

ยุทธศาสตร์การพัฒนา
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี
พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี
โทร. ๐-๗๗๒๒-๒๒๐๔
www.suratpao.go.th

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ส่วนที่ ๑ สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนพัฒนาท้องถิ่น	
๑. ผลการดำเนินยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	๑
๒. ผลที่ได้รับจากการดำเนินงาน	๑๗
๓. สรุปปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานที่ผ่านมาและแนวทางแก้ไข	๑๘
ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา	
๑. แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	๒๐
๒. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับปัจจุบัน	๒๗
๓. แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด	๔๒
๔. ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี	๖๓
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	๖๕
๖. ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์	๖๗
ส่วนที่ ๓ การติดตามและประเมินผล	
๑. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	๗๘
๒. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม	๗๘
๓. ข้อเสนอแนะในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดในอนาคต	๘๐

ส่วนที่ ๑

สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนพัฒนาท้องถิ่น

- ผลการดำเนินงานยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ผลที่ได้รับจากการดำเนินงาน
- สรุปปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานที่ผ่านมาและแนวทางแก้ไข

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

(พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ส่วนที่ ๑ สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนพัฒนาท้องถิ่น

(๑) ผลการดำเนินงานยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

๑) สรุปสถานการณ์การพัฒนาทั่วไป

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา เป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้กำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งแสดงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต โดยสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี, แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒, แผนพัฒนาภาคใต้, แผนพัฒนาจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย และแผนพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี การจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาการบริหารทรัพยากรขององค์กรโดยกำหนดกิจกรรมต่างๆ ไว้ล่วงหน้า ให้บรรลุตามภารกิจ วัตถุประสงค์ นโยบาย เป้าหมายขององค์กรซึ่งเกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชนในท้องถิ่น การที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะพัฒนาไปในทิศทางใดจำเป็นต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์เพื่อแปลงสู่การปฏิบัติ ซึ่งอาศัยกระบวนการในการวิเคราะห์สถานการณ์และสภาพแวดล้อมเพื่อให้ทราบถึงจุดเด่น จุดด้อย อุปสรรคและโอกาสจากแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด เพื่อนำมากำหนดทิศทางในการพัฒนาโดยการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ เป้าหมายและยุทธศาสตร์ในการพัฒนา เพื่อให้การบริหารจัดสรรทรัพยากรซึ่งมีอยู่อย่างจำกัดเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ มีความยืดหยุ่นและสอดคล้องกับสถานการณ์ และสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ตลอดจนสามารถนำไปสู่การพัฒนา แก้ไขปัญหาและตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง

การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis)

การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาจังหวัด ด้านต่างๆ รวมทั้งการวิเคราะห์วิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ ปัญหาและความต้องการของประชาชนและผู้มีส่วนได้เสียอื่นๆ จะทำให้ผู้เกี่ยวข้องสามารถเข้าใจบริบทของจังหวัดและปัจจัยแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานทั้งในปัจจุบันและอนาคต ผลการวิเคราะห์ศักยภาพจะถูกนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดแนวทางและเป้าหมายการดำเนินงาน รวมทั้งกำหนดกลยุทธ์และแผนงานโครงการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการดำเนินงาน การที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วมในการทำความเข้าใจศักยภาพจังหวัดร่วมกัน จะช่วยสร้างความเห็นพ้องต้องกันและความเข้าใจอันดีในการดำเนินงานพัฒนาจังหวัดต่อไปในอนาคต

การวิเคราะห์ศักยภาพอันประกอบด้วยปัจจัยแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก (Internal and external factors) เป็นองค์ประกอบสำคัญของความสำเร็จในการวางแผน เพราะผลการวิเคราะห์ดังกล่าวจะถูกนำไปใช้เป็นข้อมูลสำหรับวางแผนยุทธศาสตร์และแนวทางการดำเนินงาน ซึ่งถ้าวิเคราะห์ปัจจัยแวดล้อมผิดพลาด จะทำให้การกำหนดยุทธศาสตร์ย่อมผิดพลาดไปด้วย

กรอบการวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาจังหวัดเบื้องต้น คือ การวิเคราะห์ปัจจัยแวดล้อมรอบด้าน (SWOT Analysis) ซึ่งได้แก่

๑) การวิเคราะห์ปัจจัยภายในจังหวัด (สามารถกำกับได้ – ปรับเปลี่ยนให้เหมาะสม)

- ปัจจัยภายในที่เป็นบวก ซึ่งเป็นจุดเด่น ความเข้มแข็ง ศักยภาพ ส่วนที่ส่งเสริมความสำเร็จ (Strengths)
- ปัจจัยภายในที่เป็นลบคือจุดด้อย ความไม่พร้อมของจังหวัด (Weaknesses)

๒) การวิเคราะห์ปัจจัยนอกจังหวัด (ไม่สามารถกำกับได้ – เตรียมตัวรับมือ)

- ปัจจัยภายนอกที่เป็นบวกหรือการเปลี่ยนแปลงใดที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา ก่อให้เกิดสถานการณ์ที่เป็นโอกาส (Opportunities)
- ปัจจัยภายนอกที่เป็นลบก่อให้เกิดสถานการณ์ที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาหรือเป็นภาวะคุกคามการเจริญเติบโตหรือความมั่นคงและมั่งคั่งของจังหวัด (Threats)

จุดแข็ง (Strengths)

- เศรษฐกิจมีภาคการผลิตหลักหลายสาขารองรับ ได้แก่ เกษตร อุตสาหกรรม การท่องเที่ยว และพาณิชยกรรม
- ท่าเลที่ตั้งเหมาะสม ระหว่างสองฝั่งทะเล มีความได้เปรียบในการเชื่อมโยงการคมนาคมและแหล่งท่องเที่ยวทั้งฝั่ง อ่าวไทย-อันดามัน สามารถพัฒนาสู่ศูนย์กลางการคมนาคมและศูนย์โลจิสติกส์ภาคใต้ตอนบน
- ผลผลิตทางการเกษตรหลากหลาย ได้แก่ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ผลไม้ อาหารทะเล และสมุนไพร สร้างความมั่นคงและสามารถแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มได้
- ทรัพยากรการท่องเที่ยวทั้งทางธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมมีชื่อเสียงระดับโลกและมีสวนโมกขพลารามเป็นแหล่งปฏิบัติธรรมระดับนานาชาติ
- ทรัพยากรธรรมชาติมีความหลากหลายและอุดมสมบูรณ์ ทั้งป่าไม้ ชายฝั่งทะเลและป่าชายเลนรวมถึงชะวากทะเลเป็นแหล่งนิเวศน์อันอุดมสมบูรณ์ของสัตว์ทะเลหายาก
- สถาบันการศึกษาและองค์ภาครัฐในพื้นที่สามารถวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อสร้างมูลค่าแก่ผลผลิตทางการเกษตร ทรัพยากรธรรมชาติและการบริหารจัดการ
- มีทุนทางสังคมและภูมิปัญญาท้องถิ่นสนับสนุนการแพทย์ทางเลือกและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ/สปา
- มีศูนย์ความเป็นเลิศด้านสุขภาพ ศูนย์ความเป็นเลิศทางด้านหัวใจ หลอดเลือดและมะเร็ง
- มีโรงงานอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากภาคเกษตรจำนวนมาก
- มีพื้นที่เพียงพอและเหมาะสมในการปรับเปลี่ยนวิถีการผลิตจากเกษตรเชิงเดี่ยวเป็นเกษตรผสมผสาน
- มีโรงแรม ที่พักจำนวนมาก และห้องประชุมสัมมนาขนาดใหญ่เพียงพอรองรับกิจกรรมด้านการท่องเที่ยว การประชุมสัมมนา การรับปริญญาบัตร และการแสดงสินค้าในระดับภูมิภาค

จุดอ่อน (Weaknesses)

- ประชาชนมีรายได้ต่อหัวต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ เนื่องจากพึ่งพาพืชเศรษฐกิจหลัก
- การบริหารจัดการสินค้าเกษตรเน้นเฉพาะกิจกรรมต้นน้ำ ซึ่งมีมูลค่าทางเศรษฐกิจต่ำกว่ากิจกรรมกลาง น้ำและปลายน้ำแต่ทั้งนี้ผลิตภาพการผลิตภาคการเกษตรยังคงอยู่ในระดับต่ำ
- ขาดความพร้อมในการบริหารเพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากการขยายตัวของการท่องเที่ยวและชุมชนเมืองรวมถึงการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
 - ปัญหาสังคมมีแนวโน้มรุนแรง (อาทิ ปัญหายาเสพติด การท่องเที่ยวอันตราย ความรุนแรงในครอบครัว ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาค่ำ)
 - การบริหารจัดการด้านสุขภาพและบริการสาธารณสุข ขาดประสิทธิภาพและไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่
 - ระบบนิเวศน์ทางทะเลและชายฝั่งถูกใช้ประโยชน์เกินศักยภาพและเกิดความขัดแย้งจากการใช้ทรัพยากรธรรมชาติเชิงเศรษฐกิจ ระบบนิเวศน์ต่างๆ ไม่ได้รับการดูแลอย่างจริงจัง และขาดแผนการฟื้นฟูที่เป็นรูปธรรม
 - ขาดการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี ทั้งในเขตชุมชนและแหล่งท่องเที่ยวหลัก
 - ปริมาณขยะมีแนวโน้มสูงขึ้น และปริมาณขยะรอการกำจัดสูงขึ้น
 - เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อย มีการรวมกลุ่มเป็นสถาบันแต่ขาดการเชื่อมโยง เครือข่าย
 - การบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานด้านการบริหารจัดการน้ำและภัยที่เกิดจากน้ำในระดับพื้นที่และในระดับลุ่มน้ำภายในจังหวัดยังไม่ครอบคลุมพื้นที่การเกษตรและพื้นที่เศรษฐกิจภายในจังหวัด
 - อัตราการพึ่งพิงสูงเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยประเทศ แสดงถึงการมีประชากรที่ต้องการพึ่งพิงทางเศรษฐกิจมากขึ้น มีผู้สูงอายุในสัดส่วนสูงกว่าวัยทำงาน
 - ขาดการศึกษาวิจัยพืชอื่นเพื่อทดแทนพืชเศรษฐกิจหลัก

โอกาส (Opportunities)

- รัฐบาลได้กำหนดนโยบายสำคัญ โดยมียุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ (Country Strategy) ที่ชัดเจน เช่น ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ Thailand ๔.๐ ร่างแผนพัฒนาภาค และมีการลงทุนพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานคมนาคมทำให้เกิดโอกาสในการพัฒนาระดับพื้นที่ โดยมีแผนพัฒนาการเกษตร นโยบายโซนนิ่งภาคเกษตร แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทยแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมแผนแม่บทการบริหารจัดการน้ำ ยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคงของชาติ
 - การเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรโลก ทำให้ความต้องการสินค้าเกษตรและอาหารมีปริมาณสูง
 - กระแสโลกให้ความสำคัญกับการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมส่งผลต่อการพัฒนาสินค้าเกษตรปลอดภัย
 - ความก้าวหน้าของวิทยาการและเทคโนโลยีส่งผลให้เกิดการวิจัยพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมและช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและมูลค่าสินค้าเกษตรและสินค้าอุตสาหกรรม
 - การรวมกลุ่มประเทศอาเซียนและกรอบความร่วมมือต่างๆ เช่น IMT-GT เปิดโอกาสทางการตลาด โดยเฉพาะผลผลิตทางการเกษตรอุตสาหกรรมเกษตรและการขยายตัวของภาคการท่องเที่ยวและคมนาคมขนส่ง
 - กระแสนิยมของนักท่องเที่ยวต่างชาติในการท่องเที่ยวทางธรรมชาติการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพสอดคล้องกับศักยภาพการท่องเที่ยวของจังหวัด

- แรงงานจากประเทศเพื่อนบ้านสามารถทดแทนการขาดแคลนแรงงานภาคเกษตรและการท่องเที่ยว
- การเพิ่มศักยภาพและนำประสบการณ์ของแรงงานสตรีและแรงงานหลังเกษียณซึ่งเพิ่มขึ้นมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาพื้นที่
- กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เปิดให้ใช้ประโยชน์แผนที่เกษตรเพื่อการบริหารจัดการเชิงรุก (Agri-Map)

อุปสรรค (Threats)

- ภาคอื่นๆ ของประเทศและประเทศในภูมิภาคอินโดจีน รวมทั้งประเทศจีนได้กำลังขยายพื้นที่ปลูกยางพาราและปาล์มน้ำมันจำนวนมากส่งผลกระทบต่อปริมาณความต้องการและราคาของยางพาราและปาล์มน้ำมันจากประเทศไทย
- การก้าวสู่ประชาคมอาเซียนทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุนและแรงงานเสรีส่งผลกระทบต่อภาคธุรกิจและแรงงานฝีมือจำนวนมากที่ยังไม่พร้อมโดยเฉพาะปัจจัยด้านภาษาต่างประเทศ
- ภาวะเศรษฐกิจโลกที่ผันผวนส่งผลกระทบต่อราคาปัจจัยการผลิตและค่าครองชีพที่เพิ่มสูงขึ้น
- กระแสบริโภคนิยมและค่านิยมที่ผิด กระตุ้นการใช้ยาฆ่าแมลงของภาคประชาชน
- แรงงานแฝงและแรงงานต่างด้าวเป็นสาเหตุของปัญหาสังคมและปัญหาด้านสาธารณสุข
- โรคระบาดในพืช เช่น โรครากขาวในยางพารา ส่งผลกระทบต่อฐานเศรษฐกิจหลักของจังหวัดและรายได้ของเกษตรกร
- การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศโลกและภัยธรรมชาติทั้งอุทกภัยและดินถล่ม เกิดความเสียหายทั้งชีวิตและทรัพย์สินจำนวนมาก
- ลัทธิการก่อการร้าย (Terrorism) ส่งผลกระทบในเชิงจิตวิทยาของภาคการท่องเที่ยว
- การให้ความสำคัญในการให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาหรือ วางแผนในการพัฒนาจังหวัดยังมีอยู่น้อย
- การแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ในหลายด้าน เช่น ด้านการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจทำให้ธุรกิจส่งออกและการท่องเที่ยวชะงัก เกิดภาวะตลาดหดตัวอย่างรุนแรง อัตราการว่างงาน หนี้สาธารณะและหนี้เอกชนเพิ่มสูงขึ้น ด้านการศึกษาทำให้ต้องหยุดเรียนบ่อย ซึ่งได้มีการปรับการเรียนการสอนเป็นแบบระบบออนไลน์ ทำให้เกิดความเลื่อมล้ำในสังคมเนื่องจากความไม่เท่าเทียมในการเข้าถึงเทคโนโลยีต่างๆ ด้านสาธารณสุขความไม่เพียงพอของวัคซีนที่ได้รับจากภาครัฐ และด้านสังคมเกิดความตระหนก ตื่นกลัวและมีการนำมาสู่ความแตกแยก เกิดการกีดกัน โดยเฉพาะในช่วงแรกๆ ของการระบาด เป็นต้น ซึ่งปัจจัยดังกล่าวส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตของประชาชนเป็นอย่างมาก

การวิเคราะห์เพื่อหาเป้าหมายการพัฒนาทางเศรษฐกิจ (Industry Matrix)

จังหวัดมีฐานทรัพยากรที่สามารถสร้างความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจในหลายด้าน ซึ่งถ้าพิจารณาจากการวิเคราะห์อุตสาหกรรมเพื่อหาเป้าหมายการพัฒนา ซึ่งใช้เกณฑ์ ๒ เกณฑ์ในการวิเคราะห์ ได้แก่ (๑) การสร้างรายได้ให้จังหวัดโดยพิจารณาจากสัดส่วนของอุตสาหกรรมนั้นๆ ในผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) และ (๒) การกระจายรายได้สู่ประชาชน โดยพิจารณาจากสัดส่วนของประชากรในจังหวัดที่มีอาชีพเกี่ยวข้องโดยตรงในอุตสาหกรรมนั้นๆ โดยอุตสาหกรรมที่ควรจะเป็นเป้าหมายในการพัฒนาควรจะเป็นอุตสาหกรรมที่สามารถสร้างรายได้กับจังหวัดในสัดส่วนสูงและมีประชาชนเข้าไปประกอบอาชีพมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับอุตสาหกรรมนั้นๆ จำนวนมาก ซึ่งผลการวิเคราะห์ชี้ให้เห็น อุตสาหกรรมยางพาราและอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมัน (การผลิตพื้นฐานและการแปรรูป) เป็นอุตสาหกรรมที่จังหวัดสุราษฎร์ธานีควรพิจารณาเป็นเป้าหมายการพัฒนาอันดับหนึ่ง เป้าหมายการพัฒนาใน

ลำดับรองลงมา ขึ้นอยู่กับนโยบายการพัฒนาว่าจะเน้นเป้าหมายทางเศรษฐกิจเป้าหมายใด (ระหว่างการกระจายรายได้หรือการสร้างรายได้ให้กับจังหวัด) ซึ่งในกรณีจังหวัดสุราษฎร์ธานี จะเห็นว่า ถ้าเน้นเป้าหมายการกระจายรายได้ อุตสาหกรรมที่ควรถูกเลือกเป้าหมายการพัฒนา คือ การผลิตผลไม้ (เงาะ ทุเรียน มังคุดและลองกอง) และอาหารทะเล เป็นต้น ซึ่งในปัจจุบันสถานการณ์การท่องเที่ยวของจังหวัดสุราษฎร์ธานีได้รับผลกระทบเป็นอย่างมากจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ทำให้ประชาชนได้รับผลกระทบเป็นจำนวนมากบางรายต้องปิดกิจการ ส่งผลต่อรายได้ครัวเรือนและเศรษฐกิจในภาพรวมของจังหวัด และคาดว่าอีกนานกว่าจะเข้าสู่สถานการณ์ปกติ

การวิเคราะห์สถานการณ์ข้อมูลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จังหวัดสุราษฎร์ธานี นับว่าเป็นจังหวัดหนึ่งของภาคใต้ทางอ่าวไทยฝั่งตะวันออกที่มีฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่หลากหลายและอุดมสมบูรณ์ ทั้งด้านทรัพยากรป่าไม้ ดิน น้ำ และแร่ธาตุ เป็นต้น ซึ่งเอื้อต่อการดำรงชีวิตและการอยู่อาศัยของมนุษย์ และด้วยความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรในพื้นที่ของจังหวัด ที่มีทั้งแม่น้ำ ภูเขา ป่า และทรัพยากรทางชายฝั่งทะเล ส่งผลให้เกิดการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างมากมายของมนุษย์ ทั้งในเรื่องของการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ รวมถึงการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นการนำพาการพัฒนาทางสังคมและเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปัจจุบันสถานการณ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีสภาพเสื่อมโทรมอย่างเห็นได้ชัด ทั้งในเรื่องของทรัพยากรป่าไม้ที่มีการบุกรุกพื้นที่จากประชาชนและนายทุนเพื่อยึดถือและครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต การลักลอบตัดไม้ทำลายป่า การค้าสัตว์ป่าโดยผิดกฎหมาย รวมถึงปัญหาขยะและน้ำเสียซึ่งเป็นประเด็นหลักที่กำลังเป็นปัญหาสำคัญที่ต้องได้รับการดำเนินการและแก้ไขอย่างเร่งด่วน อย่างไรก็ตาม แม้ว่าสถานการณ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจะมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ทั้งการเปลี่ยนแปลงตามธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงจากการกระทำของธรรมชาติหรือมนุษย์ เพื่อให้เป็นฐานความรู้ในการสร้างความตระหนักและช่วยกันอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงควรมีการดำเนินการแก้ไขปัญหอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นการปกป้องและรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ยั่งยืนต่อไป

การวิเคราะห์สภาพปัญหาการจัดการขยะ

จังหวัดสุราษฎร์ธานีปริมาณขยะที่เกิดขึ้นจำนวน ๓๗๗,๕๐๔.๙๐ ตัน/ปี แบ่งเป็นปริมาณขยะมูลฝอยที่กำจัดถูกต้อง จำนวน ๙๕,๕๐๒.๒๕ ตัน/ปี และปริมาณขยะมูลฝอยทั่วจังหวัดสุราษฎร์ธานีที่ยังดำเนินการจัดเก็บไม่ถูกต้องอีกประมาณ ๑๐๙,๔๖๓.๕๐ ตัน/ปี และอาจนำไปสู่ปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อมอื่นๆ ได้ และปริมาณขยะมูลฝอยที่นำกลับมาใช้ประโยชน์ จำนวน ๕๘,๐๑๖.๗๕ ตัน/ปี ซึ่งมีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้น โดยในส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่มีปัญหาในด้านการขาดแคลนพื้นที่ในการกำจัดขยะ เกิดปัญหาขยะตกค้าง และไม่มีระบบบำบัดขยะที่ถูกหลักสุขาภิบาล ขาดการบริหารจัดการขยะอย่างครบวงจร เช่น การลด แยกขยะ การมีส่วนร่วมจากชุมชน เป็นต้น

การวิเคราะห์สถานการณ์ด้านทรัพยากรน้ำ

จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีแหล่งน้ำตามธรรมชาติที่สำคัญที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ ๒ กลุ่มน้ำ คือ ลุ่มน้ำตาปี พื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีพื้นที่ทั้งหมด ๑๓,๔๕๔ ตารางกิโลเมตร มีปริมาณน้ำท่าตามธรรมชาติในลุ่มน้ำมากเพียงพอกับความต้องการใช้น้ำในกิจกรรมต่างๆ ในพื้นที่ ทั้งในสภาพปัจจุบันและสภาพในอนาคตเมื่อมีการพัฒนาพื้นที่ชลประทานจนเต็มศักยภาพของพื้นที่ และยังมีปริมาตรตามความจุเก็บกักมากเพียงพอกับปริมาณความต้องการใช้น้ำทั้งลุ่มน้ำ แต่เนื่องจากปริมาตร ความจุ ใช้งานส่วนใหญ่เป็นปริมาตรความจุของเขื่อนรัชชประภา ซึ่งอยู่ในลุ่มน้ำย่อยคลองพระแสง เป็นลำน้ำสาขาของแม่น้ำพุมดวงและไหลมาบรรจบกับแม่น้ำตาปีบริเวณอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งเป็นตอนล่างของแม่น้ำตาปี จึงไม่สามารถใช้ประโยชน์จากความจุใช้งานนี้กับพื้นที่ลุ่มน้ำตาปีที่อยู่เหนือจุดบรรจบ ส่งผลให้ยังคงเกิดปัญหาการขาดแคลนน้ำในบางพื้นที่ที่ระบบเก็บกักน้ำและระบบกระจายน้ำส่งไปไม่ถึง แต่สภาพปัญหาไม่รุนแรงมากนักเนื่องจากปริมาณฝนที่ตกชุกในพื้นที่ลุ่มน้ำ และ ลุ่มน้ำภาคใต้ฝั่งตะวันออก เป็นพื้นที่ชายฝั่งอ่าวไทย ลักษณะชายฝั่งทะเลราบเรียบมีที่ราบแคบๆ ตั้งแต่จังหวัดชุมพรลงไปถึงจังหวัดนครศรีธรรมราช แม่น้ำส่วนใหญ่จะเป็นแม่น้ำสายสั้นๆ ไหลลงสู่อ่าวไทย ลักษณะพื้นที่ลุ่มน้ำทางด้านตะวันตกของลุ่มน้ำจะเป็นเทือกเขา ซึ่งเป็นต้นกำเนิดของแม่น้ำสายต่างๆ แม่น้ำที่สำคัญในลุ่มน้ำภาคใต้ฝั่งตะวันออก ได้แก่ คลองท่าชะ คลองท่าตะเภา คลองหลังสวน แม่น้ำปากพอง แม่น้ำสายบุรี และแม่น้ำโกลก เป็นต้น

สถานการณ์น้ำของจังหวัด

- การขาดแคลนน้ำและภัยแล้ง จากข้อมูลพื้นที่เสี่ยงภัยของจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยกรมพัฒนาที่ดิน พบว่า พื้นที่ส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ ๙๐ มีปัญหาภัยแล้งในระดับต่ำ และมีพื้นที่ไม่มีความเสี่ยงภัยแล้งประมาณร้อยละ ๑๐ บริเวณอำเภอเมือง ส่วนหนึ่งของอำเภอเวียงสระ และอำเภอพระแสง

- ด้านน้ำท่วมและอุทกภัย สภาพการเกิดอุทกภัยในจังหวัดสุราษฎร์ธานี แบ่งออกได้เป็น ๒ ลักษณะ ได้แก่ อุทกภัยที่เกิดในบริเวณพื้นที่ลุ่มน้ำตอนบนและลำน้ำสาขาต่างๆ และอุทกภัยที่เกิดพื้นที่ราบลุ่ม การเกิดอุทกภัยในลักษณะแรกจะเกิดจากการที่มีฝนตกหนักและน้ำป่าไหลหลากจากต้นน้ำลงมาจนลำน้ำสายหลักไม่สามารถระบายน้ำได้ทันให้เกิดน้ำหลากอย่างรวดเร็ว เนื่องจากพื้นที่รับน้ำมีความชันสูง ซึ่งนอกจากภาวะน้ำหลากฉับพลันแล้วยังมีความเสี่ยงต่อเหตุการณ์ดินถล่มอีกด้วย พื้นที่ที่เกิดน้ำท่วมเป็นประจำได้แก่ อำเภอเมือง, ไชยา และท่าฉาง โดยส่วนลักษณะที่สองจะเกิดบริเวณที่เป็นพื้นที่ราบลุ่ม ส่วนหนึ่งของอำเภอเวียงสระ และพระแสง โดยเฉพาะในเขตลุ่มน้ำป่าสัก สภาพน้ำท่วมเกิดจากปริมาณน้ำจำนวนมากที่ไหลมาจากตอนบน ไหลล้นตลิ่งสองฝั่งแม่น้ำตาปี เข้าท่วมพื้นที่ที่อยู่อาศัยและพื้นที่การเกษตร

ความต้องการใช้น้ำของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

มีกิจกรรมหลักที่สำคัญ ๔ ประเภท ดังนี้

๑) ความต้องการใช้น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค ซึ่งประเมินจากจำนวนประชากรกับอัตราการใช้น้ำของประชากร โดยทำการประเมินความต้องการในอนาคต ๕ ปี ๑๐ ปี และ ๒๐ ปี จากการวิเคราะห์แนวโน้มของปริมาณประชากร พบว่ามีความต้องการใช้น้ำในปัจจุบัน เท่ากับ ๕๗.๙๐ ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี และจะเพิ่มเป็น ๖๐.๒๙ ๖๒.๗๗ และ ๖๘.๐๕ ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี ในระยะ ๕ ปี ๑๐ ปี และ ๒๐ ปี ตามลำดับ

๒) ความต้องการใช้น้ำเพื่อรักษาระบบนิเวศน์ท้ายน้ำ ประเมินโดยการเปรียบเทียบ ความต้องการน้ำเพื่อรักษาระบบนิเวศน์ท้ายน้ำของกลุ่มน้ำหลัก จากรายงานโครงการพัฒนาระบบคลังข้อมูล ๒๕ กลุ่มน้ำ และแบบจำลองน้ำท่วม น้ำแล้ง สถาบันสารสนเทศทรัพยากรน้ำและการเกษตร จากการประเมินความต้องการใช้น้ำเพื่อรักษาระบบนิเวศน์ท้ายน้ำจังหวัดสุราษฎร์ธานี เท่ากับ ๑,๔๔๐.๓๖ ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี

๓) ความต้องการใช้น้ำเพื่อการเกษตร ประเมินจากพื้นที่เกษตรกรรมฤดูฝนและฤดูแล้งทั้งในเขตชลประทานและนอกเขตชลประทานกับอัตราการใช้น้ำเพื่อการเพาะปลูกต่อไร่ โดยความต้องการน้ำเพื่อการเกษตรในเขตชลประทานประเมินจากพื้นที่ชลประทานที่มีในปัจจุบันและแผนในอนาคตจากการพัฒนาพื้นที่ชลประทาน ซึ่งฤดูฝนเพาะปลูกเต็มพื้นที่ ส่วนฤดูแล้งพื้นที่เพาะปลูกร้อยละ ๒๐ ของพื้นที่ชลประทาน ความต้องการน้ำเพื่อการเกษตรนอกเขตชลประทานประเมินจากพื้นที่เพาะปลูกนอกเขตชลประทานในปัจจุบัน และคาดการณ์ว่าพื้นที่เพาะปลูกโดยรวมไม่เปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญ ผลการประเมิน ดังนี้ ความต้องการใช้น้ำเพื่อการเกษตรเท่ากับ ๒,๒๔๓.๗๗ ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี และความต้องการน้ำเพื่อการเกษตรจะเพิ่มเป็น ๒,๒๖๗.๓๔ , ๒,๒๖๘.๒๐ และ ๔,๙๒๓.๗๘ ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี ในระยะ ๕ , ๑๐ และ ๒๐ ปี ตามลำดับ

๔) ความต้องการใช้น้ำเพื่อการอุตสาหกรรม โดยประเมินจากจำนวนโรงงาน อุตสาหกรรมที่ขึ้นทะเบียนกับกรมโรงงานอุตสาหกรรมกับอัตราการใช้น้ำของโรงงานอุตสาหกรรมขนาดต่างๆ แยกตามกำลังการผลิต รวมถึงอัตราการใช้น้ำของนิคมอุตสาหกรรมโดยคิดเป็นต่อพื้นที่ จากการวิเคราะห์แนวโน้มของการเจริญเติบโตด้านอุตสาหกรรมและแผนการพัฒนานิคมอุตสาหกรรม ดังนี้ ความต้องการใช้น้ำเพื่ออุตสาหกรรมเท่ากับ ๓๓๓.๕๐ ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี และจะเพิ่มเป็น ๓๕๑.๑๗ , ๓๖๘.๘๔ และ ๔๐๑.๒๐ ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี ในระยะ ๕ , ๑๐ และ ๒๐ ปี ตามลำดับ

**การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ/การวิเคราะห์สถานการณ์ทางสังคม
สถานการณ์ แนวโน้ม การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจังหวัดสุราษฎร์ธานี
แผนประชารัฐร่วมใจปลอดภัยยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๖๑**

จากแนวโน้มของสถานการณ์ปัญหาเสพติดที่พบในจังหวัดสุราษฎร์ธานีนับว่าเป็นปัญหาที่สำคัญปัญหาหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อสังคม จังหวัดสุราษฎร์ธานีจึงได้จัดทำแผนประชารัฐร่วมใจปลอดภัยยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๖๑ เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหายาเสพติดตามแผนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๒ และมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๘ แผนประชารัฐร่วมใจปลอดภัยยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกอบด้วย ๔ แผน คือ แผนป้องกันยาเสพติด แผนปราบปรามยาเสพติด แผนบำบัดรักษายาเสพติด และแผนบริหารจัดการแบบบูรณาการ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไข ปัญหายาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน อย่างมีคุณภาพและการมีส่วนร่วมของประชาชน

จากสรุปสถานการณ์พิชยาเสพติดในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่าตั้งแต่ปี ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐ สถิติการจับกุม ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับส่วนใหญ่เป็นการจับกุมข้อหาคดีพีชกระท่อม รองลงมาเป็นกัญชาสด และกัญชาแห้ง ซึ่งมี สถิติการจับกุมเพียงเล็กน้อย

จากข้อมูลสถิติดังกล่าว พบว่าปัญหาหาเสฟติดเป็นปัญหาสำคัญมากในหลายพื้นที่ของจังหวัดและมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้รับผิดชอบยังไม่สามารถควบคุมสถานการณ์ปัญหาหาเสฟติดได้อย่างจริงจังและเป็นรูปธรรม ซึ่งส่งผลกระทบต่อเด็ก เยาวชน ประชาชนเป็นอย่างมาก เช่น กลุ่มวัยรุ่นมีการมั่วสุมเสฟยา และขยายเครือข่าย รวมทั้งเยาวชน ประชาชนขาดความรู้ ความเข้าใจในการป้องกันปัญหาหาเสฟติดอย่างถูกต้อง ดังนั้น องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้ให้ความสำคัญอย่างมากกับปัญหาดังกล่าว โดยได้สนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อลดปัญหาหาเสฟติดในกลุ่มเสี่ยง กลุ่มวัยรุ่น และประชาชนในท้องถิ่น เช่น โครงการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหาหาเสฟติด To Be Number One จังหวัดสุราษฎร์ธานี โครงการโรงเรียนสีขาวของโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี รวมทั้ง การอุดหนุนสำนักงานจังหวัดสุราษฎร์ธานี (ศพส.จ.สฎ.) โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาหาเสฟติดจังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อจัดหาชุดทดสอบสารเสฟติดในปัสสาวะ เป็นต้น

การวิเคราะห์ผังเมืองรวมหรือผังเมืองเฉพาะ

ผลการวิเคราะห์ผังเมืองรวมหรือผังเมืองเฉพาะเพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาทางกายภาพในมิติพื้นที่ โดยตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติ เมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ อนุมัติกฎกระทรวง ให้ใช้บังคับผังเมืองรวมจังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. ๒๕๖๐ เพื่อมาปรับปรุงใหม่ จังหวัดสุราษฎร์ธานีได้นำผังเมืองรวมจังหวัดมาพิจารณาปรับปรุงให้เป็นปัจจุบันมากที่สุด องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานีได้มีแนวนโยบายที่จะนำการพัฒนาโดยใช้ผังเมืองรวม เป็นแนวทางในการพัฒนา เนื่องจากจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีทรัพยากรที่มีคุณค่าสำคัญต่อการพัฒนาทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและสภาพแวดล้อม และมีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญติดอันดับโลก ทำให้การพัฒนาที่มีความจำเป็นในการใช้ผังเมืองนำในด้านการพัฒนา ทั้งในด้านโครงสร้างพื้นฐาน การปรับปรุงพัฒนาในด้าน การท่องเที่ยวการดูแลและรักษาทรัพยากรธรรมชาติ เพิ่มพื้นที่สีเขียว และการสร้างศูนย์กำจัดขยะมูลฝอย ซึ่งเป็นไปตามกรอบแนวนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น

การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

การเปลี่ยนแปลงภายในประเทศ

- การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยส่งผลให้อัตราการพึ่งพิงของประชากรวัยแรงงาน ต้องแบกรับการดูแลผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้น โดยในปี ๒๕๕๓ มีประชากรวัยแรงงาน ๕ คนที่มีศักยภาพแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน และคาดการณ์ว่าในปี ๒๕๘๓ จะเหลือประชากรวัยแรงงานเพียง ๑.๗ คนแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน การขาดแคลนกำลังแรงงานทำให้ต้องนำเข้าแรงงานไร้ทักษะจากประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งส่งผลกระทบต่อตลาดแรงงานไทยในด้านการยกระดับรายได้และทักษะฝีมือแรงงานจะซ้าลง ผลิตภาพแรงงานไทยอาจเพิ่มขึ้นซ้ำปัญหาการค้ำมนุษย์ และการขาดการคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็น ซึ่งจะเป็นปัญหาต่อเนื่องที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนไทย อาทิ อาชญากรรม โรคระบาด และภาระทางการคลังของระบบบริการทางสังคม อย่างไรก็ตาม นับเป็นโอกาสในการพัฒนาสินค้าและบริการ ธุรกิจบริการที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้นเป็นตัวเลขเบื้องต้น สศช. จะคำนวณใหม่อีกครั้งเมื่อการปรับปรุงฐานข้อมูลในแบบจำลองเสร็จสมบูรณ์เกณฑ์ขั้นต่ำในปี ๒๕๕๖ ซึ่งอยู่ที่ ๑๒,๗๔๕ ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปี

- ความเหลื่อมล้ำ

ความเหลื่อมล้ำเป็นปัญหาสำคัญในสังคมไทยทั้งความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ โอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐและการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติ นำไปสู่ความขัดแย้งในสังคม และเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศที่ลดทอนความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและความมั่นคงทางสังคม จากการกระจายรายได้และผลประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคม บางพื้นที่และบางสาขาการผลิตไม่ทั่วถึงเป็นธรรมชาติ ผลประโยชน์ส่วนใหญ่ตกอยู่ในกลุ่มที่มีโอกาสและรายได้สูง ทำให้สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มคนร้อยละ ๑๐ ของประชากรกับกลุ่มคนจนร้อยละ ๑๐ ของประชากร มีความแตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่า ในปี ๒๕๕๖ นอกจากนี้ความเหลื่อมล้ำยังส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ อาทิ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน คนยากจนขาดโอกาส การเข้าถึงบริการการศึกษาและสาธารณสุขที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม การแย่งชิงทรัพยากร การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด

- การปรับเปลี่ยนด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่รวดเร็ว

การปรับเปลี่ยนที่รวดเร็วด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบการผลิตและการค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์กลายเป็นรูปแบบการค้าที่มีบทบาทมากขึ้น มีการยกระดับกระบวนการผลิตแบบอัตโนมัติไปสู่การใช้เทคโนโลยีที่ผสมผสานระหว่าง Information Technology กับ Operational Technology หรือที่เรียกว่า Internet of Things (เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมอุปกรณ์และ เครื่องมือต่างๆ เช่น โทรศัพท์มือถืออีเธอร์เน็ต ตู้เย็น โทรทัศน์ และอื่นๆ เข้าไว้ด้วยกัน) เพื่อผลิตสินค้าตามความต้องการของผู้บริโภคมากยิ่งขึ้น โดยหากภาคการผลิตที่ปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีไม่ทัน ขาดการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม จะทำให้ความสามารถในการแข่งขันลดลง

- การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๑) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) จะส่งผลกระทบต่อสถานการณ์ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความรุนแรงมากขึ้นอุณหภูมิของโลกเพิ่มขึ้น ทำให้เกิดความแห้งแล้งเป็นระยะเวลายาวนาน เกิดฝนขาดช่วง และมีฤดูกาลเปลี่ยนไป ส่งผลกระทบต่อความอุดมสมบูรณ์ของดิน ป่าไม้เกิดความเสื่อมโทรม แหล่งน้ำขาดแคลน ผลผลิตทางการเกษตรลดลง เกิดโรคระบาดในพืชและสัตว์ และอาจเกิดผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์กรณีที่เกิดโรคระบาดใหม่ เกิดความเสี่ยงต่อการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ เช่น ระบบนิเวศป่าไม้ ระบบนิเวศชายฝั่ง พื้นที่ชุ่มน้ำ เกิดการกัดเซาะชายฝั่ง และการสูญเสียแนวปะการัง การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพดังกล่าวข้างต้น จะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงด้านอาหาร สุขภาพ พลังงาน และลดทอนขีดความสามารถในการพึ่งพาตนเองของชุมชน

(๒) การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศยังส่งผลให้ภัยพิบัติทางธรรมชาติมีแนวโน้มเกิดบ่อยครั้งขึ้นและมีความรุนแรงมากขึ้น ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง แผ่นดินไหวและดินโคลนถล่ม ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิต การพัฒนาอุตสาหกรรม และการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ รวมทั้งวิถีการดำรงชีวิตของประชาชน นอกจากนี้ ข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะทวีความเข้มข้นและเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องเตรียมพร้อมรับภาระในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายใต้กระแสการแข่งขันทางการค้า

- การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด - ๑๙)

การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-๑๙ ส่งผลกระทบต่อให้รายได้จากการท่องเที่ยวและการส่งออก ซึ่งเป็นรายได้สำคัญของประเทศหายไปอย่างฉับพลัน ผู้ประกอบการรายย่อยขาดกำลังทุน และประชาชนขาดกำลังซื้อ ซึ่งเมื่อปัจจัยภายนอกเหล่านี้ไม่อาจเป็นที่พึ่งได้ดังที่เคยเป็นมา การฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทยจึงต้องหันกลับมาสร้างความเข้มแข็งภายในประเทศอันเป็นไปตามยุทธศาสตร์ชาติ หรือก็คือ การสร้างฐานรากให้มั่นคง ด้วยการเปลี่ยนวิกฤตโควิด-๑๙ ให้เป็นโอกาส ในการสร้างเศรษฐกิจฐานราก ในระดับท้องถิ่นและชุมชน ควบคู่ไปกับการกระจายความเจริญไปสู่ ภูมิภาคในพื้นที่ระเปียงเศรษฐกิจใหม่ทั้ง ๔ แห่ง เพื่อให้เติบโตอย่างยั่งยืนผ่านการเพิ่ม ประสิทธิภาพการผลิตภาคเกษตรหรือปรับเข้าสู่เกษตรแปลงใหญ่ และเกษตรสมัยใหม่ การแปรรูป เพื่อสร้างมูลค่า อุตสาหกรรมอาหารและเศรษฐกิจบนฐานชีวภาพ BCG

๒) การประเมินผลการนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดไปปฏิบัติในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานีได้มีการดำเนินการ การประเมินผลการดำเนินงาน โครงการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ซึ่งถือเป็นการดำเนินการอย่างหนึ่งที่สำคัญที่ช่วยให้ทราบถึงจุดเด่นและจุดด้อยของการดำเนินงานได้อย่างมีระบบ และสำหรับใช้เป็นเครื่องมือสำคัญของผู้บริหารที่จะสร้างความมั่นใจได้ว่าการปฏิบัติงานขององค์กรเป็นไปในทิศทางที่ถูกต้อง และสามารถดำเนินงานได้สอดคล้องตามเป้าประสงค์หรือจุดมุ่งหมายที่วางเอาไว้ การติดตามผลการดำเนินงาน จะช่วยให้ทราบถึงข้อมูลที่เป็นตัวบ่งชี้ถึงปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น ซึ่งจะเป็นข้อมูลในการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป นอกจากนี้ยังหมายความรวมถึงการรวบรวมผลการดำเนินงานในแต่ละช่วงเวลาของการดำเนินงานเพื่อให้สอดคล้องตามตัวชี้วัดผลสำเร็จของการดำเนินงานในแต่ละระดับที่ได้กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติงานประจำปี

ในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานีที่ผ่านมา ได้มีการดำเนินงานโครงการที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน ๒ ยุทธศาสตร์ คือ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และยุทธศาสตร์ที่ ๖ ส่งเสริม สนับสนุน การท่องเที่ยวและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยสามารถสรุปผลการดำเนินโครงการที่ได้ตั้งไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น และการนำไปสู่การปฏิบัติ ในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๔ เพื่อประเมิน ประสิทธิภาพการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ ดังนี้

- การประเมินผลการนำแผนพัฒนาไปสู่การปฏิบัติเชิงปริมาณ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ ๑ แสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนโครงการตามแผนพัฒนาท้องถิ่นกับโครงการที่นำมาปฏิบัติ ในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๑

ยุทธศาสตร์การ พัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดฯ	ข้อมูลตามแผนพัฒนา (จำนวน)		ข้อมูลตามข้อบัญญัติ อบจ.สฎ. (จำนวน)		ร้อยละ	
	โครงการ	งบประมาณ	โครงการ	งบประมาณ	โครงการ	งบประมาณ
ยุทธศาสตร์ที่ ๑		-	-	-	-	-
ยุทธศาสตร์ที่ ๒		-	-	-	-	-
ยุทธศาสตร์ที่ ๓	๓๓๕	๒,๘๐๕,๕๒๒,๐๐๐	๖๒	๓๒๔,๕๕๐,๐๐๐	๑๘.๕๑	๑๑.๕๗
ยุทธศาสตร์ที่ ๔		-	-	-	-	-
ยุทธศาสตร์ที่ ๕	๕	๓๕,๕๘๙,๐๐๐	-	-	๐	๐
ยุทธศาสตร์ที่ ๖	๘๑	๖๒๙,๙๓๗,๗๔๐	๗	๓๙,๕๐๐,๐๐๐	๘.๖๔	๖.๒๗
ยุทธศาสตร์ที่ ๗		-	-	-	-	-
ยุทธศาสตร์ที่ ๘		-	-	-	-	-
ยุทธศาสตร์ที่ ๙		-	-	-	-	-
รวม	๔๒๑	๓,๔๗๑,๐๔๘,๗๔๐	๖๙	๓๖๔,๐๕๐,๐๐๐	๑๖.๓๙	๑๐.๔๙

จากตารางที่ ๑ พบว่ายุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน มีการนำโครงการจากแผนพัฒนาท้องถิ่นไปดำเนินการ จำนวน ๖๒ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๕๑ และยุทธศาสตร์ที่ ๖ ส่งเสริม สนับสนุน การท่องเที่ยวและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีการนำโครงการจากแผนพัฒนาท้องถิ่นไปดำเนินการ จำนวน ๗ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๘.๖๔

ตารางที่ ๒ แสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนโครงการตามแผนพัฒนาท้องถิ่นกับโครงการที่นำมาปฏิบัติ ในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๒

ยุทธศาสตร์การ พัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดฯ	ข้อมูลตามแผนพัฒนา (จำนวน)		ข้อมูลตามข้อบัญญัติ อบจ.สฎ. (จำนวน)		ร้อยละ	
	โครงการ	งบประมาณ	โครงการ	งบประมาณ	โครงการ	งบประมาณ
ยุทธศาสตร์ที่ ๑		-	-	-	-	-
ยุทธศาสตร์ที่ ๒		-	-	-	-	--
ยุทธศาสตร์ที่ ๓	๒๒๕	๗๗๑,๕๐๗,๒๘๐	๗๖	๕๒๐,๖๗๙,๐๐๐	๓๓.๗๘	๖๗.๔๙
ยุทธศาสตร์ที่ ๔		-	-	-	-	-
ยุทธศาสตร์ที่ ๕	๒	๖,๓๑๕,๐๐๐	-	-	๐	๐
ยุทธศาสตร์ที่ ๖	๓๐	๒๐๔,๗๘๙,๐๐๐	๑๑	๗๑,๑๙๕,๐๐๐	๓๖.๖๗	๓๔.๗๗
ยุทธศาสตร์ที่ ๗		-	-	-	-	-
ยุทธศาสตร์ที่ ๘		-	-	-	-	-
ยุทธศาสตร์ที่ ๙		-	-	-	-	-
รวม	๒๕๗	๙๘๒,๖๑๑,๒๘๐	๘๗	๕๙๑,๘๗๔,๐๐๐	๓๓.๘๕	๖๐.๒๓

จากตารางที่ ๒ พบว่ายุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน มีการนำโครงการจากแผนพัฒนาท้องถิ่นไปดำเนินการ จำนวน ๗๖ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๗๘ และยุทธศาสตร์ที่ ๖ ส่งเสริม สนับสนุน การท่องเที่ยวและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีการนำโครงการจากแผนพัฒนาท้องถิ่นไปดำเนินการ จำนวน ๑๑ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๖๗

ตารางที่ ๓ แสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนโครงการตามแผนพัฒนาท้องถิ่นกับโครงการที่นำมาปฏิบัติ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

ยุทธศาสตร์การ พัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดฯ	ข้อมูลตามแผนพัฒนา (จำนวน)		ข้อมูลตามข้อบัญญัติ อบจ.สฎ. (จำนวน)		ร้อยละ	
	โครงการ	งบประมาณ	โครงการ	งบประมาณ	โครงการ	งบประมาณ
ยุทธศาสตร์ที่ ๑		-	-	-	-	
ยุทธศาสตร์ที่ ๒		-	-	-	-	
ยุทธศาสตร์ที่ ๓	๕๗๔	๔,๙๖๑,๕๖๘,๐๙๐	๘๑	๔๘๙,๕๘๓,๐๐๐	๑๔.๑๑	๙.๘๗
ยุทธศาสตร์ที่ ๔		-	-	-	-	
ยุทธศาสตร์ที่ ๕	๑๐	๑๕๘,๑๐๔,๐๐๐	-	-	๐	๐
ยุทธศาสตร์ที่ ๖	๑๑๖	๑,๑๓๖,๕๑๔,๒๐๐	๗	๖๕,๗๗๖,๐๐๐	๖.๐๓	๕.๗๙
ยุทธศาสตร์ที่ ๗		-	-	-	-	
ยุทธศาสตร์ที่ ๘		-	-	-	-	
ยุทธศาสตร์ที่ ๙		-	-	-	-	
รวม	๗๐๐	๖,๒๕๖,๑๘๖,๒๙๐	๘๘	๕๕๕,๓๕๙,๐๐๐	๑๒.๕๗	๘.๘๘

จากตารางที่ ๓ พบว่ายุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน มีการนำโครงการจากแผนพัฒนาท้องถิ่นไปดำเนินการ จำนวน ๘๑ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๑๑ และยุทธศาสตร์ที่ ๖ ส่งเสริม สนับสนุน การท่องเที่ยวและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีการนำโครงการจากแผนพัฒนาท้องถิ่นไปดำเนินการ จำนวน ๗ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๖.๐๓

ตารางที่ ๔ แสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนโครงการตามแผนพัฒนาท้องถิ่นกับโครงการที่นำมาปฏิบัติ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

ยุทธศาสตร์การ พัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดฯ	ข้อมูลตามแผนพัฒนา (จำนวน)		ข้อมูลตามข้อบัญญัติ อบจ.สฎ. (จำนวน)		ร้อยละ	
	โครงการ	งบประมาณ	โครงการ	งบประมาณ	โครงการ	งบประมาณ
ยุทธศาสตร์ที่ ๑		-	-	-	-	
ยุทธศาสตร์ที่ ๒		-	-	-	-	
ยุทธศาสตร์ที่ ๓	๑๕๓	๑,๒๗๑,๒๑๔,๑๔๐	๒๙	๒๐๑,๒๓๐,๐๐๐	๑๘.๙๕	๑๕.๘๓
ยุทธศาสตร์ที่ ๔		-	-	-	-	
ยุทธศาสตร์ที่ ๕	๓	๕๓,๘๓๐,๐๐๐	-	-	๐	๐
ยุทธศาสตร์ที่ ๖	๑๕	๑,๕๑๖,๐๐๒,๐๐๐	๒	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๓.๓๓	๐.๖๖
ยุทธศาสตร์ที่ ๗		-	-	-	-	
ยุทธศาสตร์ที่ ๘		-	-	-	-	
ยุทธศาสตร์ที่ ๙		-	-	-	-	
รวม	๑๗๑	๒,๘๔๑,๐๔๖,๑๔๐	๓๑	๒๑๑,๒๓๐,๐๐๐	๑๘.๑๓	๗.๔๓

จากตารางที่ ๔ พบว่ายุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน มีการนำโครงการจากแผนพัฒนาท้องถิ่นไปดำเนินการ จำนวน ๒๙ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๙๕ และยุทธศาสตร์ที่ ๖ ส่งเสริม สนับสนุน การท่องเที่ยวและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีการนำโครงการจากแผนพัฒนาท้องถิ่นไปดำเนินการ จำนวน ๒ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๓๓

- การประเมินผลสัมฤทธิ์การนำในการดำเนินงานเชิงคุณภาพ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

- ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑

ตารางที่ ๕ แสดงผลการประเมินของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา อปท.ในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสอดคล้องกับแผนพัฒนาท้องถิ่นของอบจ.สฎ. ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

ประเด็นการประเมิน	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับ ความพึงพอใจ
๑. เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการ	๓.๖๕	๐.๙๗๗	มาก
๒. ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ	๓.๙๒	๐.๗๙๖	มาก
๓.เปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ	๓.๖๕	๐.๙๗๗	มาก
๔. รายงานผลการดำเนินงานของโครงการต่อสาธารณะ	๓.๙๒	๐.๖๘๘	มาก
๕. เปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบการดำเนินโครงการ	๓.๘๑	๐.๘๐๑	มาก
๖. การดำเนินงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด	๓.๘๑	๐.๖๓๔	มาก
๗. ผลการดำเนินโครงการนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของประชาชน	๔.๐๐	๐.๘๔๙	มาก
๘. การดำเนินโครงการตอบสนองความต้องการประชาชน	๔.๑๒	๐.๘๑๖	มาก
๙. ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ	๔.๑๕	๐.๙๖๗	มาก
รวม	๓.๘๙	๐.๖๖๐	มาก

จากตารางที่ ๕ พบว่าประชาชนมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดในภาพรวม อยู่ในระดับ**มาก** (ค่าเฉลี่ย = ๓.๘๙) คิดเป็นร้อยละ ๗๗.๘๐ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจสูงสุด คือ ข้อ ๙ ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ (ค่าเฉลี่ย = ๔.๑๕)

ตารางที่ ๖ แสดงผลการประเมินของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา อปท.ในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ส่งเสริม สนับสนุนการท่องเที่ยวและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับแผนพัฒนาท้องถิ่นของ อบจ.สฎ. ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการท่องเที่ยว ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการประเมิน	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับ ความพึงพอใจ
๑. เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการ	๓.๘๘	๐.๖๕๕	มาก
๒. ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ	๓.๘๕	๐.๖๓๓	มาก
๓. เปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ	๓.๙๓	๐.๗๑๔	มาก
๔. รายงานผลการดำเนินงานของโครงการต่อสาธารณะ	๓.๗๓	๐.๖๙๙	มาก
๕. เปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบการดำเนินโครงการ	๓.๖๙	๐.๗๓๙	มาก
๖. การดำเนินงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด	๓.๗๒	๐.๗๓๐	มาก
๗. ผลการดำเนินโครงการนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของประชาชน	๓.๗๘	๐.๗๐๗	มาก
๘. การดำเนินโครงการตอบสนองความต้องการประชาชน	๓.๗๔	๐.๗๐๑	มาก
๙. ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ	๓.๘๗	๐.๖๖๔	มาก
รวม	๓.๘๐	๐.๔๙๔	มาก

จากตารางที่ ๖ พบว่าประชาชนมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดในภาพรวม อยู่ในระดับ**มาก** (ค่าเฉลี่ย = ๓.๘๐) คิดเป็นร้อยละ ๗๖ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจสูงสุด คือ ข้อ ๓ เปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ (ค่าเฉลี่ย = ๓.๙๓)

- งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒

ตารางที่ ๗ แสดงผลการประเมินของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา อปท.ในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสอดคล้องกับแผนพัฒนาท้องถิ่นของ อบจ.สฎ. ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

ประเด็นการประเมิน	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับ ความพึงพอใจ
๑. เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการ	๔.๐๐	๐.๘๐๒	มาก
๒. ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ	๓.๙๙	๐.๘๒๔	มาก
๓. เปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ	๓.๙๑	๐.๘๑๑	มาก
๔. รายงานผลการดำเนินงานของโครงการต่อสาธารณะ	๔.๐๒	๐.๗๗๑	มาก
๕. เปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบการดำเนินโครงการ	๔.๐๙	๐.๗๓๔	มาก
๖. การดำเนินงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด	๔.๓๑	๐.๔๗๘	มากที่สุด
๗. ผลการดำเนินโครงการนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของประชาชน	๔.๓๔	๐.๖๖๕	มากที่สุด
๘. การดำเนินโครงการตอบสนองความต้องการประชาชน	๔.๓๓	๐.๖๙๗	มากที่สุด
๙. ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ	๔.๓๘	๐.๙๑๗	มากที่สุด
รวม	๔.๑๕	๐.๕๕๔	มาก

จากตารางที่ ๗ พบว่าประชาชนมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดในภาพรวม อยู่ในระดับ**มาก** (ค่าเฉลี่ย = ๔.๑๕) คิดเป็นร้อยละ ๘๓ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจสูงที่สุด คือ ข้อ ๙ ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ (ค่าเฉลี่ย = ๔.๓๘)

ตารางที่ ๘ แสดงผลการประเมินของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา อปท.ในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ส่งเสริม สนับสนุนการท่องเที่ยวและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับแผนพัฒนาท้องถิ่นของ อบจ.สฎ. ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการท่องเที่ยว ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการประเมิน	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับ ความพึงพอใจ
๑. เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการ	๔.๐๔	๐.๖๕๕	มาก
๒. ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ	๓.๙๖	๐.๖๙๖	มาก
๓. เปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ	๓.๙๙	๐.๙๗๑	มาก
๔. รายงานผลการดำเนินงานของโครงการต่อสาธารณะ	๓.๙๒	๐.๗๒๕	มาก
๕. เปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบการดำเนินโครงการ	๓.๙๔	๐.๖๖๕	มาก
๖. การดำเนินงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด	๔.๐๗	๐.๖๗๘	มาก
๗. ผลการดำเนินโครงการนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของประชาชน	๓.๙๘	๐.๖๐๘	มาก
๘. การดำเนินโครงการตอบสนองความต้องการประชาชน	๔.๐๔	๐.๖๙๘	มาก
๙. ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ	๔.๑๑	๐.๖๗๕	มาก
รวม	๔.๐๑	๐.๖๘๓	มาก

จากตารางที่ ๘ พบว่าประชาชนมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดในภาพรวม อยู่ในระดับ**มาก** (ค่าเฉลี่ย = ๔.๐๑) คิดเป็นร้อยละ ๘๐.๒๐ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจสูงสุด คือ ข้อ ๙ ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ (ค่าเฉลี่ย = ๔.๑๑)

- ปิงปประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

ตารางที่ ๙ แสดงผลการประเมินของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา อปท.ในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสอดคล้องกับแผนพัฒนาท้องถิ่นของ อบจ.สฎ. ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

ประเด็นการประเมิน	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับ ความพึงพอใจ
๑. เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการ	๔.๑๕	๐.๗๔๗	มาก
๒. ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ	๔.๐๔	๐.๘๕๒	มาก
๓. เปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ	๔.๐๙	๐.๙๔๓	มาก
๔. รายงานผลการดำเนินงานของโครงการต่อสาธารณะ	๔.๐๑	๐.๙๒๖	มาก
๕. เปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบการดำเนินโครงการ	๔.๑๒	๐.๗๘๙	มาก
๖. การดำเนินงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด	๔.๑๙	๐.๗๔๘	มาก
๗. ผลการดำเนินโครงการนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของประชาชน	๔.๒๗	๐.๘๑๖	มากที่สุด
๘. การดำเนินโครงการตอบสนองความต้องการประชาชน	๔.๔๒	๐.๕๙๖	มากที่สุด
๙. ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ	๔.๔๐	๐.๘๐๐	มากที่สุด
รวม	๔.๑๙	๐.๘๐๒	มาก

จากตารางที่ ๙ พบว่าประชาชนมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดในภาพรวม อยู่ในระดับ**มาก** (ค่าเฉลี่ย = ๔.๑๙) คิดเป็นร้อยละ ๘๓.๘๐ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจสูงสุด คือ ข้อ ๘ การดำเนินโครงการตอบสนองความต้องการประชาชน (ค่าเฉลี่ย = ๔.๔๒)

ตารางที่ ๑๐ แสดงผลการประเมินของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา อปท.ในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ส่งเสริม สนับสนุนการท่องเที่ยวและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับแผนพัฒนาท้องถิ่นของ อบจ.สฎ. ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการท่องเที่ยว ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการประเมิน	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับ ความพึงพอใจ
๑. เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการ	๔.๓๖	๐.๖๔๙	มากที่สุด
๒. ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ	๔.๒๓	๐.๖๔๘	มากที่สุด
๓. เปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ	๔.๓๐	๐.๖๔๙	มากที่สุด
๔. รายงานผลการดำเนินงานของโครงการต่อสาธารณะ	๔.๒๔	๐.๖๖๔	มากที่สุด
๕. เปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบการดำเนินโครงการ	๔.๑๘	๐.๖๖๒	มากที่สุด
๖. การดำเนินงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด	๔.๒๙	๐.๖๕๕	มากที่สุด
๗. ผลการดำเนินโครงการนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของประชาชน	๔.๒๘	๐.๖๘๗	มากที่สุด
๘. การดำเนินโครงการตอบสนองความต้องการประชาชน	๔.๓๐	๐.๖๕๐	มากที่สุด
๙. ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ	๔.๓๔	๐.๖๓๖	มากที่สุด
รวม	๔.๒๘	๐.๖๕๖	มากที่สุด

จากตารางที่ ๑๐ พบว่าประชาชนมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดในภาพรวมอยู่ในระดับ**มากที่สุด** (ค่าเฉลี่ย = ๔.๒๘) คิดเป็นร้อยละ ๘๕.๖๐ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจสูงที่สุด คือ ข้อ ๑ เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการ (ค่าเฉลี่ย = ๔.๓๖)

(๒) ผลที่ได้รับจากการดำเนินงาน

๑) ผลที่ได้รับ/ผลสำคัญ

ในปีที่ผ่านมาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานีได้ดำเนินการพัฒนาตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด โดยจำแนกตามยุทธศาสตร์ได้จำนวน ๒ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งสามารถประเมินผลจากการดำเนินโครงการ ดังนี้

(๑) ประชาชนมีเส้นทางที่ใช้ในการคมนาคมที่ได้มาตรฐาน ทำให้การสัญจรมีความสะดวกและปลอดภัย สามารถรองรับการเติบโตของชุมชนต่างๆ ในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานีได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๒) ประชาชนมีเส้นทางในการขนส่งสินค้าทางการเกษตรที่ได้มาตรฐาน ทำให้เกิดคล่องตัวในการบริหารจัดการสินค้าทางการเกษตร นำมาซึ่งผลผลิตทางการเกษตรที่มีคุณภาพส่งผลให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มมากขึ้นและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ส่งเสริม สนับสนุนการท่องเที่ยวและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการท่องเที่ยว ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งสามารถประเมินผลจากการดำเนินโครงการ ดังนี้

- ส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวเพื่อให้มีเส้นทางคมนาคมที่ได้มาตรฐานและปลอดภัยในการอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนและนักท่องเที่ยวสามารถเดินทางไปในสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ทั่วจังหวัดสุราษฎร์ธานีได้อย่างสะดวกสบาย ซึ่งเป็นการช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจให้กับประชาชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานีและยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นให้กับประชาชนได้อย่างยั่งยืน

๒) ผลกระทบ

จากการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานโครงการที่ผ่านมาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งดำเนินโครงการตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด พบว่ามีผลกระทบต่อประชาชน ดังนี้

(๑) การดำเนินงานด้านโครงสร้างพื้นฐาน ทำให้การเดินทางสัญจรไปมาไม่สะดวก และมีฝุ่นละอองเป็นจำนวนมากในช่วงระหว่างดำเนินการ เป็นต้น

(๒) การก่อสร้างถนนที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้การระบายน้ำได้ช้าส่งผลให้เกิดปัญหาน้ำท่วมขังในพื้นที่บางจุด

(๓) การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานที่รวดเร็ว ทำให้การขยายตัวทางเศรษฐกิจสูงขึ้น ส่งผลให้มีประชาชนเข้ามาอาศัยอยู่ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีเพิ่มมากขึ้นนำมาซึ่งปัญหาด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ขยะ และประชากรแฝง เป็นต้น

(๓) สรุปปัญหา อุปสรรคการดำเนินงานที่ผ่านมาและแนวทางแก้ไข

๑) ปัญหาและอุปสรรค

- พื้นที่ที่ไม่มีความพร้อม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถกันแนวเขตพื้นที่ดำเนินโครงการได้ ทำให้ไม่สามารถเข้าไปดำเนินการตามโครงการที่ได้รับการอนุมัติงบประมาณ เนื่องจาก โครงการที่เสนอขอเข้าบรรจุในแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานีไม่มีการตรวจสอบความพร้อมของพื้นที่ และไม่มีการขออนุญาตจากหน่วยงานเจ้าของพื้นที่ที่รับผิดชอบ เช่น พื้นที่ป่าอนุรักษ์ พื้นที่อุทยาน ซึ่งต้องขออนุญาตจากกรมป่าไม้, พื้นที่แม่น้ำ ซึ่งขออนุญาตจากกรมเจ้าท่า และพื้นที่ชาวบ้าน ซึ่งต้องมีหนังสืออุทกภัยที่ดิน เป็นต้น เป็นสาเหตุให้ไม่สามารถดำเนินโครงการได้ ทำให้เสียโอกาสในการพัฒนาพื้นที่อื่นที่มีความจำเป็น เดือดร้อน และมีความพร้อมที่จะดำเนินโครงการในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนได้

- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการเสนอโครงการมาบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี และได้มีการขอเสนอโครงการไปยังหน่วยงานอื่นด้วย ดังนั้นเมื่อองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานีได้อนุมัติงบประมาณโครงการดังกล่าว แต่ปรากฏว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เสนอขอโครงการได้รับงบประมาณจากหน่วยงานอื่นแล้ว โดยไม่ได้แจ้งให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานีทราบ ทำให้เสียเวลาในการดำเนินโครงการและต้องนำงบประมาณไปดำเนินการโครงการอื่น ซึ่งกระบวนการจัดทำงบประมาณต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินการ จึงอาจจะส่งผลให้การแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในพื้นที่เกิดความล่าช้า และทำให้เสียโอกาสในการพัฒนาพื้นที่อื่นที่มีความจำเป็นและมีความเดือดร้อนในการแก้ไขปัญหา

- ไม่สามารถดำเนินการตามโครงการได้ เนื่องจากชาวบ้านในพื้นที่ไม่ยินยอมให้ดำเนินโครงการ ทั้งที่โครงการดังกล่าวมาจากการเสนอโครงการเพื่อเข้าบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี ประกอบกับได้มีเอกสารยินยอมให้สามารถดำเนินการในพื้นที่ได้ ทำให้โครงการดังกล่าวไม่สามารถทำได้ตามที่ได้รับการอนุมัติงบประมาณ ทำให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนให้กับประชาชนในพื้นที่ได้

- การเสนอขอโครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีการสำรวจพื้นที่ในการดำเนินโครงการ ทำให้การดำเนินงานที่สอดคล้องกับสภาพพื้นที่จริง เช่น การก่อสร้างถนนในรายละเอียดของแบบแปลนไม่ได้ใส่รายละเอียดให้ครบถ้วน (ทางระบายน้ำที่ลอด หรือแนวกันน้ำกวดเขา) ทำให้การดำเนินโครงการเป็นไปตามที่รายละเอียดที่ขอมมาในโครงการ ซึ่งอาจจะส่งผลกระทบในระยะยาว เช่น ปัญหาน้ำท่วมเนื่องจากไม่มีทางระบายน้ำ เป็นต้น

๒) การดำเนินการที่ผ่านมา

- การติดตามและประเมินผลการดำเนินโครงการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อประเมินผลความสำเร็จเชิงคุณภาพ โดยมีการกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการที่สามารถวัดได้ ซึ่งจะสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ เพื่อให้ทราบถึงความสำเร็จ ปัญหาอุปสรรค แนวทางในการปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ตลอดจนสามารถนำมาใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาการจัดทำแผนพัฒนา ในครั้งต่อไป และสามารถช่วยเหลือพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนภายในจังหวัดสุราษฎร์ธานีได้อย่างทั่วถึง เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

- การมีส่วนร่วมของประชาชนมีน้อย เนื่องจากประชาชนขาดโอกาสในการเข้าร่วมและไม่มีความรู้ความเข้าใจในการจัดทำแผนพัฒนา จึงทำให้ไม่ทราบถึงประโยชน์ที่จะได้รับ ประกอบกับการสะท้อนปัญหาหรือความต้องการไม่ได้รับการตอบสนองอย่างทันท่วงที จึงทำให้ประชาชนไม่อยากเข้าร่วมในการดำเนินกิจกรรมของภาครัฐ ดังนั้นจึงต้องมีการสร้างความรู้และความเข้าใจถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อให้ประชาชนได้ร่วมในการบูรณาการการจัดทำแผนพัฒนา ในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนในทุกพื้นที่ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

๓) แนวทางแก้ไข

- กำหนดกรอบการประสานโครงการพัฒนาท้องถิ่นในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี ใช้เป็นแนวทางในการประสานและบูรณาการการจัดทำแผนพัฒนาในภาพรวมของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลกับประชาชนได้อย่างแท้จริง

- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผู้เสนอโครงการให้ความสำคัญในการตรวจสอบความพร้อมและความถูกต้องของโครงการก่อนเสนอโครงการเข้าบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี เช่น พื้นที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานอื่น ให้ดำเนินการขออนุญาตให้เรียบร้อย เพื่อให้พร้อมในการดำเนินโครงการ และต้องมีการสำรวจพื้นที่สภาพจริงก่อนการจัดทำรายละเอียดแบบแปลนให้สอดคล้องกับสภาพพื้นที่จริง เพื่อให้การดำเนินโครงการสามารถแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนได้อย่างแท้จริง

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

- แผนยุทธศาสตร์แห่งชาติ ๒๐ ปี
- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒
(ร่าง) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓
- แผนพัฒนาภาคใต้/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่ง
อ่าวไทย/แผนพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี
- ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี
- ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขต
จังหวัด
- ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา

(๑) แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

ยุทธศาสตร์ชาติ เป็นเป้าหมายในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกัน อันจะก่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐) อันเป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยซึ่งต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยการพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติจะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์

๑. ด้านความมั่นคง
๒. ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
๓. ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
๔. ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม
๕. ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
๖. ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ประเทศไทย “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติอันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคงและยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติทั้งมิติทางการทหาร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชนมีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคีสามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิตมีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืน จนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำ ของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วน มีคุณภาพชีวิต ตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจน เศรษฐกิจในประเทศมีความ แข็งแรง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่าง ๆ ทั้งในตลาดโลกและตลาด ภายในประเทศเพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ ตลอดจนมีการสร้าง ฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนา ที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมี บทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ และการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาค เอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการ คมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำ ธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไป ได้ได้แก่ ทุนมนุษย์ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้และคุณภาพชีวิตของ ประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้การรักษา และการ ฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดีไม่สร้างมลภาวะ ต่อสิ่งแวดล้อม จนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภค เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อม มีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความ เอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมี นโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน และให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาค ส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตาม หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

วิสัยทัศน์ประเทศไทย 2580

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

มั่นคง	มั่งคั่ง	ยั่งยืน
<ul style="list-style-type: none"> มีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง ประเทศไทยมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคง มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน มีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ 	<ul style="list-style-type: none"> ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องยกระดับเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกัน เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง สร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน มีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง อาทิ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงินและทุนอื่นๆ 	<ul style="list-style-type: none"> การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญด้านรายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างต่อเนื่อง โดยไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างภาระต่อสิ่งแวดล้อม มีการผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลก คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน ทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศคือ “ประเทศไทยมีความมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศใน หลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดีเก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของ ประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติจะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในรูปแบบ “ประชารัฐ” โดยประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิต ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐโดยแต่ละยุทธศาสตร์มีเป้าหมายและประเด็นการพัฒนาดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสถานะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกภพ อธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติสังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยีและระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคาม และภัยพิบัติได้ทุก รูปแบบ และทุกระดับความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหา ด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการ ทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้าน และมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล เพื่อเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการดำเนินการ ของยุทธศาสตร์ชาติด้านอื่น ๆ ให้สามารถขับเคลื่อนไปได้ตาม ทิศทางและเป้าหมายที่กำหนด

๒. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนา ที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติบนพื้นฐานแนวคิด ๓ ประการ ได้แก่

(๑) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่เราทำมาทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์วัฒนธรรม ประเพณีวิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของ ประเทศในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของ เศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่

(๒) “ปรับปรุงปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานของประเทศใน มิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและดิจิทัล และการ ปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต

(๓) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคณะใหม่ รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาดผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปรุงปัจจุบัน พร้อมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐให้ประเทศไทย สามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการ ยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดีรวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลาง และลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ ในคราวเดียวกัน

๓. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมาย การพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดีเก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทย มีความ พร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้านและมีสุขภาพที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบ ต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์อดออม โอบอ้อมอารีมีวินัย รักชาติธรรมา และเป็นพลเมืองดีของชาติมีหลักคิดที่ ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสาร ภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม และอนุรักษ์ภาษา

ท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเอง อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นักคิด ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่ และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

๔. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชน ท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทย ทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเอง และทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

๕. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกัน ทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกันไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

๖. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชน และประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาท หน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการในระบบเศรษฐกิจที่มีการแข่งขัน มีสมรรถนะสูงยึดหลักธรรมาภิบาลปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรมเทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้ อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่าง สะดวก รวดเร็ว และ โปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต ความมัธยัสถ์และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนั้นกฎหมายต้องมีความชัดเจนมีเพียงเท่าที่จำเป็นมีความทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติและการอำนวยความสะดวกยุติธรรมตามหลักนิติธรรม

กลไกการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาประเทศเพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ อาทิ แผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนเฉพาะด้านต่างๆ เช่น ด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ แผนปฏิบัติการในระดับกระทรวงและในระดับพื้นที่ ให้มีความสอดคล้องกันตามห่วงโซานอกจากนี้ยุทธศาสตร์ชาติจะใช้เป็นกรอบในการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอื่นๆ ของประเทศเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างมีเอกภาพให้บรรลุเป้าหมาย โดยจะต้องอาศัยการประสานความร่วมมือจากหลายภาคส่วนภายใต้ระบบประชารัฐ คือความร่วมมือของภาครัฐภาคเอกชน ภาคประชาชนและประชาสังคม ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

จะได้มีการกำหนดเกี่ยวกับบทบาทของยุทธศาสตร์ชาติและแนวทางในการนำยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ เพื่อที่ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ จะสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องและบูรณาการ

ปัจจัยความสำเร็จของยุทธศาสตร์ชาติ

๑. สารของยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิสัยทัศน์ระยะยาวที่ชัดเจน มีการกำหนดเป้าหมายและภาพในอนาคตของประเทศที่ชัดเจนและเป็นที่น่าสนใจ รับรู้ และยอมรับเป็นเจ้าของร่วมกันสามารถถ่ายทอดเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ สูเป้าหมายเฉพาะด้านต่างๆ ตามระยะเวลาเป็นช่วงๆ ของหน่วยงานปฏิบัติได้ และมีการกำหนดตัวชี้วัดที่สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้

๒. ระบบและกฎหมาย มีกฎหมายรองรับ มีกลไกเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนในระดับต่างๆ เพื่อให้ส่วนราชการนำยุทธศาสตร์ชาติไปปฏิบัติ รวมทั้งกรอบกฎหมายด้านการจัดสรรงบประมาณ ให้สามารถระดมทรัพยากรเพื่อผลักดันขับเคลื่อนการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติอย่างมีบูรณาการ และกรอบกฎหมายที่จะกำหนดให้การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติมีความต่อเนื่อง รวมทั้งมีระบบการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบในทุกระดับ

๓. กลไกสู่การปฏิบัติ มีกลไกที่สอดรับ/สอดคล้องตั้งแต่ระดับการจัดทำยุทธศาสตร์การนำไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล รวมทั้งมีกลไกในการกำกับดูแล บริหารจัดการและการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและหน่วยงานปฏิบัติจะต้องมีความเข้าใจ สามารถกำหนดแผนงานโครงการให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ

SDGs คือ หลังจากเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Millennium Development Goals – MDGs) ซึ่งต้องการเสริมสร้างมาตรฐานชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน ได้สิ้นสุดลงเมื่อปี ๒๐๑๕ นั้น องค์การสหประชาชาติ จึงจัดทำเป้าหมายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals –SDGs) ทั้งหมด ๑๗ ข้อ มุ่งหวังจะช่วยแก้ปัญหาที่โลกกำลังเผชิญอยู่ เช่น ความยากจน ความไม่เท่าเทียม สภาวะโลกร้อน และสันติสุข เพื่อเสริมแนวคิด “ไม่เป็นการทิ้งใครไว้ข้างหลัง” คาดว่าจะสำเร็จได้ภายในปี ๒๐๓๐

การพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development) คือ แนวทางการพัฒนาที่ตอบสนองความต้องการของคนรุ่นปัจจุบัน โดยไม่ลดทอนความสามารถในการตอบสนอง ความต้องการของคนรุ่นหลัง (Brundtland Report, ๑๙๘๗) โดยการบรรลุการพัฒนาที่ยั่งยืน มีองค์ประกอบสำคัญ ๓ ประการ ได้แก่ การเติบโตทางเศรษฐกิจ (economic growth) ความครอบคลุมทางสังคม (social inclusion) และการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม (environmental protection) และในการประชุมสมัชชาสหประชาชาติ สมัยสามัญ ครั้งที่ ๗๐ เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๘ ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ ประเทศไทยและประเทศสมาชิกสหประชาชาติ รวม ๑๙๓ ประเทศ ร่วมลงนามรับรองวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ. ๒๐๓๐ (๒๐๓๐ Agenda for Sustainable Development) ซึ่งเป็นกรอบการพัฒนาของโลกเพื่อร่วมกันบรรลุการพัฒนาทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน โดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง ภายในปี ค.ศ. ๒๐๓๐ โดยกำหนดให้มีเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) เป็นแนวทางให้แต่ละประเทศดำเนินการร่วมกัน

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ๑๗ เป้าหมาย ประกอบไปด้วย ๑๖๙ เป้าหมายย่อย (SDG Targets) ที่มีความเป็นสากล เชื่อมโยงและเกี่ยวพันกัน และกำหนดให้มี ๒๔๗ ตัวชี้วัด เพื่อใช้ติดตามและประเมินความก้าวหน้าของการพัฒนา โดยสามารถจัดกลุ่ม SDGs ตามปัจจัยที่เชื่อมโยงกันใน ๕ มิติ (๕P) ได้แก่

(๑) การพัฒนาคน (People) ให้ความสำคัญกับการขจัดปัญหาความยากจนและความหิวโหย และลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

(๒) สิ่งแวดล้อม (Planet) ให้ความสำคัญกับการปกป้องและรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสภาพภูมิอากาศเพื่อพลเมืองโลกรุ่นต่อไป

(๓) เศรษฐกิจและความมั่งคั่ง (Prosperity) ส่งเสริมให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีและสอดคล้องกับธรรมชาติ

(๔) สันติภาพและความยุติธรรม (Peace) ยึดหลักการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ มีสังคมที่สงบสุข และไม่แบ่งแยก และ

(๕) ความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา (Partnership) ความร่วมมือของทุกภาคส่วนในการขับเคลื่อนวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ชาติ เรื่องเป้าหมาย SDGs กับเรื่องยุทธศาสตร์ชาติ และเรื่องแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีความเชื่อมโยงกันจากเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน SDGs ที่กล่าวถึงตอนต้นชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นที่ประเทศไทยต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติมีเป้าหมายระยะยาวมีการดำเนินงานที่ต่อเนื่อง เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนสำหรับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ก็จะเป็นแผนที่เชื่อมโยงถ่ายโยงจากยุทธศาสตร์และเป้าหมายระยะยาว มาสู่แผนดำเนินงานที่ชัดเจนเป็นช่วงเวลา ทุกระยะ ๕ ปีสิ่งที่ต้องเน้นย้ำ คือ ยุทธศาสตร์ชาติต้องเกิดจากกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในชาติ ร่วมกันคิด ร่วมกันจัดทำ ซึ่งเป็นข้อกำหนดที่เขียนไว้ชัดเจนในร่างรัฐธรรมนูญฉบับลงประชามติ อยู่ในมาตราที่ ๖๕ วรรคสองคือ “การจัดทำยุทธศาสตร์ชาติต้องมีการมีส่วนร่วม และการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนทุกภาคส่วนอย่างทั่วถึงด้วย ”

(๒) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ ได้น้อมนำหลัก “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาประเทศอย่างต่อเนื่องจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ ๙ - ๑๑ เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและช่วยให้สังคมไทยสามารถยืดหยุ่นได้อย่างมั่นคงเกิดภูมิคุ้มกัน และมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสมส่งผลให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืนซึ่งเป็นแผนแม่บทหลักของการพัฒนาประเทศ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย ๔.๐ ตลอดจนประเด็นการปฏิรูปประเทศ นอกจากนั้นได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วนทั้งในระดับกลุ่มอาชีพ ระดับภาค และระดับประเทศในทุกขั้นตอนของแผนฯ อย่างกว้างขวางและต่อเนื่องเพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาประเทศ ซึ่งเป็นแผนพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐- ๒๕๖๔) ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และแผนการปฏิรูปประเทศด้านต่างๆ เพื่อใช้เป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ สู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ดังนั้น ทิศทางการพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงมุ่งเตรียมความพร้อมและวางรากฐานในการยกระดับประเทศไทยให้เป็นประเทศพัฒนาแล้ว มีความมั่งคั่ง มั่งคั่ง ยั่งยืน ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีกรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมายอนาคตประเทศไทยในปี ๒๕๘๐ ซึ่งกำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี เป็นกรอบที่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มุ่งตอบสนองวัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาที่กำหนดภายใต้ระยะเวลา ๕ ปี จึงกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายรวมและยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ ดังนี้

๑. วัตถุประสงค์

๑.๑ เพื่อวางรากฐานให้คนไทยเป็นคนที่มีสมบูรณ์ มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย ค่านิยมที่ดี มีจิตสาธารณะ และมีความสุข โดยมีสุขภาพและสุขภาพที่ดี ครอบครัวยั่งยืน ตลอดจน เป็นคนเก่งที่มีทักษะ ความรู้ความสามารถและพัฒนาตนเองได้ต่อเนื่องตลอดชีวิต

๑.๒ เพื่อให้คนไทยมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึง ทรัพยากร และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพ ผู้ด้อยโอกาสได้รับการพัฒนาศักยภาพ รวมทั้งชุมชนมีความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้

๑.๓ เพื่อให้เศรษฐกิจเข้มแข็ง แข่งขันได้ มีเสถียรภาพ และมีความยั่งยืน สร้างความเข้มแข็งของฐาน การผลิตและบริการเดิมและขยายฐานใหม่โดยการใช้นวัตกรรมที่เข้มข้นมากขึ้น สร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจ ฐานราก และสร้างความมั่นคงทางพลังงาน อาหาร และน้ำ

๑.๔ เพื่อรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้สามารถสนับสนุน การเติบโต ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน

๑.๕ เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ทันทสมัย และมีการทำงาน เชิงบูรณา การของภาคีการพัฒนา

๑.๖ เพื่อให้มีการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาคโดยการพัฒนาภาคและเมืองเพื่อรองรับ การพัฒนา ยกระดับฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานการผลิตและบริการใหม่

๑.๗ เพื่อผลักดันให้ประเทศไทยมีความเชื่อมโยง (Connectivity) กับประเทศต่างๆ ทั้งในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติได้อย่างสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ รวมทั้งให้ประเทศไทยมีบทบาทนำและ สร้างสรรค์ ในด้านการค้า การบริการ และการลงทุนภายใต้กรอบความร่วมมือต่างๆ ทั้งในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค และโลก

๒. เป้าหมายรวม

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว ได้กำหนดเป้าหมายรวมการพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ประกอบด้วย

๒.๑ คนไทยมีคุณลักษณะเป็นคนไทยที่สมบูรณ์ มีวินัย มีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดี ของสังคม มีความเป็นพลเมืองตื่นรู้ มีความสามารถในการปรับตัวได้อย่างรู้เท่าทันสถานการณ์มีความ รับผิดชอบและทำประโยชน์ต่อส่วนรวม มีสุขภาพกายและใจที่ดี มีความเจริญงอกงามทางจิตวิญญาณมีวิถีชีวิต ที่พอเพียง และมีความเป็นไทย

๒.๒ ความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้และความยากจนลดลง เศรษฐกิจฐานรากมีความเข้มแข็ง ประชาชนทุกคนมีโอกาสในการเข้าถึงทรัพยากร การประกอบอาชีพ และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม กลุ่มที่มีรายได้ต่ำสุดร้อยละ ๔๐ มีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๑๕

๒.๓ ระบบเศรษฐกิจมีความเข้มแข็งและแข่งขันได้ โครงสร้างเศรษฐกิจปรับสู่เศรษฐกิจฐาน บริการ และดิจิทัล มีผู้ประกอบการรุ่นใหม่และเป็นสังคมผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการขนาดกลางและ ขนาดเล็ก ที่เข้มแข็งสามารถใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างสรรค์คุณค่าสินค้าและบริการ มีระบบการผลิต และให้บริการจากฐานรายได้เดิมที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น และมีการลงทุนในการผลิตและบริการ ฐานความรู้ชั้นสูง ใหม่ๆ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและชุมชน รวมทั้งกระจายฐานการผลิตและการให้บริการสู่ ภูมิภาคเพื่อลด ความเหลื่อมล้ำโดยเศรษฐกิจไทยมีเสถียรภาพและมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕ ต่อปี และมีปัจจัย สนับสนุน อาทิ ระบบโลจิสติกส์ พลังงาน และการลงทุนวิจัยและพัฒนาที่เอื้อต่อการขยายตัวของ ภาคการผลิต และบริการ

๒.๔ ทูทางธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมสามารถสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงทางอาหาร พลังงาน และน้ำ โดยเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ ประเทศเพื่อรักษา ความสมดุลของระบบนิเวศ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงานและขนส่ง ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗ ภายในปี ๒๕๖๓ เทียบกับการปล่อยในกรณีปกติ มีปริมาณหรือสัดส่วนของขยะมูลฝอยที่ได้รับการจัดการอย่าง ถูกหลักสุขาภิบาลเพิ่มขึ้น และรักษาคุณภาพน้ำและคุณภาพอากาศในพื้นที่วิกฤตให้อยู่ ในเกณฑ์มาตรฐาน

๒.๕ มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย สังคมปลอดภัย สามัคคี สร้างภาพลักษณ์ดี และเพิ่มความ เชื่อมั่นของนานาชาติต่อประเทศไทย ความขัดแย้งทางอุดมการณ์และความคิดในสังคมลดลง ปัญหา อาชญากรรมลดลง ปริมาณความสูญเสียชีวิตจากภัยโจรสลัดและการลักลอบขนส่งสินค้าและค่านิยมขี้ดลดลง มีความพร้อมที่ปกป้องประชาชนจากการก่อการร้ายและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ประเทศไทยมีส่วนร่วมในการ กำหนดบรรทัดฐานระหว่างประเทศ เกิดความเชื่อมโยงการขนส่ง โลจิสติกส์ ห่วงโซ่มูลค่า เป็นหุ้นส่วน การพัฒนาที่สำคัญในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และโลก และอัตราการเติบโตของมูลค่าการลงทุนและการส่งออก ของไทยในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และอาเซียนสูงขึ้น

๒.๖ มีระบบบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ ทันสมัย โปร่งใส ตรวจสอบได้ กระจายอำนาจและ มีส่วนร่วมจากประชาชน บทบาทภาครัฐในการให้บริการซึ่งภาคเอกชนดำเนินการแทนได้ดีกว่าลดลง เพิ่มการใช้ระบบดิจิทัลในการให้บริการ ปัญหาคอร์รัปชันลดลงและการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอิสระมากขึ้น โดยอันดับประสิทธิภาพภาครัฐที่จัดทำโดยสถาบันการศึกษานานาชาติและ อันดับความยาก ง่ายในการดำเนินธุรกิจในประเทศดีขึ้น การใช้จ่ายภาครัฐและระบบงบประมาณมีประสิทธิภาพสูง ฐานภาษี กว้างขึ้น และดัชนีการรับรู้การทุจริตดีขึ้น รวมถึงมีบุคลากรภาครัฐที่มีความรู้ความสามารถและ ปรับตัวได้ทัน กับยุคดิจิทัลเพิ่มขึ้น

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์
<p>เป้าหมายที่ ๑ คนไทยส่วนใหม่มีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม</p> <p>ตัวชี้วัด ๑.๑ ประชากรอายุ ๑๓ ปีขึ้นไปมีกิจกรรมการปฏิบัติตนที่สะท้อนการมีคุณธรรมจริยธรรมเพิ่มขึ้น</p> <p>ตัวชี้วัด ๑.๒ คดีอาญามีสัดส่วนลดลง</p>
<p>เป้าหมายที่ ๒ คนในสังคมไทยทุกช่วงวัยมีทักษะ ความรู้ และความสามารถเพิ่มขึ้น</p> <p>๒.๑ เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการเต็มตามศักยภาพ</p> <p>ตัวชี้วัด ๑ เด็กมีพัฒนาการสมวัยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕</p> <p>๒.๒ เด็กวัยเรียนและวัยรุ่นมีสติปัญญาและความฉลาดทางอารมณ์เพิ่มขึ้น</p> <p>ตัวชี้วัด ๒ คะแนน IQ เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน</p> <p>ตัวชี้วัด ๓ เด็กร้อยละ ๗๐ มีคะแนน EQ ไม่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน</p> <p>๒.๓ วัยแรงงานมีความรู้และทักษะเป็นไปตามความต้องการของตลาดแรงงานและทักษะทางการเงินเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ</p> <p>ตัวชี้วัด ๔ ผู้เรียนในระบบทวิภาคีเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๓๐ ต่อปี</p> <p>ตัวชี้วัด ๕ ผู้ที่ได้รับการรับรองคุณวุฒิจำเป็นและผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติเพิ่มขึ้น</p> <p>ตัวชี้วัด ๖ การออมส่วนบุคคลต่อรายได้พึงจ่ายใช้สอยเพิ่มขึ้น</p> <p>๒.๔ ผู้สูงวัยต้นมืงงานหารายได้ที่เหมาะสมกับศักยภาพของผู้สูงอายุ</p> <p>ตัวชี้วัด ๗ การมีงานทำของผู้สูงอายุ (อายุ ๖๐ - ๖๙ ปี) เพิ่มขึ้น</p>

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ (ต่อ)
<p>เป้าหมายที่ ๓ คนไทยมีการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากลและมีความสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง</p> <p>ตัวชี้วัด ๓.๑ ผลคะแนนสอบ PISA ในแต่ละวิชาไม่ต่ำกว่า ๕๐๐</p> <p>ตัวชี้วัด ๓.๒ การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการอ่านหาความรู้เพิ่มขึ้น</p> <p>ตัวชี้วัด ๓.๓ การอ่านของคนไทยเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๘๕</p> <p>ตัวชี้วัด ๓.๔ แรงงานที่ขอเทียบโอนประสบการณ์และความรู้เพื่อขอรับวุฒิ ปวช. และ ปส. เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐ ปี</p>
<p>เป้าหมายที่ ๔ คนไทยมีสุขภาพที่ดีขึ้น</p> <p>ตัวชี้วัด ๔.๑ ประชากรอายุ ๑๕ – ๗๙ ปีมีภาวะน้ำหนักเกินลดลง</p> <p>ตัวชี้วัด ๔.๒ การตายจากอุบัติเหตุทางถนนต่ำกว่า ๑๘ คน ต่อประชากรแสนคน</p> <p>ตัวชี้วัด ๔.๓ ประชาชนเล่นกีฬาและเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการเพิ่มขึ้น</p> <p>ตัวชี้วัด ๔.๔ อัตราการฆ่าตัวตายสำเร็จต่อประชากรแสนคนลดลง</p> <p>ตัวชี้วัด ๔.๕ การคลอดในผู้หญิงกลุ่มอายุ ๑๕ – ๑๙ ปี ลดลง</p> <p>ตัวชี้วัด ๔.๖ รายจ่ายสุขภาพทั้งหมดไม่เกินร้อยละ ๕ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ</p> <p>ตัวชี้วัด ๔.๗ ผู้สูงอายุที่อาศัยในบ้านที่มีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมเป็นร้อยละ ๒๐</p>
<p>เป้าหมายที่ ๕ สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันทางศาสนา ชุมชน สื่อมวลชน และภาคเอกชน</p> <p>ตัวชี้วัด ๕.๑ ดัชนีครอบครัวอบอุ่นอยู่ในระดับดีขึ้น</p> <p>ตัวชี้วัด ๕.๒ ประชากรอายุ ๑๓ ปีขึ้นไปมีกรปฏิบัติตามหลักคำสอนทางศาสนาเพิ่มขึ้น</p> <p>ตัวชี้วัด ๕.๓ ธุรกิจที่เป็นวิสาหกิจเพื่อสังคมเพิ่มขึ้น</p>

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
<p>เป้าหมายที่ ๑ ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ของกลุ่มคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมที่แตกต่างกันและแก้ไขปัญหาความยากจน</p> <p>ตัวชี้วัด ๑.๑ รายได้เฉลี่ยต่อหัวของกลุ่มประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุดเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๕ ต่อปี</p> <p>ตัวชี้วัด ๑.๒ ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ด้านรายได้ลดลงเหลือ ๐.๔๑ เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒</p> <p>ตัวชี้วัด ๑.๓ การถือครองสินทรัพย์ทางการเงินของกลุ่มประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุดเพิ่มขึ้น</p> <p>ตัวชี้วัด ๑.๔ สัดส่วนประชากรที่อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลงเหลือร้อยละ ๖.๕ ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ</p> <p>ตัวชี้วัด ๑.๕ สัดส่วนหนี้สินต่อรายได้ทั้งหมดของครัวเรือนที่ยากจนที่สุด ลดลง</p>
<p>เป้าหมายที่ ๒ เพิ่มโอกาสการเข้าถึงบริการพื้นฐานทางสังคมของภาครัฐ</p> <p>ตัวชี้วัด ๒.๑ อัตราการเข้าเรียนสุทธิ (ที่ปรับปรุง) ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเท่ากับร้อยละ ๙๐ โดยไม่มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มนักเรียน/นักศึกษาที่ครอบครัวมีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมและระหว่างพื้นที่</p> <p>ตัวชี้วัด ๒.๒ สัดส่วนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาทุกระดับชั้นผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ ๕๐ มีจำนวนเพิ่มขึ้น และความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ระหว่างพื้นที่ และภูมิภาคลดลง</p> <p>ตัวชี้วัด ๒.๓ สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่อยู่ภายใต้ประกันสังคม (ผู้ประกันตนตามมาตรา ๔๐) และที่เข้าร่วมกองทุนการออมแห่งชาติต่อกำลังแรงงานเพิ่มขึ้น</p> <p>ตัวชี้วัด ๒.๔ ความแตกต่างของสัดส่วนบุคลากรทางการแพทย์ต่อประชาชนระหว่างพื้นที่ลดลง</p> <p>ตัวชี้วัด ๒.๕ การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของกลุ่มประชากรที่มีฐานะยากจนเพิ่มขึ้น</p>

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม (ต่อ)
<p>เป้าหมายที่ ๓ เพิ่มศักยภาพชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็ง เพื่อให้ชุมชนพึ่งพาตนเองและได้รับส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจมากขึ้น</p> <p>ตัวชี้วัด ๓.๑ สัดส่วนครัวเรือนที่เข้าถึงแหล่งเงินทุนเพิ่มขึ้น</p> <p>ตัวชี้วัด ๓.๒ ดัชนีชุมชนเข้มแข็งเพิ่มขึ้นในทุกภาค</p> <p>ตัวชี้วัด ๓.๓ มูลค่าสินค้าชุมชนเพิ่มขึ้น</p>
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างการแข่งขันทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
<p>๑. เศรษฐกิจขยายตัวอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน</p> <p>เป้าหมายที่ ๑ เศรษฐกิจเติบโตได้ตามศักยภาพ ประชาชนมีความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น</p> <p>ตัวชี้วัด ๑.๑ อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจเฉลี่ยในช่วงแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕</p> <p>ตัวชี้วัด ๑.๒ รายได้ต่อหัวไม่ต่ำกว่า ๘,๒๐๐ ดอลลาร์ สหรัฐ ณ สิ้นแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ (ปี ๒๕๖๔) และรายได้สุทธิของรัฐบาลต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๙.๐</p> <p>เป้าหมายที่ ๒ การลงทุนภาครัฐและเอกชนขยายตัวอย่างต่อเนื่อง</p> <p>ตัวชี้วัด ๒.๑ อัตราการขยายตัวของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี</p> <p>ตัวชี้วัด ๒.๒ อัตราการขยายตัวของการลงทุนภาคเอกชนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗.๕ ต่อปี</p> <p>เป้าหมายที่ ๓ พัฒนาภาคส่งออกให้ขยายตัวและเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย</p> <p>ตัวชี้วัด ๓.๑ อัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐</p> <p>เป้าหมายที่ ๔ เพิ่มผลิตภาพการผลิตของประเทศ</p> <p>ตัวชี้วัด ๔.๑ ผลิตภาพการผลิตของปัจจัยแรงงานไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒.๕ ต่อปี</p> <p>ตัวชี้วัด ๔.๒ ผลิตภาพการผลิตของปัจจัยแรงงานไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒.๕ ต่อปี</p> <p>เป้าหมายที่ 5 รักษาเสถียรภาพของการขยายตัวทางเศรษฐกิจ</p> <p>ตัวชี้วัด 5.1 อัตราเงินเฟ้อระยะปานกลางอยู่ที่ร้อยละ 2.5 ± 1.5</p> <p>ตัวชี้วัด 5.2 หนี้สาธารณะคงค้าง ณ สิ้นแผนพัฒนา ฉบับที่ 12 ไม่เกินร้อยละ 55 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ</p> <p>ตัวชี้วัด 5.3 ดุลบัญชีเดินสะพัดไม่เกินร้อยละ 2 ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ</p> <p>เป้าหมายที่ ๖ เพิ่มการลงทุนจากความร่วมมือภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ</p> <p>ตัวชี้วัด ๖.๑ การลงทุนจากความร่วมมือภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาโครงการโครงสร้างพื้นฐานเฉลี่ยปีละ ๔๗,๐๐๐ ล้านบาท</p> <p>เป้าหมายที่ ๗ ประชาชนและผู้ประกอบการเข้าสู่ระบบภาษีมากขึ้น</p> <p>ตัวชี้วัด ๗.๑ จำนวนการยื่นแบบเพื่อชำระภาษีประชาชนและผู้ประกอบการที่เข้าข่ายต้องเสียภาษีเพิ่มขึ้น</p> <p>เป้าหมายที่ ๘ ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจสูงขึ้น</p> <p>ตัวชี้วัด ๘.๑ อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศโดย IMD เลื่อนขึ้นไปอยู่ในกลุ่ม ๑ ใน ๒๕ ของประเทศแรกที่ได้รับการจัดอันดับทั้งหมด</p>

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน (ต่อ)
๒. การสร้างความเข้มแข็งให้เศรษฐกิจรายสาขา
<p>เป้าหมายที่ ๑ เศรษฐกิจรายสาขาเติบโตอย่างเข้มแข็งและเป็นฐานในการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ</p> <p>ตัวชี้วัด ๑.๑ อัตราการขยายตัวของภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการ (นอกเหนือจากบริการภาครัฐ) ขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓,๔.๕ และ ๖ ต่อปี ตามลำดับ</p>
<p>เป้าหมายที่ ๒ เกษตรกรมีรายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตรเพิ่มขึ้นและพื้นที่การทำเกษตรกรรมยั่งยืนเพิ่มขึ้น</p> <p>ต่อเนื่อง</p> <p>ตัวชี้วัด ๒.๑ รายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตรเพิ่มขึ้นเป็น ๕๙,๔๖๐ บาทต่อครัวเรือน ในปี ๒๕๖๔</p> <p>ตัวชี้วัด ๒.๒ พื้นที่การทำเกษตรกรรมยั่งยืนเพิ่มขึ้นเป็น ๕,๐๐๐,๐๐๐ ไร่ ในปี ๒๕๖๔</p>
<p>เป้าหมายที่ ๓ พัฒนาพื้นที่ไปสู่เมืองอุตสาหกรรมนิเวศ</p> <p>ตัวชี้วัด ๓.๑ จำนวนพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาสู่เมืองอุตสาหกรรมนิเวศ จำนวน ๑๕ พื้นที่</p>
<p>เป้าหมายที่ ๔ ประเทศไทยมีรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นและมีขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวสูงขึ้น</p> <p>ตัวชี้วัด ๔.๑ รายได้จากการท่องเที่ยวไม่ต่ำกว่า ๓ ล้านล้านบาท</p> <p>ตัวชี้วัด ๔.๒ อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว (The Travel Tourism Competiveness Index:TTCI) ไม่ต่ำกว่าอันดับที่ ๓๐</p>
<p>เป้าหมายที่ ๕ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น</p> <p>ตัวชี้วัด ๕.๑ สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศทั้งประเทศเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๕ เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒</p>
<p>เป้าหมายที่ ๖ เพิ่มประสิทธิภาพของภาคการเงินเพื่อเป็นกลไกสนับสนุนการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคม</p> <p>ตัวชี้วัด ๖.๑ อันดับขีดความสามารถในการแข่งขันในภาคการเงินปรับตัวดีขึ้น</p> <p>ตัวชี้วัด ๖.๒ คะแนนทักษะทางการเงินของคนไทยเท่ากับคะแนนเฉลี่ยของโลก</p> <p>ตัวชี้วัด ๖.๓ สัดส่วนการกู้เงินนอกระบบลดลง</p> <p>ตัวชี้วัด ๖.๔ เพิ่มปริมาณการใช้บริการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์เป็น ๒๐๐ ครั้ง/ปี/คน</p>

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
<p>เป้าหมายที่ ๑ รักษา และฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติ เพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อการอนุรักษ์ป่าเศรษฐกิจ และป่าชายเลน ลดการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ แก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐ และจัดที่ดินทำกินให้ผู้อยากไร้โดยให้สิทธิร่วม</p> <p>ตัวชี้วัด ๑.๑ สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้เป็นร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ประเทศ แบ่งเป็นพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์ร้อยละ ๒๕ และพื้นที่ป่าเศรษฐกิจ ร้อยละ ๑๕ พื้นที่ป่าชายเลนเพิ่มจาก ๑.๕๓ ล้านไร่ เป็น ๑.๕๘ ล้านไร่ พื้นที่ปลูกและฟื้นฟูป่าต้นน้ำเพิ่มขึ้น</p> <p>ตัวชี้วัด ๑.๒ จำนวนชนิดพันธุ์และประชากรของสิ่งมีชีวิตที่อยู่ในภาวะถูกคุกคาม หรือใกล้สูญพันธุ์</p> <p>ตัวชี้วัด ๑.๓ แผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐ (โครงการ One Map) ที่แล้วเสร็จมีการประกาศใช้ และจำนวนพื้นที่จัดที่ดินทำกินให้ชุมชน</p>
<p>เป้าหมายที่ ๒ สร้างความมั่นคงด้านน้ำ และบริหารจัดการทรัพยากรน้ำทั้งน้ำผิวดินและน้ำใต้ดินให้มีประสิทธิภาพ บริหารจัดการน้ำในระดับลุ่มน้ำให้มีความสมดุล ระหว่างความต้องการใช้น้ำทุกกิจกรรมกับปริมาณน้ำต้นทุน เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำ และลดจำนวนประชาชนที่ประสบปัญหาจากการขาดแคลนน้ำ ควบคู่กับการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำทั้งภาคการผลิตและการบริโภค ป้องกันและลดความเสียหายจากอุทกภัยและภัยแล้ง</p> <p>ตัวชี้วัด ๒.๑ มีระบบประปาหมู่บ้านครบทุกหมู่บ้าน</p> <p>ตัวชี้วัด ๒.๒ ลุ่มน้ำสำคัญของประเทศ ๒๕ ลุ่มน้ำ มีแผนบริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างสมดุล ระหว่างความต้องการใช้น้ำกับปริมาณน้ำต้นทุน และมีการแปลงไปสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม</p> <p>ตัวชี้วัด ๒.๓ ประสิทธิภาพการใช้น้ำในพื้นที่ชลประทานเพิ่มขึ้น</p> <p>ตัวชี้วัด ๒.๔ ประสิทธิภาพการใช้น้ำทั้งภาคการผลิตและการบริโภคเพิ่มขึ้น</p> <p>ตัวชี้วัด ๒.๕ พื้นที่และมูลค่าความเสียหายจากอุทกภัยและภัยแล้งมีแนวโน้มลดลง</p> <p>ตัวชี้วัด ๒.๖ พื้นที่ชลประทานเพิ่มขึ้นปีละ ๓๕๐,๐๐๐ ไร่</p>
<p>เป้าหมายที่ ๓ สร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี ลดมลพิษ และลดผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและระบบนิเวศ โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับแรกกับการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย พื้นที่คุณภาพแหล่งน้ำสำคัญของประเทศ และแก้ไขปัญหาวิกฤติหมอกควัน</p> <p>ตัวชี้วัด ๓.๑ สัดส่วนของขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้องและนำไปใช้ประโยชน์ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๕ สัดส่วนของเสียอันตรายชุมชนที่ได้รับการกำจัดอย่างถูกต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐ และกากอุตสาหกรรมอันตรายทั้งหมดเข้าสู่ระบบการจัดการที่ถูกต้อง</p> <p>ตัวชี้วัด ๓.๒ คุณภาพน้ำของแม่น้ำสายหลักที่อยู่ในเกณฑ์ดีเพิ่มขึ้น</p> <p>ตัวชี้วัด ๓.๓ คุณภาพอากาศในพื้นที่วิกฤติหมอกควันได้รับการแก้ไขและมีค่าอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน</p>
<p>เป้าหมายที่ ๔ เพิ่มประสิทธิภาพการลดก๊าซเรือนกระจกและขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มีกลไกจัดการเพื่อลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในด้านต่างๆ หรือในพื้นที่หรือสาขาที่มีความเสี่ยงจะได้รับผลกระทบสูง</p> <p>ตัวชี้วัด ๔.๑ ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงานและคมนาคมขนส่งลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗ ของการปล่อยในกรณีปกติ ภายในปี ๒๕๖๓</p> <p>ตัวชี้วัด ๔.๒ ต้นทุนการลด การปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหน่วย (บาทต่อตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า) มีแนวโน้มลดลง</p> <p>ตัวชี้วัด ๔.๓ แผนปฏิบัติการการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในรายสาขาที่จำเป็น เช่น การจัดการน้ำ เกษตร สาธารณสุข และป่าไม้</p> <p>ตัวชี้วัด ๔.๔ การจัดตั้งกลไกภายในประเทศเพื่อสนับสนุนด้านการเงิน เทคโนโลยีและการเสริมสร้างศักยภาพ</p>

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (ต่อ)
<p>เป้าหมายที่ ๕ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ ความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินที่เกิดจากสาธารณภัยลดลง</p> <p>ตัวชี้วัด ๕.๑ ระบบพยากรณ์และเตือนภัยล่วงหน้าสำหรับภาคเกษตรและการจัดการภัยพิบัติทางธรรมชาติในพื้นที่เสี่ยงภัย</p> <p>ตัวชี้วัด ๕.๒ สัดส่วนของพื้นที่เสี่ยงภัยที่ได้รับการจัดตั้งเครือข่ายเฝ้าระวังภัยธรรมชาติ</p> <p>ตัวชี้วัด ๕.๓ จำนวนผู้เสียชีวิตและมูลค่าความเสียหายจากภัยธรรมชาติ ค่าใช้จ่ายในการชดเชยผู้ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติในพื้นที่เสี่ยงภัยซ้ำซากลดลง</p>

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคงและยั่งยืน
<p>เป้าหมายที่ ๑ ปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ให้เป็นสถาบันหลักของประเทศ</p> <p>ตัวชี้วัด ๑.๑ จำนวนกิจกรรมเทิดพระเกียรติและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์เพิ่มขึ้น</p> <p>ตัวชี้วัด ๑.๒ จำนวนกิจกรรมที่มีความเกี่ยวข้องกับโครงการพระราชดำริเพิ่มขึ้น</p>
<p>เป้าหมายที่ ๒ สังคมมีความสมานฉันท์ ผู้เห็นต่างทางความคิดของคนในชาติสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติ ประชาชนมีส่วนร่วมป้องกันแก้ไขปัญหาความมั่นคง</p> <p>ตัวชี้วัด ๒.๑ ดัชนีความไม่เสถียรภาพทางการเมืองลดลง (ดัชนีสันติภาพโลกของ The Institute for Economics and Peace:IEP)</p> <p>ตัวชี้วัด ๒.๒ จำนวนผู้เสียชีวิตจากความขัดแย้งภายในประเทศลดลง (ดัชนีสันติภาพโลก)</p> <p>ตัวชี้วัด ๒.๓ จำนวนกิจกรรมที่ประชาชนมีส่วนร่วมป้องกันแก้ไขปัญหาความมั่นคงเพิ่มขึ้น</p>
<p>เป้าหมายที่ ๓ ประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีโอกาสในการศึกษาและการประกอบอาชีพที่สร้างรายได้เพิ่มขึ้น</p> <p>ตัวชี้วัด ๓.๑ มูลค่าความเสียหายและจำนวนการก่อเหตุร้ายที่มีมูลเหตุจากความไม่สงบลดลง</p> <p>ตัวชี้วัด ๓.๒ รายได้ครัวเรือนเฉลี่ยต่อคนและจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้เพิ่มขึ้น</p> <p>ตัวชี้วัด ๓.๓ จำนวนกิจกรรมสาธารณประโยชน์ที่ประชาชนทุกศาสนาร่วมดำเนินการเพิ่มขึ้น</p>
<p>เป้าหมายที่ ๔ ประเทศไทยมีความสัมพันธ์และความร่วมมือด้านความมั่นคงในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน มิตรประเทศ และนานาชาติในการป้องกันภัยคุกคามในรูปแบบต่างๆ ควบคู่ไปกับการรักษาผลประโยชน์ของชาติ</p> <p>ตัวชี้วัด ๔.๑ ดัชนีความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านเพิ่มขึ้น (ดัชนีสันติภาพโลก)</p> <p>ตัวชี้วัด ๔.๒ จำนวนคดีที่เกี่ยวข้องกับภัยคุกคามข้ามชาติลดลง</p> <p>ตัวชี้วัด ๔.๓ จำนวนเหตุการณ์การกระทำผิดกฎหมายทางทะเลลดลง</p> <p>ตัวชี้วัด ๔.๔ จำนวนคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดลดลง</p>
<p>เป้าหมายที่ ๕ ประเทศไทยมีความพร้อมต่อการรองรับภัยคุกคาม ทั้งภัยคุกคามทางทหารและภัย คุกคามอื่นๆ</p> <p>ตัวชี้วัด ๕.๑ ระยะเวลาในการระดมสรรพกำลังเมื่อเกิดภัยคุกคาม</p> <p>ตัวชี้วัด ๕.๒ อันดับความเสี่ยงจากการก่อการร้ายต่ำกว่าอันดับที่ ๒๐ ของโลก (ดัชนีความเสี่ยงของโลกของ WEF)</p> <p>ตัวชี้วัด ๕.๓ อันดับความเสี่ยงจากการโจมตีด้านไซเบอร์/ต่ำกว่าอันดับที่ ๑๐ ของโลก (ดัชนีความปลอดภัยไซเบอร์ของโลก ของ International Telecommunication Union : ITU)</p>

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคงและยั่งยืน (ต่อ)
<p>เป้าหมายที่ ๖ แผนงานด้านความมั่นคงมีการบูรณาการสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>ตัวชี้วัด จำนวนแผนงานด้านความมั่นคงที่สอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น</p>
ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และธรรมาภิบาลในสังคมไทย
<p>เป้าหมายที่ ๑ ลดสัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร และเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการให้บริการของภาครัฐและประสิทธิภาพการประกอบธุรกิจของประเทศ</p> <p>ตัวชี้วัด ๑.๑ อันดับประสิทธิภาพภาครัฐ จัดทำโดยสถาบันการศึกษานานาชาติ อยู่ในอันดับสองของอาเซียน เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒</p> <p>ตัวชี้วัด ๑.๒ อันดับความยากง่ายในการดำเนินธุรกิจ จัดทำโดยธนาคารโลก อยู่ในอันดับสองของอาเซียน เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒</p> <p>ตัวชี้วัด ๑.๓ สัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรของภาครัฐต่องบประมาณรายจ่ายประจำปีลดลง</p>
<p>เป้าหมายที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>ตัวชี้วัด ๒.๑ สัดส่วนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในแต่ละประเภทที่ได้รับรางวัลการบริหารจัดการที่ดีต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมดเพิ่มขึ้น</p> <p>ตัวชี้วัด ๒.๒ ข้อร้องเรียนและคดีเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นลดลง</p>
<p>เป้าหมายที่ ๓ เพิ่มคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริตให้สูงขึ้น</p> <p>ตัวชี้วัด ระดับคะแนนของดัชนีการรับรู้การทุจริตสูงกว่าร้อยละ ๕๐ เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒</p>
<p>เป้าหมายที่ ๔ ลดจำนวนการดำเนินคดีกับผู้มิได้กระทำความผิด</p> <p>ตัวชี้วัด จำนวนคดีที่รัฐดำเนินคดีกับผู้มิได้กระทำความผิดซึ่งต้องชดเชยความเสียหายลดลง</p>

<p>ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์</p>
<p>เป้าหมายที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ในภาพรวม มีเป้าหมายเพื่อลดความเข้มการใช้พลังงาน (Energy Intensity: EI) และลดต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศ</p> <p>ตัวชี้วัด ๑.๑ สัดส่วนการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศลดลงจาก ๘.๒๒ เป็น ๗.๗๐ พันตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ/พันล้านบาท ในปี ๒๕๖๔</p> <p>ตัวชี้วัด ๑.๒ สัดส่วนต้นทุนโลจิสติกส์ลดลงจากร้อยละ ๑๔ เป็นร้อยละ ๑๒ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ โดยในส่วนของต้นทุนค่าขนส่งสินค้าต่ำกว่าร้อยละ ๗ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ในปี ๒๕๖๔</p>
<p>เป้าหมายที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านระบบขนส่ง เพื่อเพิ่มปริมาณการขนส่งสินค้าทางรางและทางน้ำ และเพิ่มปริมาณการเดินทางด้วยระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมือง รวมทั้งขยายขีดความสามารถในการรองรับปริมาณผู้โดยสารของท่าอากาศยานในกรุงเทพมหานครและท่าอากาศยานในภูมิภาคให้เพียงพอกับความต้องการ</p> <p>ตัวชี้วัด ๒.๑ สัดส่วนปริมาณการขนส่งสินค้าทางรางต่อปริมาณการขนส่งสินค้าทั้งหมดภายในประเทศ เพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๑.๔ เป็นร้อยละ ๔ และสัดส่วนปริมาณการขนส่งสินค้าทางน้ำต่อปริมาณการขนส่งสินค้าทั้งหมดภายในประเทศ เพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๑๒ เป็นร้อยละ ๑๕ ในปี ๒๕๖๔</p> <p>ตัวชี้วัด ๒.๒ สัดส่วนของผู้ใช้ระบบรถไฟฟ้าต่อปริมาณการเดินทางในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จากร้อยละ ๖ เป็นร้อยละ ๑๕ ในปี ๒๕๖๔</p>
<p>ตัวชี้วัด ๒.๓ ความสามารถในการรองรับปริมาณผู้โดยสารโดยรวมของท่าอากาศยานในกรุงเทพมหานครและท่าอากาศยานในภูมิภาคมีเพิ่มขึ้นเป็น ๑๐๐ และ ๔๒ ล้านคนต่อปี ตามลำดับ ในปี ๒๕๖๔</p>
<p>เป้าหมายที่ ๓ การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ เพื่อให้ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันด้านโลจิสติกส์ และการอำนวยความสะดวกทางการค้ามีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ระบบ National Single Window (NSW) สามารถเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลข้อมูลกระบวนการนำเข้าส่งออกและโลจิสติกส์ด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์แบบไร้กระดาษได้อย่างสมบูรณ์ บุคลากรด้านโลจิสติกส์ได้รับการพัฒนาให้มีผลิตภาพสูงขึ้น รวมทั้งการขนส่งสินค้าผ่านเข้า – ออก ณ ด่านการค้าชายแดนสำคัญที่เชื่อมต่อกับโครงข่ายทางหลักมีประสิทธิภาพมากขึ้น</p> <p>ตัวชี้วัด ๓.๑ อันดับดัชนีความสามารถในการแข่งขันด้านโลจิสติกส์ และประสิทธิภาพการอำนวยความสะดวกทางการค้าดีขึ้น</p> <p>ตัวชี้วัด ๓.๒ จำนวนธุรกรรมการให้บริการนำเข้าและส่งออกด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์เป็นร้อยละ ๑๐๐ ในปี ๒๕๖๔</p> <p>ตัวชี้วัด ๓.๓ ปริมาณสินค้าที่ผ่านเข้า-ออก ณ ด่านการค้าชายแดนที่สำคัญเพิ่มขึ้นเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ต่อปี</p>
<p>เป้าหมายที่ ๔ การพัฒนาด้านพลังงาน เพื่อเพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้าย และลดการพึ่งพาก๊าซธรรมชาติในการผลิตไฟฟ้า</p> <p>ตัวชี้วัด ๔.๑ สัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๑๒.๙๔ เป็นร้อยละ ๑๗.๓๔ ในปี ๒๕๖๔</p> <p>ตัวชี้วัด ๔.๒ สัดส่วนการใช้ก๊าซธรรมชาติในการผลิตไฟฟ้าลดลงจากร้อยละ ๖๕ เป็นร้อยละ ๔๗ ในปี ๒๕๖๔</p>
<p>เป้าหมายที่ ๕ การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล เพื่อขยายโครงข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงให้ครอบคลุมทั่วทั้งประเทศ และสร้างผู้ประกอบการธุรกิจดิจิทัลรายใหม่เพิ่มขึ้น รวมทั้งพัฒนาระบบความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องตามมาตรฐานสากลเพื่อรับมือภัยคุกคามทางออนไลน์</p> <p>ตัวชี้วัด ๕.๑ อันดับความพร้อมใช้ของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Network Readiness Index: NRI) ดีขึ้น</p> <p>ตัวชี้วัด ๕.๒ จำนวนหมู่บ้านที่มีอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงเข้าถึง เพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๓๐ เป็นมากกว่าร้อยละ ๘๕ ในปี ๒๕๖๔</p> <p>ตัวชี้วัด ๕.๓ จำนวนผู้ประกอบการธุรกิจดิจิทัลเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ ราย ในปี ๒๕๖๔</p> <p>ตัวชี้วัด ๕.๔ จำนวนหน่วยงานภาครัฐมีระบบความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ เพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๔๗ เป็นมากกว่าร้อยละ ๘๐ ในปี ๒๕๖๔</p>

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ (ต่อ)
<p>เป้าหมายที่ ๖ การพัฒนาด้านสาธารณูปการ (น้ำประปา) เพื่อขยายกำลังการผลิตน้ำประปาและกระจายโครงข่ายการให้บริการน้ำประปาให้ครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ และบริหารจัดการลดน้ำสูญเสียในระบบส่งน้ำและระบบจำหน่ายน้ำ</p> <p>ตัวชี้วัด ๖.๑ จำนวนครัวเรือนในเขตนครหลวงได้รับการน้ำประปาร้อยละ ๑๐๐ ภายในปี ๒๕๖๑ และจำนวนครัวเรือนในเขตภูมิภาค/เทศบาลได้รับการน้ำประปาครอบคลุมมากกว่าร้อยละ ๘๐ ในปี ๒๕๖๔</p> <p>ตัวชี้วัด ๖.๒ จำนวนหมู่บ้านทั่วประเทศได้รับการน้ำสะอาดร้อยละ ๑๐๐ ในปี ๒๕๖๔</p> <p>ตัวชี้วัด ๖.๓ อัตราน้ำสูญเสียในระบบส่งและจำหน่ายน้ำในเขตนครหลวงน้อยกว่าร้อยละ ๒๐ และในเขตภูมิภาค/เทศบาลน้อยกว่าร้อยละ ๒๕ ในปี ๒๕๖๔</p>

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม
<p>เป้าหมายที่ ๑ เพิ่มความเข้มแข็งด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศ</p> <p>ตัวชี้วัด ๑.๑ สัดส่วนค่าใช้จ่ายการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาเพิ่มสู่อ้อยละ ๑.๕ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ</p> <p>ตัวชี้วัด ๑.๒ สัดส่วนการลงทุนวิจัยและพัฒนาของภาคเอกชนต่อภาครัฐ เพิ่มเป็น ๗๐:๓๐</p> <p>ตัวชี้วัด ๑.๓ สัดส่วนการลงทุนวิจัยและพัฒนาในอุตสาหกรรมยุทธศาสตร์และเป้าหมายของประเทศ:งานวิจัยพื้นฐานเพื่อสร้าง/สะสมองค์ความรู้:ระบบโครงสร้างพื้นฐาน บุคลากร และระบบมาตรฐาน เพิ่มเป็น ๕๕:๒๕:๒๐</p> <p>ตัวชี้วัด ๑.๔ จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาเพิ่มเป็น ๒๕ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน</p> <p>เป้าหมายที่ ๒ เพิ่มความสามารถในการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อยกระดับความสามารถการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ และคุณภาพชีวิตของประชาชน</p> <p>ตัวชี้วัด ๒.๑ อันดับความสามารถการแข่งขันโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์ และด้านเทคโนโลยี จัดโดย IMD อยู่ในระดับ ๑ ใน ๓๐</p> <p>ตัวชี้วัด ๒.๒ ผลงานวิจัยและเทคโนโลยีพร้อมใช้ที่ถูกนำไปใช้ในการสร้างมูลค่าเชิงพาณิชย์ให้กับภาคการผลิตและบริการ และภาคธุรกิจ มีจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐ ของผลงานทั้งหมด</p> <p>ตัวชี้วัด ๒.๓ มูลค่าการลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับค่าใช้จ่ายวิจัยและพัฒนา มีจำนวนเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ต่อปี</p> <p>ตัวชี้วัด ๒.๔ นวัตกรรมทางสังคมและนวัตกรรมสำหรับผู้สูงอายุและผู้พิการที่ผลิตได้เองภายในประเทศ มีจำนวนเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๑ เท่าตัว</p>

ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ
<p>เป้าหมายที่ ๑ ลดช่องว่างรายได้ระหว่างภาคและมีการกระจายรายได้ที่เป็นธรรมมากขึ้น</p> <p>ตัวชี้วัด ๑.๑ ผลิตภัณฑ์ภาคต่อหัวระหว่างภาคลดลง</p> <p>ตัวชี้วัด ๑.๒ สัมประสิทธิ์การกระจายรายได้ระดับภาคลดลง</p> <p>เป้าหมายที่ ๒ เพิ่มจำนวนเมือง ศูนย์กลางของจังหวัดเป็นเมืองนำอยู่สำหรับคนทุกกลุ่มในสังคม</p> <p>ตัวชี้วัด เมืองศูนย์กลางของจังหวัดที่ได้รับการพัฒนาเป็นเมืองนำอยู่เพิ่มขึ้น</p> <p>เป้าหมายที่ ๓ พื้นฐานเศรษฐกิจหลักมีระบบการผลิตที่มีประสิทธิภาพสูงและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม</p> <p>ตัวชี้วัด ๓.๑ ค่าเฉลี่ยสารอินทรีย์ระเหยง่ายในพื้นที่อุตสาหกรรมหลักบริเวณมาตาพุดไม่เกินเกณฑ์มาตรฐาน</p> <p>ตัวชี้วัด ๓.๒ ข้อร้องเรียนของประชาชนเกี่ยวกับผลกระทบจากการประกอบกิจการในพื้นที่ลดลง</p> <p>เป้าหมายที่ ๔ เพิ่มมูลค่าการลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดน</p> <p>ตัวชี้วัด ๔.๑ มูลค่าการลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐</p> <p>ตัวชี้วัด ๔.๒ สถานประกอบการที่จัดทะเบียนในพื้นที่เศรษฐกิจใหม่เพิ่มขึ้น</p>

<p>ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา</p>
<p>เป้าหมายที่ ๑ เครือข่ายการเชื่อมโยงตามแนวระเบียงเศรษฐกิจที่ครอบคลุมและมีการใช้ประโยชน์ได้เต็มศักยภาพ</p> <p>ตัวชี้วัด ๑.๑ ความสำเร็จของไทยในการผลักดันให้เกิดโครงข่ายความเชื่อมโยงทางด้านโลจิสติกส์ที่ครอบคลุมทางบก ทางราง ทางน้ำ ทางอากาศ ภายในภูมิภาค เพื่ออำนวยความสะดวก ลดระยะเวลาและต้นทุนในการขนส่ง</p> <p>ตัวชี้วัด ๑.๒ ความสำเร็จของการดำเนินงานภายใต้ความตกลงว่าด้วยการขนส่งข้ามพรมแดนในอนุภูมิภาค ลุ่มแม่น้ำโขง (Cross Border Transport Agreement: CBTA) ณ ด่านชายแดนระหว่างไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน</p>
<p>เป้าหมายที่ ๒ ระบบห่วงโซ่มูลค่าในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียนเพิ่มขึ้น</p> <p>ตัวชี้วัด ๒.๑ ดัชนีย่อยความสามารถในการบริหารจัดการ ณ พรมแดนของประเทศไทย ในดัชนีการอำนวยความสะดวกทางการค้า (Enabling Trade Index)</p> <p>ตัวชี้วัด ๒.๒ มูลค่าสินค้าชั้นกลางที่ผ่านด่านชายแดนระหว่างประเทศ</p> <p>ตัวชี้วัด ๒.๓ มูลค่าการค้าการลงทุนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาค</p> <p>ตัวชี้วัด ๒.๔ มูลค่าการบริการของผู้ประกอบการไทยในประเทศในภูมิภาค</p>
<p>เป้าหมายที่ ๓ ประเทศไทยเป็นฐานเศรษฐกิจ การค้าและการลงทุนที่สำคัญในภูมิภาคอนุภูมิภาคอาเซียนและเอเชีย รวมทั้งมีการพัฒนาส่วนขยายจากแนวระเบียงเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคให้ครอบคลุมภูมิภาคอาเซียน เอเชียตะวันออก และเอเชียใต้</p> <p>ตัวชี้วัด ๓.๑ ปริมาณการขนส่งสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น</p> <p>ตัวชี้วัด ๓.๒ มูลค่าการค้าชายแดนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาค</p>
<p>ตัวชี้วัด ๓.๓ มูลค่าการลงทุนของผู้ประกอบการไทยในประเทศในภูมิภาค</p> <p>ตัวชี้วัด ๓.๔ กฎหมายและระเบียบต่างๆ ได้รับการปรับปรุงให้เอื้อต่อการเป็นศูนย์กลางการผลิต การลงทุนและบริการ</p>
<p>เป้าหมายที่ ๔ ประเทศไทยเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่สำคัญทั้งในระดับ</p> <p>ตัวชี้วัด ๔.๑ มูลค่าการให้ความช่วยเหลือของไทยในอนุภูมิภาคและภูมิภาค</p> <p>ตัวชี้วัด ๔.๒ ความสำเร็จของโครงการพัฒนาร่วมกันระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาค</p> <p>ตัวชี้วัด ๔.๓ ความก้าวหน้าในการดำเนินการให้เป็นไปตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน</p>

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

การดำเนินงานเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศก่อนที่จะมีการประกาศใช้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ได้อาศัยแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นแผนหลัก เพื่อเป็นกรอบในการวางแผนปฏิบัติราชการและแผนในระดับปฏิบัติต่างรวมถึงการจัดทำคำขอ งบประมาณรายจ่ายประจำปีให้มีความสอดคล้องเชื่อมโยงกัน แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในอดีตที่ผ่านมา จึงมีลักษณะครอบคลุมประเด็นการพัฒนาประเทศในทุกมิติอย่างรอบด้าน (Comprehensive Plan) เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐทุกระดับสามารถเชื่อมโยงภารกิจและดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติราชการและคำขอ งบประมาณให้เชื่อมโยงสนับสนุนเป้าหมายของแผนฯ การพัฒนาประเทศภายใต้กรอบแผนพัฒนาฯ ที่ผ่านมา จึงให้ความสำคัญกับมิติการพัฒนาประเทศทุกด้านอย่างเท่าเทียมและสมดุลกัน โดยจุดเน้นของแต่ละ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจะมุ่งเน้นการบรรลุเป้าหมายของมิติการพัฒนาแต่ละด้านเป็นหลัก เพื่อมุ่งหมายให้การ บรรลุผลตามเป้าหมายของแผนพัฒนาแต่ละมิติในท้ายที่สุดจะบูรณาการผลรวมที่เกิดขึ้นและทำให้ประเทศ บรรลุเป้าหมายในภาพใหญ่ภายใต้แผนฯ ที่กำหนดขึ้นได้

เป้าหมายการพัฒนาประเทศ ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

สิ่งที่ต้องทำ เพื่อนำไปสู่เป้าหมายดังกล่าว

๑. เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยรายละเอียดขององค์ประกอบทั้ง ๔ ด้าน และหมุดหมาย มีดังนี้

หมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำ ด้านสินค้าเกษตร และเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

- มีการปรับโครงสร้างให้มีผลิตภาพและผลตอบแทนสูง
- เกษตรกรเข้าถึงช่องทางการตลาดที่หลากหลาย
- มีโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก ที่เหมาะสม อาทิ แหล่งน้ำ

และระบบโลจิสติกส์

- เทคโนโลยีชีวภาพได้รับการวิจัยและพัฒนา อย่างต่อเนื่อง

หมวดหมู่ที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมาย ของการท่องเที่ยวที่เน้น คุณค่าและความยั่งยืน

- มีภาพลักษณ์ในฐานะจุดหมายการท่องเที่ยวเน้นคุณค่า และความยั่งยืน
- มีจุดเด่นด้านการท่องเที่ยวรูปแบบเฉพาะ กิจกรรมหลากหลาย เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว

คุณภาพ

- รายได้จากการท่องเที่ยวกระจายสู่เมืองรอง ชุมชน และผู้ประกอบการรายย่อย

หมวดหมู่ที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิต ยานยนต์ไฟฟ้าของอาเซียน

- มีการลงทุนพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรม และทักษะแรงงาน อย่างต่อเนื่อง
- ปริมาณการใช้ยานยนต์ไฟฟ้าภายในประเทศเพิ่มขึ้น และมีสถานีอัดประจุไฟฟ้าที่เพียงพอ

และครอบคลุม

- มีมาตรการช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบและแผนรองรับการเปลี่ยนผ่านที่ชัดเจน

หมวดหมู่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์ และสุขภาพมูลค่าสูง

- มีชื่อเสียงในการให้บริการทางการแพทย์ขั้นสูง โรคเฉพาะทาง บริการความงาม

และการส่งเสริมสุขภาพ

- ลงทุนวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้และเทคโนโลยีขั้นสูง
- ระบบสาธารณสุขมีคุณภาพ สามารถจัดสรรทรัพยากรอย่างเพียงพอและเหมาะสม

ต่อผู้รับบริการจากทั้งในและต่างประเทศ

หมวดหมู่ที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้า การลงทุนและจุดยุทธศาสตร์ ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

- กฎระเบียบ กระบวนการนำเข้าส่งออก และข้อตกลงการค้าระหว่างประเทศ ส่งเสริมศักยภาพ เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจ และสามารถลดต้นทุนโลจิสติกส์

- โครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงโครงข่ายเส้นทางคมนาคมขนส่งในอาเซียนไร้รอยต่อ

ผู้ประกอบการมีศักยภาพการแข่งขันในระดับสากล

หมวดหมู่ที่ ๖ ไทยเป็นฐานการผลิต อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ และบริการดิจิทัลของอาเซียน

- เทคโนโลยี ความรู้ และนวัตกรรม ทั้งซอฟต์แวร์และดิจิทัลคอนเทนต์ ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

- มีโครงสร้างพื้นฐาน และปัจจัยแวดล้อมที่ส่งเสริมการประกอบธุรกิจด้านดิจิทัล

- มีระบบเฝ้าระวังและป้องกันการโจมตีทางไซเบอร์ ประชาชนมีทักษะทางดิจิทัล

๒. สังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค

หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมี SMEs ที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

- การแข่งขันเปิดกว้างและเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำระหว่าง SMEs และธุรกิจขนาดใหญ่
- SMEs มีศักยภาพสูง สามารถพัฒนา และใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ
- SMEs มีบทบาทในภาคการส่งออก สามารถเชื่อมโยงกับ GVCs
- วิสาหกิจเพื่อสังคมขยายตัว และวิสาหกิจชุมชนมีศักยภาพ สามารถสร้างมูลค่าเพิ่ม

หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองหลัก ของภูมิภาคที่มีความเจริญ ทางเศรษฐกิจ ทันสมัยและน่าอยู่

- ความเหลื่อมล้ำเชิงพื้นที่ลดลง ทั้งในด้านเศรษฐกิจและบริการสาธารณะ มีการพัฒนาเศรษฐกิจตามศักยภาพพื้นที่ และเชื่อมโยงระหว่างเมืองและชนบท

- พื้นที่เศรษฐกิจ/เมืองหลักมีโครงสร้างพื้นฐาน ที่รองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

- อปท. ชุมชน ภาคเอกชนในพื้นที่ มีศักยภาพและบทบาทในการพัฒนาพื้นที่และเมือง

หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคน มีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม

- คนจนข้ามรุ่นลดลง จากมาตรการช่วยเหลือ แบบมุ่งเป้า และฐานข้อมูลที่สามารถระบุคนจนและปัญหา
- นโยบายการเงินการคลังและกฎหมายส่งเสริม การกระจายรายได้
- ทุกกลุ่มคนสามารถเข้าถึงดิจิทัลได้อย่างทั่วถึง
- เด็กยากจนสามารถเข้าถึงการศึกษา ในระดับที่สูงกว่าการศึกษาภาคบังคับ
- ความคุ้มครองทางสังคมเพียงพอ เหมาะสม

๓. วิถีชีวิตที่ยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

- ชยะและน้ำเสียได้รับการจัดการที่ถูกต้องและหมุนเวียนกลับไปใช้ประโยชน์มากขึ้น
- พลังงานหมุนเวียนเป็นแหล่งพลังงานหลัก สำหรับการผลิตไฟฟ้าของประเทศ
- ผลิตภัณฑ์ที่มาจากวัสดุเหลือใช้และปล่อยคาร์บอน ในปริมาณต่ำได้รับการสนับสนุน ทั้งในด้านการพัฒนานวัตกรรมการผลิต และการจูงใจผู้บริโภค

หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยง และผลกระทบจาก ภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

- พื้นที่ที่มีความเสี่ยงภัยสูงได้รับการจัดการให้มีความเสี่ยงที่ลดลง
- ป่าและพื้นที่ชุ่มน้ำได้รับการอนุรักษ์
- ระบบการจัดการภัยในทุกระดับได้รับการปรับปรุง ให้มีประสิทธิภาพและศักยภาพที่สูงขึ้น
- เป้าหมายการลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและสภาพภูมิอากาศเป็นส่วนหนึ่งของการวางแผนพัฒนาพื้นที่
- ทุกภาคส่วนได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการรับมือกับภัยธรรมชาติ

๔. ปัจจัยสนับสนุนการพลิกโฉมประเทศ

หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

- ระบบการศึกษามีคุณภาพ สามารถพัฒนาทักษะสำคัญ และเอื้อต่อการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- สถาบันอุดมศึกษาปรับบทบาท ให้สามารถพัฒนาทุนมนุษย์ ในทุกช่วงวัย
- กลไกการพัฒนาฝีมือมีคุณภาพ ทันสมัย ได้มาตรฐาน
- นโยบายการจัดการกำลังคนภายใต้สังคมสูงวัยมีความชัดเจน และระบบฐานข้อมูลการจัดการกำลังคนมีประสิทธิภาพ
- สถาบันทางสังคมเอื้อต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่มีสมรรถนะสูง

- ภาครัฐบูรณาการ เป็นเอกภาพ
- โครงสร้างภาครัฐมีความยืดหยุ่น และมีความยั่งยืนทางการคลัง
- การบริหารงานภาครัฐและการให้บริการสาธารณะปรับสู่รูปแบบดิจิทัลอย่างเต็มรูปแบบ
- กฎหมาย กฎระเบียบ และมาตรการภาครัฐทันสมัย สนับสนุนการพลิกโฉมประเทศ
- ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาและติดตามตรวจสอบการพัฒนาประเทศ

๑๓ หมวดหมาย คู่เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน

หมวดหมายที่ ๑ เกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมวดหมายที่ ๒ การท่องเที่ยวเน้นคุณค่า

หมวดหมายที่ ๓ ฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า

หมวดหมายที่ ๔ การแพทย์และสุขภาพแบบครบวงจร

หมวดหมายที่ ๕ ประตุการค้าการลงทุนและโลจิสติกส์

หมวดหมายที่ ๖ อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและบริการดิจิทัล

หมวดหมายที่ ๗ SMEs วิสาหกิจชุมชน และวิสาหกิจเพื่อสังคม เติบโตอย่างต่อเนื่อง ยั่งยืน

หมวดหมายที่ ๘ พื้นที่และเมืองมีความเจริญ ทันสมัย และน่าอยู่

หมวดหมายที่ ๙ ความยากจนข้ามรุ่นลดลง และความคุ้มครองทางสังคมเพียงพอ เหมาะสม

หมวดหมายที่ ๑๐ เศรษฐกิจหมุนเวียน และสังคมคาร์บอนต่ำ

หมวดหมายที่ ๑๑ การลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

หมวดหมายที่ ๑๒ กำลังคนที่มีสมรรถนะสูง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

หมวดหมายที่ ๑๓ ภาครัฐสมรรถนะสูง

(๓) แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๓.๑ แผนพัฒนาภาคใต้

ภาคใต้มีแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียงระดับโลก และแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสามารถสร้างรายได้ให้กับภาคทั้งพื้นที่ตอนในและชายฝั่งทะเลทั้งสองด้าน รวมทั้งมีระบบนิเวศชายฝั่งที่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์น้ำตามธรรมชาติและเหมาะกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง ในขณะที่การผลิตภาคเกษตรได้แก่ ยางพาราและปาล์มน้ำมันซึ่งเป็นแหล่งผลิตและแปรรูปที่สำคัญของประเทศยังเป็นแบบดั้งเดิม นอกจากนี้ภาคใต้มีความได้เปรียบด้านสภาพที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่อยู่ใกล้เส้นทางการค้าโลก สามารถเชื่อมโยง การพัฒนา กับพื้นที่ภาคอื่นๆ ของประเทศ รวมทั้งภูมิภาคเอเชียใต้และเอเชียตะวันออก ดังนั้น การพัฒนาภาคใต้ควร พัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นมาตรฐานสากลเพื่อรักษาความมีชื่อเสียง ของแหล่งท่องเที่ยวระดับโลก พร้อมกับ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพให้เป็นที่รู้จักในระดับนานาชาติ ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและแปรรูปภาคเกษตรควบคู่กับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งพัฒนาการเชื่อมโยงการค้า การลงทุน กับภูมิภาคต่างๆ ของโลก

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ “ภาคใต้เป็นเมืองท่องเที่ยวพักผ่อนตากอากาศระดับโลก เป็นศูนย์กลางผลิตภัณธ์ยางพาราและปาล์มน้ำมันของประเทศ และเมืองเศรษฐกิจเชื่อมโยงการค้าการลงทุน กับภูมิภาคอื่น ของโลก”

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวของภาคใต้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพชั้นนำของโลก
๒. เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการแปรรูปยางพารา และปาล์มน้ำมันแห่งใหม่ของภาคและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๓. เพื่อพัฒนาสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรตลอดห่วงโซ่คุณค่าและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๔. เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการท่องเที่ยว การพัฒนาเขตอุตสาหกรรม และการเชื่อมโยงการค้าโลก

๕. เพื่อพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ที่ก่อให้เกิดการกระจายกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสร้างโอกาสในการสร้างรายได้ให้แก่ชุมชน

เป้าหมาย

๑. อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคได้ขยายตัวเพิ่มขึ้น
๒. สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ภาคได้ลดลง

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการท่องเที่ยวของภาคให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพชั้นนำของโลก

แนวทางการพัฒนา

๑. ยกกระดับมาตรฐานบริการ และส่งเสริมธุรกิจต่อเนื่องในแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของภาค เช่น ภูเก็ต สมุย พะงัน และหลีเป๊ะ เป็นต้น โดยคำนึงถึงความสามารถในการรองรับของพื้นที่ (Carrying Capacity) อย่างยั่งยืน ด้วยการพัฒนาระบบบริการพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เพียงพอ โดยคำนึงถึงมาตรฐานความสะอาดและปลอดภัยของสถานที่ท่องเที่ยว ยกกระดับมาตรฐานบริการการท่องเที่ยว ระบบ การป้องกันและรักษาความปลอดภัยนักท่องเที่ยว ควบคู่กับการส่งเสริมธุรกิจบริการต่อเนื่องกับการท่องเที่ยว อาทิ ธุรกิจโรงแรม ร้านอาหาร การผลิตและจำหน่ายสินค้าที่ระลึก และธุรกิจบริการด้านการแพทย์ เช่น ศูนย์บริการการแพทย์ฉุกเฉิน การแพทย์เฉพาะทาง เป็นต้น รวมทั้งประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและส่งเสริมการตลาดสำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติระดับบน (High End)

๒. พัฒนาและสนับสนุนรูปแบบการท่องเที่ยวเรือสำราญ และการท่องเที่ยวเชิงอาหาร เพื่อการท่องเที่ยวของภาคไปสู่แหล่งท่องเที่ยวชั้นนำระดับโลก โดยการปรับปรุงพิธีตรวจคนเข้าเมืองของผู้โดยสารเรือสำราญ การกำหนดมาตรฐานการรักษาความปลอดภัยและเตรียมความพร้อมรองรับ เหตุฉุกเฉิน และการพัฒนาบุคลากรรองรับธุรกิจเรือสำราญ สนับสนุนธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเรือสำราญ และการท่องเที่ยวเชิงอาหาร การเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นที่มีศักยภาพ อาทิ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ท้องถิ่น เป็นต้น รวมทั้งประชาสัมพันธ์และการตลาดการท่องเที่ยววัฒนธรรมและอาหาร อาทิ Food Route และการประชุมสัมมนาด้านอาหาร เป็นต้น

๓. พัฒนาเมืองท่องเที่ยวหลัก (ภูเก็ต) ให้เป็นเมืองอัจฉริยะ (Smart City) และมีระบบขนส่งมวลชน (Monorail) เพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการนักท่องเที่ยว โดยเร่งรัดพัฒนาระบบขนส่งมวลชน (Monorail) ในจังหวัดภูเก็ต การรักษาสุขภาพแวดล้อมและการใช้พลังงานทดแทนการพัฒนาระบบข้อมูลการแจ้งเตือนแบบ real time อาทิ การจราจร ปริมาณน้ำ การเตือนภัยภัยพิบัติและการบูรณาการเชื่อมโยง CCTV การพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพระบบการกำจัดขยะและน้ำเสีย

๔. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบนบกบริเวณตอนในของภาคเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียง อาทิ เขื่อนรัชชประภา จังหวัดสุราษฎร์ธานี และอุทยานแห่งชาติเขาลำเจียกจังหวัดนครศรีธรรมราช และแหล่งท่องเที่ยวชายหาดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่และมีการเชื่อมโยงโครงข่ายท่องเที่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียงทั้งด้านตะวันตกและตะวันออกของภาค และเขต The Royal Coast ของภาคกลาง โดยการพัฒนาและปรับปรุงระบบสาธารณูปโภคให้เพียงพอ พัฒนาและปรับปรุงเส้นทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานและเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดูแลและป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว สร้าง route เชื่อมโยงการท่องเที่ยวจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว และการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวของภาค

๕. พัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลายเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับการท่องเที่ยวที่สำคัญของภาค อาทิ ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและสปา (ระนอง กระบี่ สตูล สุราษฎร์ธานี และพัทลุง) ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม (วัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร จังหวัดนครศรีธรรมราชเมืองเก่า จังหวัดสงขลา และตะกั่วป่า จังหวัดพังงา) และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (ผลัดัน Satun Geo Park ให้เป็นอุทยานธรณีโลก Global Geo Park) การท่องเที่ยวผจญภัย (พัทลุง นครศรีธรรมราช และสุราษฎร์ธานี) และการท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยการพัฒนา ปรับปรุง บูรณะแหล่งท่องเที่ยวและระบบสาธารณูปโภคที่มีมาตรฐานเหมาะสมตามชนิดของแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะที่มีความปลอดภัยเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว สร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว ประชาสัมพันธ์และการเข้าถึงข้อมูลด้านการท่องเที่ยวผ่านระบบการสื่อสารสาธารณะทั้งในและนอกประเทศ

๖. ส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนให้มีความเข้มแข็งและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ โดยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่มีศักยภาพให้มีความมาตรฐาน ส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของชุมชน ยกกระตือรือร้นให้บริการด้านการท่องเที่ยวที่มีมาตรฐานของชุมชน สร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวชุมชนให้เชื่อมโยงกับผู้ประกอบการท่องเที่ยวรายใหญ่ ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพสินค้า OTOP และสินค้าที่ระลึกเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวชุมชน และเพื่อเป็นแหล่งสร้างงานและกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นและชุมชน รวมทั้งการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวชุมชนผ่านช่องทางที่หลากหลาย โดยเฉพาะสื่อออนไลน์ (เว็บไซต์และแอปพลิเคชันต่างๆ)

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราและปาล์มน้ำมันแห่งใหม่ของประเทศ

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาเขตอุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราขนาดใหญ่-สะเดา ที่ครบวงจรและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยเชื่อมโยงกับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและนิคมอุตสาหกรรมยาง (Rubber City) โดยการส่งเสริมการลงทุนอุตสาหกรรมยางพารา การขยายผลงานวิจัยด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมสู่การผลิตผลิตภัณฑ์ยางพาราปลายน้ำที่มีมูลค่าสูง เช่น การใช้ยางพาราเป็นวัตถุดิบสำหรับผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในงานวิศวกรรมหรือใช้ในอุตสาหกรรม (แผ่นยางปูพื้น ยางรองหมอนรองรถไฟ และยางรองคอสพาน) และวัสดุทางการแพทย์ (วัสดุจัดฟัน และสายน้ำเกลือ) ตลอดจนส่งเสริมการผลิตเฟอร์นิเจอร์จากไม้ยางที่มีการออกแบบที่ทันสมัยเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับอุตสาหกรรมของภาคและเป็นฐานเศรษฐกิจที่สร้างรายได้อย่างยั่งยืน พัฒนาระบบตลาดยางพารา (ตลาดท้องถิ่น ตลาดกลางยางพารา และตลาดซื้อขายล่วงหน้า) ให้มีความเข้มแข็งและมีระบบการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อสามารถใช้เป็นตลาดอ้างอิงที่น่าเชื่อถือของผู้ซื้อ-ขายยางของประเทศและตลาดโลก

๒. พัฒนาเขตอุตสาหกรรมโอเลโอเคมีคอลแบบครบวงจรในจังหวัดกระบี่ สุราษฎร์ธานี และชุมพร เพื่อให้เป็นอุตสาหกรรมใหม่ของภาค และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับน้ำมันปาล์ม รวมทั้งส่งเสริมการผลิตและจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากอุตสาหกรรมโอเลโอเคมีคอลในตลาดต่างประเทศ และพัฒนาความร่วมมือในการกำหนดมาตรฐานกลาง คุณภาพผลผลิตปาล์มน้ำมันของอาเซียน และกลไกความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อนบ้าน (มาเลเซีย อินโดนีเซีย ไทย) ในฐานะผู้ผลิตน้ำมันปาล์มรายใหญ่ของโลกในการกำหนดมาตรฐานราคาน้ำมันปาล์มเพื่อเพิ่มอำนาจการต่อรองในตลาดโลกและสร้างเสถียรภาพด้านราคา

๓. พัฒนาและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีชีวภาพและนวัตกรรมในการผลิตภาคเกษตร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และพัฒนาคุณภาพผลผลิตให้กับยางพาราและปาล์มน้ำมัน รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรในอนาคต รวมทั้งการแปรรูปผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ อาทิ เครื่องสำอาง ยาสมุนไพร เวชสำอาง ผลิตภัณฑ์อาหาร เป็นต้น รวมทั้งการประชาสัมพันธ์และทำการตลาดผลิตภัณฑ์ใหม่ เพื่อเพิ่มช่องทางในการจำหน่ายยางพาราได้มากขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรหลักของภาคและสร้างความเข้มแข็ง สถาบันเกษตรกร

แนวทางการพัฒนา

๑. ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรที่เป็นอัตลักษณ์ที่เหมาะสมกับศักยภาพพื้นที่ของภาค เช่น ข้าว (ข้าวสังข์หยด ข้าวหอมกระดังงา ข้าวเล็บนก) ไม้ผล (กล้วยหอมทอง มะพร้าว ทุเรียน มังคุด ส้มโอ) และปศุสัตว์ (โคขุนศรีวิชัย) เพื่อให้เป็นสินค้ามูลค่าสูงและได้มาตรฐานส่งออก โดยการส่งเสริมและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการปรับปรุงการปลูกพืช การบำรุงรักษา การเก็บเกี่ยว และการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม รวมทั้ง ส่งเสริมการทำเกษตรแปลงใหญ่ในพื้นที่ที่เหมาะสม (zoning) ส่งเสริมการประกอบธุรกิจออนไลน์ผ่านเครือข่ายการสื่อสารสาธารณะ และเพิ่มช่องทางตลาดในกลุ่มตลาดเฉพาะ (Niche Market)

๒. ยกระดับอุตสาหกรรมการเพาะเลี้ยงกุ้งและสัตว์น้ำชายฝั่งและการทำอุตสาหกรรมประมงทะเลที่ได้มาตรฐานสากล โดยส่งเสริมให้มีการเพาะเลี้ยงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมการพัฒนากระบวนการผลิตที่มีประสิทธิภาพและมีการบริหารจัดการที่ได้มาตรฐานสุขอนามัยและเป็นไปตามกฎกติกาสากล การส่งเสริมการจัดระเบียบเรือประมงเข้าสู่ระบบการควบคุมได้อย่างถูกต้องมีมาตรการควบคุมและเฝ้าระวังการประมง IUU ที่มีประสิทธิภาพขึ้นไปถึงการพัฒนากระบวนการตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability) ของสินค้าประมง รวมทั้งส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์อาหารทะเลที่หลากหลาย ในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช สงขลา และชุมพร

๓. ส่งเสริมการทำเกษตรแบบผสมผสาน เพื่อสร้างความสามารถในการพึ่งพาตนเองและความมั่นคงทางด้านรายได้ให้กับเกษตรกรรายย่อย สามารถใช้ทรัพยากรและปัจจัยการผลิตอย่างคุ้มค่า โดยเฉพาะการทำเกษตรและเลี้ยงสัตว์ผสมผสานร่วมกับการปลูกยางพาราปาล์มน้ำมันและไม้ผล หรือพื้นที่ปลูกยางพาราและปาล์มน้ำมันที่ไม่เหมาะสมให้ผลผลิตต่ำ ส่งเสริมการปลูกพืชพันธุ์ดี (ไม้ผล และพืชผักรวมทั้งพืชเศรษฐกิจอื่น) ที่คำนึงถึงความสอดคล้องกับความต้องการของตลาด โดยการเพิ่มคุณภาพการเกษตรให้ได้มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อสนับสนุนการทำเกษตรผสมผสาน

๔. ส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและบริหารจัดการฟาร์มอย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะในกลุ่มเกษตรกรรุ่นใหม่เพื่อพัฒนาไปสู่การเป็นเกษตรกรมืออาชีพ (Smart Farmer) โดยสนับสนุนการรวมกลุ่มเกษตรกร การสร้างและพัฒนาความเข้มแข็งขององค์กร/สถาบันเกษตรกรและพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนหรือสหกรณ์การเกษตร ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและบริหารจัดการฟาร์มอย่างเป็นระบบรวมทั้งสนับสนุนการเข้าถึงแหล่งความรู้และแหล่งเงินทุนที่เป็นธรรมและทั่วถึงยกระดับสินค้าและผู้ประกอบการให้มีความสามารถในการแข่งขัน เชื่อมโยงเครือข่ายในรูปแบบคลัสเตอร์ สร้างความเชื่อมโยงธุรกิจชุมชนและ SME ส่งเสริมการพัฒนาธุรกิจ Start up และส่งเสริมการพัฒนาตามแนวทางประชารัฐ

๕. วางระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาคความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เป็นฐานปัจจัยการผลิตทางการเกษตรของภาค เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศให้เกิดความยั่งยืนอาทิ พื้นที่ป่าที่เป็นแหล่งต้นน้ำ ดิน แหล่งน้ำ ชายฝั่ง รวมทั้งพื้นที่ป่าชายเลน ซึ่งเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยและอนุบาลสัตว์น้ำวัยอ่อน โดยอาศัยความร่วมมือของชุมชนในการป้องกันอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติรวมทั้งการวางระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาคความเสื่อมโทรมในพื้นทีที่เกิดน้ำท่วมซ้ำซาก อาทิ พัทลุง และนครศรีธรรมราช

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการท่องเที่ยว การพัฒนาเขตอุตสาหกรรมและการเชื่อมโยงการค้าโลก

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชั้นนำแห่งใหม่กับแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง โดยพัฒนาถนนเลียบชายฝั่งทะเลอ่าวไทยสายชุมพร-สุราษฎร์ธานี-นครศรีธรรมราช-สงขลา เชื่อมโยงกับสาย The Royal Coast ของภาคกลาง พัฒนาเส้นทางรถไฟเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวเชื่อมโยงฝั่งอันดามันและอ่าวไทย อาทิ สายท่าขุน-พังงา-พุนพิน-ดอนสัก สายระนอง-ชุมพร และพัฒนาเส้นทางรถไฟเชื่อมโยงพื้นที่ตอนเหนือ-ใต้ของฝั่งอันดามัน และสายระนอง-พังงา-กระบี่-ตรัง ควบคู่กับการพัฒนาเมืองภูเก็ต เมืองหาดใหญ่ รวมทั้งเมืองศูนย์กลางเศรษฐกิจของภาคให้เป็นเมืองนำอยู่สามารถรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

๒. พัฒนาและสนับสนุนท่าเรือสำราญในจังหวัดภูเก็ต ให้เป็นท่าเรือหลัก (Homeport) ของโลก รวมทั้งพัฒนาท่าเรือแวะพัก (Port of Call) และท่าเรือมาริน่าให้มีมาตรฐานในแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีศักยภาพของภาค (กระบี่ พังงา และสมุย)

๓. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการพัฒนาเขตอุตสาหกรรมแปรรูปยางพารา หาดใหญ่-สะเดา โดยเร่งรัดการพัฒนาโครงข่ายรถไฟ อาทิ รถไฟฟ้าหาดใหญ่-ปาดังเบซาร์ รถไฟทางคู่ชุมพร-สุราษฎร์ธานี-หาดใหญ่-สงขลา พัฒนาทางหลวงพิเศษ (Motorway) หาดใหญ่-ด่านพรมแดนสะเดาพัฒนาศูนย์กระจายสินค้าทุ่งสงเป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยงการขนส่งระบบราง รวมทั้งพัฒนาเมืองรอบสถานีขนส่งระบบรางในเมืองทุ่งสงและเมืองสะเดา (ปาดังเบซาร์) ตลอดจนพัฒนาท่าเรือสงขลาแห่งที่ ๒ เพื่อรองรับการขนส่งสินค้าเชื่อมโยงกับท่าเรือชายฝั่งและท่าเรือหลักทั้งภายในและต่างประเทศ

๔. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงภาคใต้กับเส้นทางการค้าโลก โดยการพัฒนาและปรับปรุงท่าเรือที่มีอยู่ในปัจจุบันให้สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มศักยภาพ พัฒนาและปรับปรุงสนามบินนานาชาติและสนามบินภายในประเทศ พัฒนาโครงข่ายรถไฟเชื่อมโยงท่าเรือสงขลา ๒ -หาดใหญ่-ปาดังเบซาร์-บัตเตอร์เวอร์ธ (รัฐปีนัง มาเลเซีย) รวมทั้งพัฒนาโครงข่ายถนนสายหลักเป็น ๔ ช่องจราจร และการพัฒนาโครงข่ายถนนสายรองให้เชื่อมโยงกับถนนสายหลักเพื่อสนับสนุนการขนส่งและกระจายสินค้าจากพื้นที่ตอนในสู่พื้นที่หลักได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการพัฒนาระบบส่งน้ำดิบ โดยการพัฒนาระบบโครงข่ายท่อส่งน้ำระบบจ่ายน้ำและการเพิ่มประสิทธิภาพระบบส่งน้ำให้เพียงพอเพื่อสนับสนุนปริมาณความต้องการใช้น้ำที่เพิ่มขึ้นและลดผลกระทบจากปัญหาขาดแคลนน้ำในช่วงฤดูแล้ง

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ อนุรักษ์ พื้นฟู และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม อย่างเป็นระบบ เพื่อเป็นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑. เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการฐานทรัพยากรให้มีความอุดมสมบูรณ์ โดยเฉพาะทรัพยากรดิน น้ำ ป่าไม้ ประมง และชายฝั่ง เพื่อเป็นปัจจัยการผลิตที่มีประสิทธิภาพ โดยการอนุรักษ์และฟื้นฟู ทรัพยากร โดยอาศัยความร่วมมือของชุมชน ส่งเสริมการปลูกป่าชุมชน ป่าชายเลน การปลูกไม้เศรษฐกิจ การรักษาระบบนิเวศทางทะเล อนุรักษ์ฟื้นฟูสัตว์น้ำบริเวณป่าชายเลน และการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง โดยใช้เทคโนโลยี และรูปแบบที่เหมาะสมกับแต่ละสภาพพื้นที่ และการจัดระเบียบและกำหนดกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสิ่งปลูกสร้างบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลเพื่อลดผลกระทบต่อการกัดเซาะบริเวณชายฝั่ง รวมทั้งจัดการฐานข้อมูลเพื่อการวางแผนทางการเกษตรที่เหมาะสม และระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อเฝ้าระวังและ ติดตามสถานการณ์ด้าน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒. วางระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ โดยนำเทคโนโลยี มาใช้ในการจัดทำระบบการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำที่ทันสมัย จัดทำข้อมูลสารสนเทศด้านน้ำเพื่อแก้ไข ปัญหาภัยแล้งและอุทกภัยในพื้นที่ที่เกิดน้ำท่วมซ้ำซาก อาทิ พัทลุง และนครศรีธรรมราชรวมทั้งจัดหาเงินเพื่อชุมชนชนบท และน้ำ เพื่อการบริโภคอุปโภคและการเกษตรที่เพียงพอ ตลอดจนการพัฒนาาระบบสำรองและกักเก็บน้ำ และระบบส่งน้ำดิบ โดยการพัฒนาระบบโครงข่ายท่อส่งน้ำ ระบบจำหน่ายน้ำ และการเพิ่มประสิทธิภาพระบบส่งน้ำ ให้เพียงพอ เพื่อสนับสนุนปริมาณความต้องการใช้น้ำที่เพิ่มขึ้นในเขตเมือง เพื่อการอยู่อาศัย พาณิชยกรรม และบริการและลดผลกระทบจากปัญหาขาดแคลนน้ำในช่วงฤดูแล้ง

๓. ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน เพื่อสร้างความมั่นคง ด้านพลังงาน โดยส่งเสริมการใช้พลังงานจากธรรมชาติ อาทิ ลม แสงแดด ชีวมวล (จากวัสดุ เหลือใช้ทางการเกษตร) และส่งเสริมให้เอกชนเข้ามาร่วมลงทุนในสาขาพลังงาน โดยใช้รูปแบบการร่วมลงทุนระหว่าง ภาครัฐและเอกชน (Public Private Partnership: PPP) รวมทั้งส่งเสริมให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมใน การดำเนินงาน และส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีการผลิตที่ประหยัดพลังงานให้กับผู้ประกอบการ การให้ ความรู้ กับประชาชนในการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ

๔. บริหารจัดการและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ โดยการลงทุน ในโครงสร้าง พื้นฐานด้านการจัดการมลพิษ อาทิ ระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสีย และระบบกำจัดขยะมูลฝอยที่เหมาะสม การให้ความรู้การจัดการขยะตั้งแต่ต้นทางจนถึงปลายทาง ควบคู่กับการสร้างจิตสำนึกให้กับประชาชนทุกวัย ทั้งในและนอกระบบการศึกษา รณรงค์การบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อลดปริมาณการเกิดของเสีย ส่งเสริม และเข้มงวดการดำเนินมาตรการ ๓ R (Reduce Reuse Recycle) ทั้งในระดับท้องถิ่น และชุมชน ส่งเสริมระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่ปลายทางอย่างเหมาะสม เช่น การใช้ระบบฝังกลบที่ถูกหลักวิชาการ การแปลงขยะเป็นพลังงาน เป็นต้น สนับสนุนการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการควบคุมและแก้ไขปัญหา สิ่งแวดล้อม และสนับสนุนท้องถิ่นและชุมชนในการจัดการสิ่งแวดล้อมด้วยมาตรการจูงใจ ทั้งมาตรการทางภาษี และมาตรการสนับสนุนงบประมาณ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้อย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาประตูการค้าฝั่งตะวันตก (Western Gateway) โดยการเพิ่มประสิทธิภาพโครงสร้างพื้นฐานการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ที่มีในปัจจุบันและพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อเชื่อมโยงฝั่งอ่าวไทยฝั่งอันดามัน-ประเทศแถบเอเชียใต้ ให้สามารถเดินทางและขนส่งสินค้าผ่านเส้นทางประตูเศรษฐกิจ ด้านตะวันตกของประเทศไทยได้อย่างต่อเนื่องไร้รอยต่อ ส่งเสริมระบบการขนส่งและโลจิสติกส์ให้ได้มาตรฐานสากล และศึกษาความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจทั้งด้านการผลิต การค้า การลงทุน โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาท่าเรือจังหวัดระนอง และการเชื่อมโยงเส้นทางรถไฟระหว่างชุมพร-ระนอง ที่จะสนับสนุนให้เกิดการใช้ประโยชน์จากท่าเรือระนองให้เป็น Western Gateway

๒. พัฒนาประตูสู่การท่องเที่ยวอ่าวไทยและอันดามัน (Royal Coast & Andaman Route) โดยพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงฝั่งอ่าวไทยและอันดามันตามแนวประจวบคีรีขันธ์-ชุมพร-ระนองเมียนมา ควบคู่กับการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวและสนับสนุนกิจกรรมกระตุ้นการท่องเที่ยวเชื่อมโยง ทั้งสองฝั่งทะเล รวมทั้งการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมทั้งทางบกและทางอากาศ และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว มุ่งเน้นรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีคุณภาพและมาตรฐานเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว ชายฝั่งทะเลของจังหวัดชุมพรกับ Royal Coast และเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวสู่แหล่งน้ำแร่และเกาะต่าง ๆ ของจังหวัดระนองและประเทศเมียนมา

๓. พัฒนาอุตสาหกรรมฐานชีวภาพและการแปรรูปการเกษตรมูลค่าสูง (Bio-Based & Processed Agricultural Products) โดยสนับสนุนการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการผลิต ส่งเสริมการวิจัย และพัฒนา เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าทางการเกษตร โดยเน้นการวิจัยและพัฒนาเพื่อต่อยอดจากการผลิตน้ำมันปาล์มในจังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และจังหวัดใกล้เคียง (กระบี่ และชุมพร) ไปสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูงขึ้น อาทิ Phase Change Material (PCM) และ Nutritional Foods พัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมยางพาราและการแปรรูปอาหาร และพืชเศรษฐกิจสำคัญอื่นๆ ผ่านการสร้างร่วมมือระหว่างภาคเอกชนและสถาบันการศึกษากำหนดเขตพื้นที่และสิทธิประโยชน์สำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรมฐานชีวภาพที่ชัดเจน เพื่อดึงดูดการลงทุนของภาคเอกชน ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

๔. การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การส่งเสริมวัฒนธรรม และการพัฒนาเมืองน่าอยู่ (Green Culture & Livable Cities) ในพื้นที่จังหวัดชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช โดยเน้นกรอบการเป็นเมืองที่มีความน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่ม และยังคงรักษาอัตลักษณ์ของพื้นที่ รวมทั้งอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล ป่าไม้ และป่าชายเลน เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน อนุรักษ์และส่งเสริม วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพิ่มบทบาทการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารจัดการและพัฒนาแหล่งการเรียนรู้และ การท่องเที่ยววิถีชุมชน และพัฒนาเมืองน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่มในสังคม และเอื้อต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจและสังคม โดยกำหนดการพัฒนาเมืองระนองให้เป็น Smart Living City ที่มีการวางผังเมือง และระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการที่ทันสมัย

๓.๒ แผนพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕

เป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย “ศูนย์กลางการเกษตร การค้า การลงทุน การท่องเที่ยวนานาชาติ โลจิสติกส์ที่สมบูรณ์ สิ่งแวดล้อมยั่งยืน และสังคมคุณภาพ”

นิยามเป้าหมาย

ศูนย์กลางการเกษตร	หมายถึง เป็นศูนย์กลางด้านการเกษตร อุตสาหกรรมเกษตรที่เกี่ยวข้องที่กลุ่มจังหวัดมีศักยภาพ เช่น ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ข้าว ไม้ผล สมุนไพร การประมง ปศุสัตว์ ทั้งด้านการผลิต แปรรูป การตลาด เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ รวมถึงการส่งเสริมการปลูกไม้เศรษฐกิจ และการพัฒนาบุคลากรด้านการเกษตร
การค้า การลงทุน	หมายถึง เป็นศูนย์กลางการค้า การลงทุน ด้านการบริหารจัดการ การตลาดในสินค้า และบริการอย่างครบวงจรที่เชื่อมโยงการค้า การลงทุน ระหว่างประเทศ
ศูนย์กลางการท่องเที่ยวนานาชาติ	หมายถึง การมีความโดดเด่นสถานที่ท่องเที่ยว สถานที่ท่องเที่ยวระดับนานาชาติและความหลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยว
โลจิสติกส์ที่สมบูรณ์	หมายถึง การมีระบบคมนาคมที่เชื่อมโยงทั้งทางบก ทางอากาศ และทางน้ำ และการพัฒนาระบบเครือข่าย การสื่อสาร สารสนเทศ และพลังงาน เพื่อเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สนับสนุน การพัฒนาด้านต่าง ๆ ของกลุ่มจังหวัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ
สิ่งแวดล้อมยั่งยืน	หมายถึง การพัฒนาในทุกด้านของกลุ่มจังหวัด จะต้องไม่สร้างปัญหาต่อทรัพยากร ธรรมชาติสิ่งแวดล้อม รวมทั้งต้องมียุทธศาสตร์การพัฒนา การอนุรักษ์ ฟื้นฟู เพื่อป้องกัน และการแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และภัยพิบัติทางธรรมชาติที่มีอยู่
สังคมคุณภาพ	หมายถึง การดำเนินภารกิจของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยในประเด็น ยุทธศาสตร์ต่างๆ โดยน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทาง และคงอัตลักษณ์ของความเป็นไทย ความเป็นวัฒนธรรมท้องถิ่น รวมถึงพหุวัฒนธรรม เพื่อมุ่งสู่การเป็นสังคมคุณภาพ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

เป้าประสงค์รวม

๑. กลุ่มจังหวัดเป็นศูนย์กลาง การผลิตและแปรรูป ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ข้าว ไม้ผล สมุนไพร การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเศรษฐกิจ และการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจที่มีความโดดเด่นในพื้นที่

๒. กลุ่มจังหวัดมีมูลค่าการค้า การลงทุนที่เพิ่มขึ้น

๓. กลุ่มจังหวัดเป็นสถานที่ท่องเที่ยวนานาชาติ ที่มีคุณภาพ และมีความหลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยว

๔. มีระบบโครงสร้างพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์ที่มีศักยภาพในการรองรับการพัฒนาต่าง ๆ ของกลุ่มจังหวัด

๕. กลุ่มจังหวัดมีทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ มีสิ่งแวดล้อม ประชาชนมีคุณภาพชีวิต และสภาพสังคมที่ดี

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด

๑ เป้าประสงค์รวม ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

เป้าประสงค์รวม	ตัวชี้วัด/ เป้าหมายรวม ๕ ปี	ข้อมูลค่าฐาน	ค่าเป้าหมายรายปี				
			๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
๑. กลุ่มจังหวัดเป็นศูนย์กลาง การผลิต และแปรรูปยางพารา ปาล์มน้ำมัน ข้าว ไม้ผล สมุนไพร การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เศรษฐกิจ และการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจที่มีความโดดเด่นในพื้นที่	-ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดที่แท้จริง (GPP) ภาคเกษตรกรรม เพิ่มขึ้น ๒ % จากค่าฐาน	๘๗,๘๐๓ ล้านบาท (ค่าเฉลี่ย ๕๓-๕๗)	๐.๕ %	๑.๐ %	๑.๕ %	๑.๘ %	๒%
	ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดที่แท้จริง (GPP) สาขาอุตสาหกรรม เพิ่มขึ้น ๖% จากค่าฐาน	๖๐,๖๑๓ ล้านบาท (ค่าเฉลี่ย ๕๓-๕๗)	๓ %	๔%	๕%	๖ %	๖%
๒. กลุ่มจังหวัดมีมูลค่าการค้า การลงทุนที่เพิ่มขึ้น	ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดที่แท้จริง (GPP) การค้า การลงทุน เพิ่มขึ้น ๒% จากค่าฐาน	๔๐๑,๘๐๓ ล้านบาท (ค่าเฉลี่ย ๕๓-๕๗)	๐.๕ %	๑.๐ %	๑.๕ %	๑.๘ %	๒ %
๓. กลุ่มจังหวัดเป็นสถานที่ท่องเที่ยว นานาชาติ ที่มีคุณภาพ และมีความหลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยว	ร้อยละของรายได้จากการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น ๑๐% จากค่าฐาน	๑๐๑,๐๓๓ ล้านบาท (ค่าเฉลี่ย ๕๔-๕๘)	๗ %	๗%	๘%	๘%	๑๐%
๔. มีระบบโครงสร้างพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์ที่มีศักยภาพ ในการรองรับการพัฒนาด้านต่าง ๆ ของกลุ่มจังหวัด	ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด (GPP) สาขา การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคมเพิ่มขึ้น ๑๐ % จากค่าฐาน	๒๐,๘๓๐ ล้านบาท (ค่าเฉลี่ย ๕๓-๕๗)	๔ %	๖ %	๘ %	๑๐ %	๑๐%

เป้าประสงค์รวม	ตัวชี้วัด/ เป้าหมายรวม ๕ ปี	ข้อมูลค่าฐาน	ค่าเป้าหมายรายปี				
			๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
๕. กลุ่มจังหวัดมี ทรัพยากรธรรมชาติที่ สมบูรณ์ มี สิ่งแวดล้อม ประชาชนมีคุณภาพ ชีวิต และสภาพสังคม ที่ดี	- ผลิตภัณฑ์ มวลรวมกลุ่มจังหวัด ที่แท้จริง (GPP) สาขา การบริการด้านสุขภาพ และสังคม เพิ่มขึ้น ๑๓% - สถานการณ์การ กัดเซาะชายฝั่งทะเล ของกลุ่มจังหวัดลดลง ๔% จากค่าฐาน	๙,๕๒๓ ล้านบาท (ค่าเฉลี่ย ๕๓-๕๗)	๑๐%	๑๑%	๑๒%	๑๓%	๑๓%

ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

๑) ประเด็นการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาด้านที่ ๑

การพัฒนาการเกษตร ด้านการผลิต แปรรูป การตลาด และ การบริหารจัดการพืชเศรษฐกิจหลัก (ปาล์มน้ำมัน ยางพารา ข้าว ไม้ผล สมุนไพร) การประมง และปศุสัตว์

ประเด็นการพัฒนาด้านที่ ๒

การส่งเสริมการค้า การลงทุน การบริหารจัดการ การตลาด ในสินค้า และบริการอย่างครบวงจร ที่เชื่อมโยง การค้า การลงทุนระหว่างประเทศ

ประเด็นการพัฒนาด้านที่ ๓

การพัฒนาสู่การเป็นเมืองท่องเที่ยวระดับนานาชาติ ที่มีความหลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยว เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพอย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาด้านที่ ๔

การพัฒนาาระบบโครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง โลจิสติกส์ พลังงาน ระบบเครือข่าย การสื่อสาร สารสนเทศ เพื่อรองรับการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาด้านที่ ๕

การพัฒนาสู่การเป็นเมืองสีเขียว และสังคมคุณภาพ

ประเด็นการพัฒนา	แผนงาน	ตัวชี้วัดของแผนงาน	ค่าเป้าหมาย					
			พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๑ -๒๕๖๕
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๑ การพัฒนาการเกษตร ด้านการผลิต แปรรูป	๑. บริหารจัดการพืช เศรษฐกิจ (ยางพารา ปาล์ม น้ำมัน ข้าว ไม้ผล สมุนไพร) อย่างครบวงจร (การผลิต ขั้นต้น การวิจัย การแปรรูป	๑. ผลิตภัณฑ์ มวลรวม กลุ่มจังหวัดที่ แท้จริง (GPP)	๐.๕ %	๑.๐%	๑.๕ %	๑.๘ %	๒.๐%	๒.๐%

ประเด็นการพัฒนา	แผนงาน	ตัวชี้วัดของแผนงาน	ค่าเป้าหมาย					
			พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๑- ๒๕๖๕
การตลาดและการบริหารจัดการพืชเศรษฐกิจหลัก (ปาล์มน้ำมัน ยางพารา ข้าว ไม้ผล สมุนไพร) การประมง และปศุสัตว์	<p>การหาช่องทางการตลาด) เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและลดต้นทุนการผลิต รวมทั้งส่งเสริมการขับเคลื่อนในการเป็น Oil Palm City</p> <p>๒. ส่งเสริมการบริหารจัดการประมงและปศุสัตว์ ให้ได้มาตรฐานสากลครบวงจร โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ เพื่อสามารถแข่งขันกับผู้ผลิตอื่น ๆ ในกลุ่มประชาคมอาเซียน</p> <p>๓. ส่งเสริมการปลูก ไม้เศรษฐกิจ การสร้างแบรนด์ผลผลิตผลไม้เศรษฐกิจ และส่งเสริมการปลูกพืชแบบผสมผสานของกลุ่มจังหวัด</p> <p>๔. ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรด้านการเกษตร</p>	<p>ภาคเกษตรกรรมเพิ่มขึ้น ๒% จากค่าฐาน</p> <p>๒. ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดที่แท้จริง (GPP) สาขาอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น ๖% จากค่าฐาน</p>	๓%	๔%	๕%	๖%	๖.๐%	๖.๐%
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๒ การส่งเสริมการค้า การลงทุน การบริหารจัดการ การตลาด ในสินค้า และบริการ อย่างครบวงจรที่เชื่อมโยงการค้า การลงทุนระหว่างประเทศ	<p>๑. พัฒนาการค้าการลงทุนและพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ รวมทั้งส่งเสริมด้านการค้าชายแดน</p> <p>๒. ส่งเสริมการพัฒนา ระบบตลาดดิจิทัล</p> <p>๓. ส่งเสริมการพัฒนา ด้านการค้าเพื่อเชื่อมโยงระเปียงเศรษฐกิจภาคใต้</p>	<p>๑. ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดที่แท้จริง (GPP) ภาคเกษตรกรรมเพิ่มขึ้น ๒% จากค่าฐาน</p>	๑.๕ %	๑.๐ %	๑.๕ %	๒ %	๒.๐%	๒.๐%
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๓ การพัฒนาสู่การเป็นเมืองท่องเที่ยวระดับนานาชาติ ที่มีความหลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยว เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพอย่างยั่งยืน	<p>๑. เพิ่มสถานที่ท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลายและสร้างเอกลักษณ์จากการท่องเที่ยว</p> <p>๒. การพัฒนาการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ที่สอดคล้องกับแนวโน้มการท่องเที่ยวใหม่ ๆ เช่น ส่งเสริมกิจกรรม MICE การท่องเที่ยวเชิงกีฬา เชิงสุขภาพ เชิงเกษตร เชิงผจญภัย แบบ Smart City Tourism รวมทั้งการ</p>	<p>๑ ร้อยละ ของรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ๑๕% จากค่าฐาน</p>	๑๓ %	๑๔%	๑๕%	๑๕ %	๑๕%	๑๕%

ประเด็นการพัฒนา	แผนงาน	ตัวชี้วัดของแผนงาน	ค่าเป้าหมาย					
			พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๑ -๒๕๖๕
	<p>ท่องเที่ยวชุมชน OTOP และ OTOP นวัตกรรม</p> <p>พื้นฐานทรัพยากร ประเพณี วัฒนธรรม ที่เป็นอัตลักษณ์ของพื้นที่ เพื่อเชื่อมโยงการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด ทั้งทางบกและทางทะเล และรองรับ Thailand riviera ในพื้นที่ภาคใต้</p> <p>๓. พัฒนาระบบส่งเสริม ดูแลสุขภาพและระบบรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินทั้งทางบกทางน้ำ ทหอากาศของนักท่องเที่ยว</p> <p>๔. บริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อส่งเสริม พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และชุมชนเมืองอย่างยั่งยืน</p> <p>๕. พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวในด้านองค์ความรู้ และทักษะที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว</p> <p>๖. รวบรวมข้อมูลด้านการท่องเที่ยวที่ครบทุกประเด็นและพัฒนาการตลาดการท่องเที่ยว เพื่อการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ</p>							
<p>ประเด็นการพัฒนา</p> <p>ด้านที่ ๔ การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง โลจิสติกส์ พลังงาน ระบบเครือข่าย การสื่อสาร สารสนเทศ เพื่อรองรับการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด</p>	<p>๑. พัฒนาโครงข่ายการคมนาคม โลจิสติกส์ รวมทั้งพัฒนาโครงข่ายระบบสารสนเทศเพื่อรองรับการขยายตัวของพื้นที่เขตเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว</p> <p>๒. ส่งเสริมการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ และสรรหาพลังงานทดแทนเพื่อความยั่งยืนของพลังงาน</p>	<p>๑. ผลิตภัณฑ์มวลรวม กลุ่มจังหวัด (GPP) สาขา การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม เพิ่มขึ้น ๑๐% จากค่าฐาน</p>	๔ %	๖ %	๘ %	๑๐ %	๑๐%	๑๐%

ประเด็นการพัฒนา	แผนงาน	ตัวชี้วัดของแผนงาน	ค่าเป้าหมาย					
			พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๑ -๒๕๖๕
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๕ การพัฒนาสู่การเป็น เมืองสีเขียว และสังคม คุณภาพ	๑. อนุรักษ์ ป่าไม้และ แก้ไขปัญหา รวมทั้งเพิ่ม ประสิทธิภาพ การบริหารจัดการการ ใช้ทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อความยั่งยืน ๒. เพิ่มความปลอดภัย ลดความเสี่ยง จากภัย พิบัติและสาธารณภัย ๓. พัฒนาศักยภาพบุคลากร ทุกช่วงวัย เพื่อรองรับการ เปลี่ยนแปลงของสังคมใน ปัจจุบัน ๔. ส่งเสริมการบริหาร ผลกระทบจากการพัฒนา เพื่อความยั่งยืน	๑. ผลิตภัณฑ์ มวลรวม กลุ่มจังหวัดที่ แท้จริง (GPP) สาขาการบริการ ด้านสุขภาพและ สังคม เพิ่มขึ้น ๑๓% ๒. สถานการณ์ การ กัดเซาะชายฝั่งทะเล ของกลุ่มจังหวัด ลดลง ๔% จากค่า ฐาน	๑๐%	๑๑%	๑๒%	๑๓%	๑๓%	๑๓%
			๑%	๒%	๓%	๓%	๔%	๔%

๓.๓ แผนพัฒนาจังหวัด

วิสัยทัศน์จังหวัดสุราษฎร์ธานี “เมืองเกษตรคุณภาพ การท่องเที่ยวยั่งยืน สังคมเป็นสุข” ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๗๙) ประเด็นยุทธศาสตร์ ๕ ประเด็น

๑. ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ส่งเสริมการผลิตสินค้าทางการเกษตร ปศุสัตว์และประมงที่มีคุณภาพ โดยมีแนวทางการพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรสู่ความมั่นคงและยั่งยืน พัฒนาปศุสัตว์ ประมงอย่างเป็นระบบตามมาตรฐาน

๒. ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวทุกมิติ โดยมีแนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย การพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนในจังหวัดให้มีคุณภาพมาตรฐานระดับอาเซียน และการพัฒนาจังหวัด เป็นแหล่งท่องเที่ยววัฒนธรรมที่ได้รับการยอมรับในระดับประเทศ และเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่รู้จักระดับโลก

๓. ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์เชื่อมโยงภูมิภาคทั้งจังหวัดและกลุ่มจังหวัดโดยใช้พื้นฐานดิจิทัล โดยมีแนวทางการการใช้ดิจิทัลเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์เชื่อมโยงภูมิภาค

๔. ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์และคุณภาพชีวิตเพื่อให้ความสมบูรณ์เพื่อสังคมน่าอยู่ โดยมีแนวทางการพัฒนาประชาชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี และดำรงชีวิตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง พัฒนาคอร์ปครัว ชุมชนและสังคมให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิตประชาชนดำรงชีวิตตามแบบอย่างผู้นำที่ดีของจังหวัด

๕. ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ส่งเสริมการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยใช้ฐานเกษตรและท่องเที่ยวมาจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยมีแนวทางการพัฒนาพื้นที่ป่าอนุรักษ์ ป่าต้นน้ำให้ได้รับการอนุรักษ์ฟื้นฟู ให้มีความอุดมสมบูรณ์ ควบคู่กับการส่งเสริมสนับสนุนปลูกป่าไม้เศรษฐกิจ ชุมชน เพิ่มศักยภาพ อปท.ให้สามารถจัดการขยะในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งพัฒนาพื้นที่ลุ่มน้ำ และแหล่งน้ำธรรมชาติให้ได้รับการอนุรักษ์ฟื้นฟูเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues) ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเพิ่มศักยภาพการแข่งขันภาคเกษตร และอุตสาหกรรมเกษตร และการพลังงาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมและศูนย์โลจิสติกส์ (Logistics) ภาคใต้ตอนบน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาสังคมปลอดภัย คุณภาพชีวิตที่ดี และมีศักยภาพในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างฐานทรัพยากรธรรมชาติที่มั่นคงและมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

ประเด็นการพัฒนา	วัตถุประสงค์	เป้าหมายและตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน	ค่าเป้าหมายรายปี						แนวทางการพัฒนา
				พ.ศ. ๒๖๖๑	พ.ศ. ๒๖๖๒	พ.ศ. ๒๖๖๓	พ.ศ. ๒๖๖๔	พ.ศ. ๒๖๖๕	พ.ศ. ๒๖๖๑- ๒๖๖๕	
๑. การเพิ่มศักยภาพการแข่งขันภาคเกษตรอุตสาหกรรมและการพลังงาน	๑.๑ เพิ่มศักยภาพการพัฒนาเศรษฐกิจด้านการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร	๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) ภาคเกษตร (ร้อยละ ๑/ปี)	ค่าเป้าหมาย ๔๗,๒๖๖ ลบ. ใช้ข้อมูล GPP ปี ๒๕๖๐ เป็นฐาน	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑.๑.๑ พัฒนาภาคการผลิตและอุตสาหกรรมอย่างพาราและปาล์ม น้ำมันแบบครบวงจร (การผลิต การแปรรูป การตลาด) เพื่อเพิ่มมูลค่าและศักยภาพในการแข่งขัน
		๒) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) สาขาอุตสาหกรรม (ร้อยละ ๐.๕ /ปี)	ค่าเป้าหมาย ๒๕,๐๑๐.๖๓ ลบ. ใช้ข้อมูล GPP ปี ๒๕๖๐ เป็นฐาน	๐.๕	๐.๕	๐.๕	๐.๕	๐.๕	๐.๕	๑.๒.๑ ส่งเสริมและพัฒนายกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร (พืช,ประมง,ปศุสัตว์)
		๓) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการผลิตพลังงานทดแทน (ร้อยละ ๐.๕/ปี)	ค่าเป้าหมาย ๑๓๓.๔๓ MW	N/A	N/A	N/A	๐.๕	๐.๕	๐.๕	๑.๓.๑ ส่งเสริมและการพัฒนาการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ และพลังงานทดแทน

ประเด็นการพัฒนา	วัตถุประสงค์	เป้าหมายและตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน	ค่าเป้าหมายรายปี					ปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕	แนวทางการพัฒนา
				พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕		
๒. การส่งเสริมอุตสาหกรรมบริการ และการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน	๒.๑ สร้างเศรษฐกิจด้วยอุตสาหกรรมบริการ การท่องเที่ยวและระบบโลจิสติกส์	๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว (ร้อยละ ๕/ปี)	ค่าเป้าหมายในปี ๖๔ (๑๑๕,๘๑๒.๖ ลบ) โดยใช้ตัวเลขจากฐานปี ๖๓	๑๐	๑๐	๕	๕	๕	๗	๒.๑.๑ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวอันเป็นเอกลักษณ์จังหวัดให้ตอบรับกระแสการท่องเที่ยวโลก ๒.๑.๒ บริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพ ปลอดภัย นำไปสู่ความยั่งยืน ๒.๑.๓ พัฒนาบุคลากรด้านการบริการ และการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพมาตรฐาน ๒.๑.๔ เพิ่มขีดความสามารถในการประชาสัมพันธ์การตลาดของภาคเอกชน และเครือข่ายการท่องเที่ยว

ประเด็นการพัฒนา	วัตถุประสงค์	เป้าหมายและตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน	ค่าเป้าหมายรายปี					ปี	แนวทางการพัฒนา
				พ.ศ. ๒๖๖๑	พ.ศ. ๒๖๖๒	พ.ศ. ๒๖๖๓	พ.ศ. ๒๖๖๔	พ.ศ. ๒๖๖๕		
๓. การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมและศูนย์โลจิสติกส์ (Logistics) ภาคใต้ตอนบน		๒) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) สาขาการขนส่ง และการคมนาคม (ร้อยละ ๓ ปี)	ค่าเป้าหมาย ๗,๒๙๔ ลบ.) ใช้ฐานข้อมูลของ GPP ปี ๖๐	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓.๑.๑ พัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งและศูนย์โลจิสติกส์เชื่อมโยงเศรษฐกิจภูมิภาค
๔. การพัฒนาสังคมปลอดภัย คุณภาพชีวิตที่ดี และมีศักยภาพในการแข่งขัน	๓.๑ พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนสู่สังคมเป็นสุข	๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผู้เสพยาเสพติดได้รับการบำบัดในทุกระบบ (ร้อยละ ๒๐/ปี)	(ค่าเป้าหมาย ๒,๐๐๐ คน) โดยใช้ฐานปี ๒๕๖๑	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๕๐	๔.๑.๑ เพิ่มประสิทธิภาพการรักษาความปลอดภัยพื้นที่ท่องเที่ยวนานาชาติและชุมชน
		๒) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนหมู่บ้าน/ชุมชน ระดับเฝ้าระวังในการแพร่ระบาดของยาเสพติดต่อจำนวนหมู่บ้าน/ชุมชนทั้งหมด (ร้อยละ ๑๐/ ปี)	ค่าเป้าหมาย ๕๗๑หมู่บ้าน/ชุมชน) โดยใช้ฐานปี ๖๑	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๕๐	๒) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนหมู่บ้าน/ชุมชน ระดับเฝ้าระวัง ในการแพร่ระบาดของยาเสพติดต่อจำนวนหมู่บ้าน/ชุมชนทั้งหมด (ร้อยละ ๑๐/ ปี)

ประเด็นการพัฒนา	วัตถุประสงค์	เป้าหมายและตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน	ค่าเป้าหมายรายปี					พ.ศ. ๒๕๖๑- ๒๕๖๕	แนวทางการพัฒนา
				พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕		
๔. การพัฒนาสังคมปลอดภัย คุณภาพชีวิตที่ดี และมีศักยภาพในการแข่งขัน (ต่อ)	๓.๑ พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนสู่สังคมเป็นสุข	๓) ร้อยละที่ลดลงของจำนวนหมู่บ้าน/ชุมชนระดับเฝ้าระวังในการแพร่ระบาดของยาเสพติดต่อจำนวนหมู่บ้าน/ชุมชนทั้งหมด ร้อยละ๑๐/ปี	(ค่าเป้าหมาย ๒๑๐.๒๓ หมู่บ้าน/ชุมชน	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๒๕	๓) ร้อยละที่ลดลงของจำนวนหมู่บ้าน/ชุมชน ระดับเฝ้าระวังในการแพร่ระบาดของยาเสพติดต่อจำนวนหมู่บ้าน/ชุมชนทั้งหมด ร้อยละ๑๐/ปี
		คต๕) อัตราคต๕ต่อประชากรแสนคนลดลง (คต๕ อาชญากรรม กลุ่มคต๕ ๑: คต๕ความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ และ ๒ คต๕ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน) : (จำนวน ๒๐ คต๕/ปี)	(ค่าเป้าหมาย ๑๑๒ คต๕/ประชากรแสนคน โดยใช้ฐานปี ๖๑)	๑๗๒	๑๕๒	๑๓๒	๑๑๒	๑๐๒	๑๓๒	คต๕) อัตราคต๕ต่อประชากรแสนคนลดลง (คต๕ อาชญากรรม กลุ่มคต๕ ๑: คต๕ความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ และ ๒ คต๕ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน) : (จำนวน ๒๐ คต๕/ปี)
		๕) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการจับกุมคต๕(กลุ่มคต๕ ๑: คต๕ความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ และ ๒ คต๕ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน)	ร้อยละ ๔/ปี (ค่าเป้าหมาย ๗๔ โดยใช้ฐานปี ๖๑)	๖๒	๖๖	๗๐	๗๔	๗๘	๗๐	๕) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการจับกุมคต๕(กลุ่มคต๕ ๑: คต๕ความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ และ ๒ คต๕ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน)

ประเด็นการพัฒนา	วัตถุประสงค์	เป้าหมายและตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน	ค่าเป้าหมายรายปี						แนวทางการพัฒนา
				พ.ศ. ๒๖๖๑	พ.ศ. ๒๖๖๒	พ.ศ. ๒๖๖๓	พ.ศ. ๒๖๖๔	พ.ศ. ๒๖๖๕	พ.ศ. ๒๖๖๑- ๒๖๖๕	
๔. การพัฒนาสังคมปลอดภัย คุณภาพชีวิตที่ดี และมีศักยภาพในการแข่งขัน (ต่อ)	๓.๑ พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนสู่สังคมเป็นสุข	ระดับความสำเร็จของการศึกษาขั้นพื้นฐาน	ค่าเป้าหมาย ๑๓.๐ (โดยใช้ฐานปี ๖๑)	๙.๐	๑๐.๐	๑๒	๑๓.๐	๑๕	๑๒	๔.๑.๒ พัฒนาการเรียนรู้ของเยาวชนเพื่อสร้างทักษะในศตวรรษที่ ๒๑
		๖) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรไทย (อายุ ๑๕-๙๙ ปี)	ค่าเป้าหมาย ๑๓.๐ (โดยใช้ฐานปี ๖๑)	๙.๐	๑๐.๐	๑๒	๑๓.๐	๑๕	๑๒	
		๗) สัดส่วนการเข้าศึกษาต่อในสายอาชีวศึกษาต่อสายสามัญ (เพิ่มขึ้นปีละ ๑.๓๑)	ค่าเป้าหมาย ๒๕.๓๗ : ๗๔.๖๓ โดยใช้ฐานปี ๖๓	๒๑.๔๔ : ๗๘.๕๖	๒๒.๔๔ : ๗๗.๒๕	๒๔.๐๖ : ๗๕.๙๔	๒๕.๓๗ : ๗๔.๖๓	๒๖.๖๘ : ๗๓.๓๒	๒๔.๐๖ : ๗๕.๙๔	๗) สัดส่วนการเข้าศึกษาต่อในสายอาชีวศึกษาต่อสายสามัญ (เพิ่มขึ้นปีละ ๑.๓๑)
		๘) ค่าเฉลี่ย O-net ม.๓ ที่เพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๓/ปี)	ค่าเป้าหมาย ๔๒.๖๘ ของปี ๖๑	๓๓.๖๘	๓๖.๖๘	๓๙.๖๘	๔๒.๖๘	๔๕.๖๘	๓๙.๖๘	๘) ค่าเฉลี่ย O-net ม.๓ ที่เพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๓/ปี)
		๙) ร้อยละของการมีงานทำของบัณฑิตภายใน ๑ ปีที่สำเร็จการศึกษา	ค่าเป้าหมาย ร้อยละ ๘๕	๘๕	๘๕	๘๕	๘๕	๘๕	๘๕	

ประเด็นการพัฒนา	วัตถุประสงค์	เป้าหมายและตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน	ค่าเป้าหมายรายปี					ปี	แนวทางการพัฒนา
				พ.ศ. ๒๖๖๑	พ.ศ. ๒๖๖๒	พ.ศ. ๒๖๖๓	พ.ศ. ๒๖๖๔	พ.ศ. ๒๖๖๕		
๔. การพัฒนาสังคมปลอดภัย คุณภาพชีวิตที่ดี และมีศักยภาพในการแข่งขัน (ต่อ)	๓.๑ พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนสู่สังคมเป็นสุข	สุขภาวะ ๑๐) ร้อยละของสถานบริการสุขภาพมีคุณภาพมาตรฐานที่กำหนด (HA) ร้อยละ ๑๐๐	(ค่าเป้าหมาย ๒๒ แห่ง)	๘๐	๘๕	๙๐	๙๕	๑๐๐	๙๕	๔.๓.๑ เพิ่มประสิทธิภาพพระบบบริการสาธารณสุข ๔.๓.๒ ขับเคลื่อนแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงแก่หมู่บ้าน/ชุมชนอย่างทั่วถึง ๔.๓.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนการเป็นศูนย์กลางด้านการบริการวิชาการและ ICT
๕. การสร้างฐานทรัพยากรธรรมชาติที่มั่นคงและมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม	๕.๑ บริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและฐานทรัพยากรธรรมชาติที่ยั่งยืน	๑) ร้อยละของปริมาณขยะมูลฝอยได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง (ร้อยละ ๕๐/ปี)	ค่าเป้าหมาย ร้อยละ ๕๐ (โดยใช้ฐานปริมาณขยะที่เกิดขึ้นจริงปี ๖๑)	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๕.๑.๑ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมจากแหล่งกำเนิดมลพิษ
		๒) ร้อยละของคุณภาพน้ำผิวดินที่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานและเป็นไปตามประกาศกรมควบคุมมลพิษ (ร้อยละ ๘๐/ปี)	ค่าเป้าหมาย ร้อยละ ๘๐ (โดยใช้ฐานปี ๖๑ จำนวน ๙ สถานี)	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	

ประเด็นการพัฒนา	วัตถุประสงค์	เป้าหมายและตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน	ค่าเป้าหมายรายปี						แนวทางการพัฒนา
				พ.ศ. ๒๖๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๑- ๒๕๖๕	
๕. การสร้างฐานทรัพยากรธรรมชาติที่มั่นคงและมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม (ต่อ)	๕.๑ บริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและฐานทรัพยากรธรรมชาติที่ยั่งยืน	๔) ร้อยละของของคุณภาพน้ำ ทะเล บริเวณชายหาด ท้องเที่ยวที่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพน้ำทะเลประเภทที่ ๔ เพื่อการสันทนการ (ร้อยละ ๘๐/ปี)	ค่าเป้าหมาย ร้อยละ ๘๐ (โดยใช้ฐานปี ๖๑ จำนวน ๔๓ สถานี)	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	
		๕) ร้อยละของพื้นที่สีเขียวที่เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับพื้นที่ป่าไม้ของจังหวัด (ร้อยละ ๐.๐๐๑/ปี)	ค่าเป้าหมาย ร้อยละ ๐.๐๐๑ (จากฐานพื้นที่ป่าไม้ ปี ๖๑)	๐.๐๐๑	๐.๐๐๑	๐.๐๐๑	๐.๐๐๑	๐.๐๐๑	๐.๐๐๑	๕.๑.๒ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติให้มีประสิทธิภาพ
		๖) จำนวนพื้นที่ป่าไม้ที่เสื่อมโทรมหรือถูกทำลายได้รับการอนุรักษ์ฟื้นฟู (๑๐๐ ไร่/ปี)	ค่าเป้าหมาย ๑๐๐ ไร่ (โดยใช้ฐานปีที่ผ่าน มา)	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	
		๗) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของชุมชนพื้นที่เสี่ยงภัยที่ได้รับการเตรียมความพร้อมในการรับมือภัยพิบัติทางธรรมชาติ (ร้อยละ ๕/ปี)	ค่าเป้าหมาย ๒๗๐ ชุมชน (ฐานข้อมูลปี ๖๑)	๕	๕	๕	๕	๕	๕	๕.๑.๓ ลดความเสี่ยงและเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนในการจัดการภัยพิบัติและสาธารณภัย

๔. ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี

วิสัยทัศน์

“ท้องถิ่นน่าอยู่ สู่คุณภาพชีวิตที่ดี มีหลักธรรมาภิบาล”

ยุทธศาสตร์

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านคุณภาพชีวิต
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการศึกษา
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการท่องเที่ยว ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านการบริหารจัดการท้องถิ่นที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล

เป้าประสงค์

๑. โครงสร้างพื้นฐานได้รับการพัฒนาให้ได้มาตรฐาน
๒. ผังเมืองรวมมีระบบรองรับการพัฒนา
๓. ประชาชนได้รับการส่งเสริมพัฒนาด้านอาชีพ การลงทุนและพาณิชย์กรรม
๔. ประชาชนได้รับความรู้ด้านเศรษฐกิจพอเพียงและสามารถนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนา การดำรงชีวิต
๕. สังคมมีความเข้มแข็ง ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๖. ประชาชนได้รับการส่งเสริมพัฒนาด้านกีฬาและนันทนาการ
๗. ประชาชนได้รับบริการด้านสาธารณสุขทั่วถึงเป็นธรรม
๘. ระบบการศึกษามีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา
๙. สังคมเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต และผู้เรียนได้รับการพัฒนาตามศักยภาพ
๑๐. ประชาชนมีส่วนร่วมในการทำนุบำรุงศาสนา ส่งเสริม อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๑๑. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและยกระดับการท่องเที่ยวจังหวัดสุราษฎร์ธานีให้ได้มาตรฐาน
๑๒. ทรัพยากรธรรมชาติที่ได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟูอย่างยั่งยืนภายใต้การมีส่วนร่วมของภาครัฐ
๑๓. บริหารจัดการองค์กรให้ได้มาตรฐานตามหลักธรรมาภิบาล
๑๔. ส่งเสริม สนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตย
๑๕. ส่งเสริมการเทิดทูนสถาบันหลักของชาติ และผู้ทำคุณประโยชน์แก่บ้านเมือง

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐานที่ได้รับการพัฒนา
๒. จำนวนโครงการด้านผังเมืองที่ดำเนินการ
๓. จำนวนกลุ่มอาชีพที่ได้รับการส่งเสริม
๔. ร้อยละของกลุ่มเป้าหมายมีความรู้ด้านเศรษฐกิจพอเพียง
๕. จำนวนกิจกรรมที่ดำเนินการสร้างความเข้มแข็งและการรักษาความสงบเรียบร้อยในชีวิตและทรัพย์สิน
๖. จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมด้านกีฬา การออกกำลังกายและนันทนาการ
๗. ระดับผลการประเมินคุณภาพการศึกษา
๘. ร้อยละประชากรที่ขาดโอกาสทางการศึกษาที่ได้รับการพัฒนา

๙. จำนวนประชาชนที่มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม
๑๐. ร้อยละความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว
๑๑. จำนวนโครงการที่ดำเนินการด้านการอนุรักษ์และฟื้นฟูด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๑๒. คะแนนการประเมินประสิทธิภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (Local Performance Assessment : LPA) ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี
๑๓. จำนวนโครงการด้านการส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตย
๑๔. จำนวนโครงการที่ส่งเสริมเทิดทูนสถาบันหลักของชาติและผู้ทำคุณประโยชน์แก่บ้านเมือง

ค่าเป้าหมาย

๑. จำนวนโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐานที่ได้รับการพัฒนา ปีละ ๓๐ สายทาง
๒. จำนวนโครงการด้านผังเมืองที่ดำเนินการ ปีละ ๒ โครงการ
๓. จำนวนกลุ่มอาชีพที่ได้รับการส่งเสริม ปีละ ๕ กลุ่ม
๔. ร้อยละ ๘๕ ของกลุ่มเป้าหมายมีความรู้ด้านเศรษฐกิจพอเพียง
๕. จำนวนกิจกรรมที่ดำเนินการสร้างความเข้มแข็งและการรักษาความสงบเรียบร้อยในชีวิตและทรัพย์สิน ปีละ ๕ กิจกรรม
๖. จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมด้านกีฬา การออกกำลังกายและนันทนาการ ปีละ ๑๙ กิจกรรม
๗. ระดับผลการประเมินคุณภาพการศึกษา เพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๐๕
๘. ร้อยละประชากรที่ขาดโอกาสทางการศึกษาที่ได้รับการพัฒนา เพิ่มขึ้น ๑๐%
๙. จำนวนประชาชนที่มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม จำนวน ๑๐,๐๐๐ คน
๑๐. ร้อยละ ๘๕ ของนักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจ
๑๑. จำนวนโครงการที่ดำเนินการด้านการอนุรักษ์และฟื้นฟูด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปีละ ๓ โครงการ
๑๒. คะแนนการประเมินประสิทธิภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (Local Performance Assessment : LPA) ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี ไม่น้อยกว่า ๗ คะแนน
๑๓. จำนวนโครงการด้านการส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตย ปีละ ๙ โครงการ
๑๔. จำนวนโครงการที่ส่งเสริมเทิดทูนสถาบันหลักของชาติและผู้ทำคุณประโยชน์แก่บ้านเมือง ปีละ ๓ โครงการ

กลยุทธ์

๑. บูรณาการและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐาน
๒. สนับสนุนการจัดทำผังเมืองรวมจังหวัด
๓. ส่งเสริมการพัฒนาด้านอาชีพ การลงทุนและพาณิชย์กรรม
๔. พัฒนาศักยภาพด้านเศรษฐกิจ การประกอบอาชีพและส่งเสริมการดำเนินงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๕. สร้างความเข้มแข็ง และรักษาความสงบเรียบร้อยของชุมชน
๖. ส่งเสริมด้านกีฬาและนันทนาการ
๗. ส่งเสริม สนับสนุนการบริการด้านสาธารณสุข
๘. ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาให้ได้มาตรฐาน

๙. ขยายโอกาส เพิ่มช่องทางการเรียนรู้ และลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา
๑๐. ทำนุบำรุง ส่งเสริมกิจกรรมทางด้านศาสนา อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี จารีต
ประเพณีชาวบ้าน และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๑๑. ส่งเสริม ประชาสัมพันธ์ และยกระดับมาตรฐานด้านการท่องเที่ยว และพัฒนาแหล่ง
ท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน
๑๒. ส่งเสริม อนุรักษ์ ฟื้นฟู และสร้างเครือข่ายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๑๓. พัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี
๑๔. ส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค สิทธิเสรีภาพ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
๑๕. ส่งเสริมการเกิดทุนสถาบันหลักของชาติและผู้ทำคุณประโยชน์แก่บ้านเมือง

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

วิสัยทัศน์

“โครงสร้างพื้นฐานดี ประเพณีวัฒนธรรมเด่น เน้นการท่องเที่ยว อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม น้อมนำ
เศรษฐกิจ พอเพียง”

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านคุณภาพชีวิต
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการศึกษา
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการท่องเที่ยว ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านการบริหารจัดการท้องถิ่นที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล

พันธกิจ

๑. บูรณาการและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐาน
๒. สนับสนุนการจัดทำผังเมืองรวมจังหวัด
๓. ส่งเสริมการพัฒนาด้านอาชีพ การลงทุนและพาณิชย์กรรม
๔. พัฒนาศักยภาพด้านเศรษฐกิจ การประกอบอาชีพและส่งเสริมการดำเนินงาน
ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๕. สร้างความเข้มแข็ง และรักษาความสงบเรียบร้อยของชุมชน
๖. ส่งเสริมด้านกีฬาและนันทนาการ
๗. ส่งเสริม สนับสนุนการบริการด้านสาธารณสุข
๘. ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาให้ได้มาตรฐาน
๙. ขยายโอกาส เพิ่มช่องทางการเรียนรู้ และลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา
๑๐. ทำนุบำรุง ส่งเสริมกิจกรรมทางด้านศาสนา อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี จารีต
ประเพณีชาวบ้าน และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๑๑. ส่งเสริม ประชาสัมพันธ์ และยกระดับมาตรฐานด้านการท่องเที่ยว และพัฒนาแหล่ง
ท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน

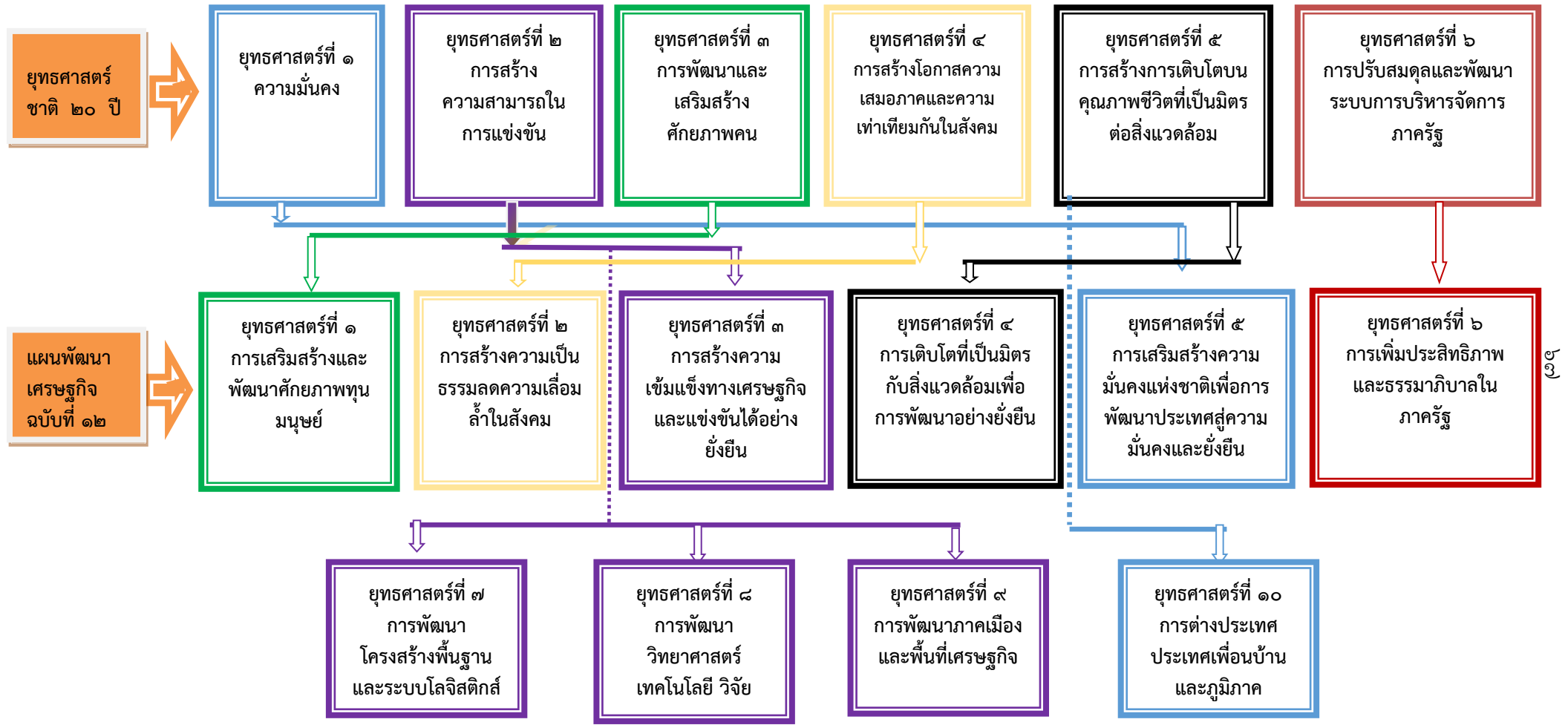
๑๒. ส่งเสริม อนุรักษ์ ป่าไม้ และสร้างเครือข่ายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๑๓. พัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี
๑๔. ส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค สิทธิเสรีภาพ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
๑๕. ส่งเสริมการเกิดทุนสถาบันหลักของชาติและผู้นำคุณประโยชน์แก่บ้านเมือง

เป้าประสงค์

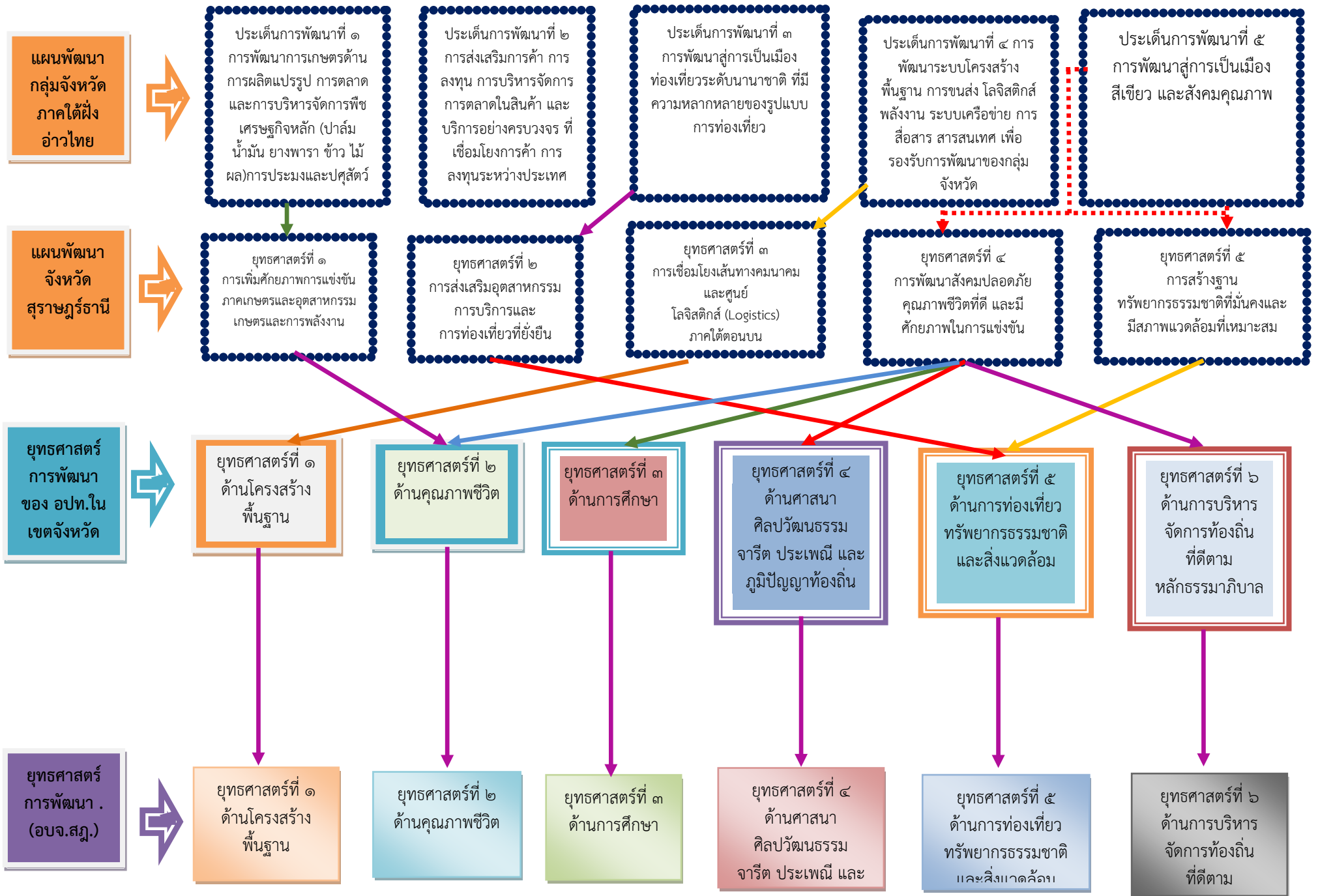
๑. ปกป้องและเชิดชูสถาบันหลักของชาติ และการยกย่อง เชิดชูเกียรติ ผู้ทำคุณประโยชน์ต่อประเทศ
๒. ส่งเสริมการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย และการมีส่วนร่วมของประชาชน
๓. ส่งเสริมการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล
๔. พัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่งให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน
๕. พัฒนาสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ ไฟฟ้าแสงสว่าง การผังเมือง การควบคุมอาคาร และการบริหารจัดการน้ำ
๖. ส่งเสริม อนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรมประเพณี จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และทำนุบำรุงศาสนา
๗. ส่งเสริมด้านสวัสดิการสังคม สังคมสงเคราะห์ และสาธารณสุข
๘. ส่งเสริมการจัดการศึกษาให้ได้มาตรฐานการศึกษา
๙. การส่งเสริม และพัฒนาอาชีพ การลงทุน และพาณิชย์กรรม
๑๐. ส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๑๑. ส่งเสริมด้านการกีฬาและนันทนาการ
๑๒. ส่งเสริมการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย สร้างความสมานฉันท์ ให้สังคมสงบสุข
๑๓. ส่งเสริม สนับสนุนการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
๑๔. อนุรักษ์ ป่าไม้ สร้างเครือข่าย เฝ้าระวังทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๑๕. พัฒนาบุคลากร และเพิ่มประสิทธิภาพการบริการ เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

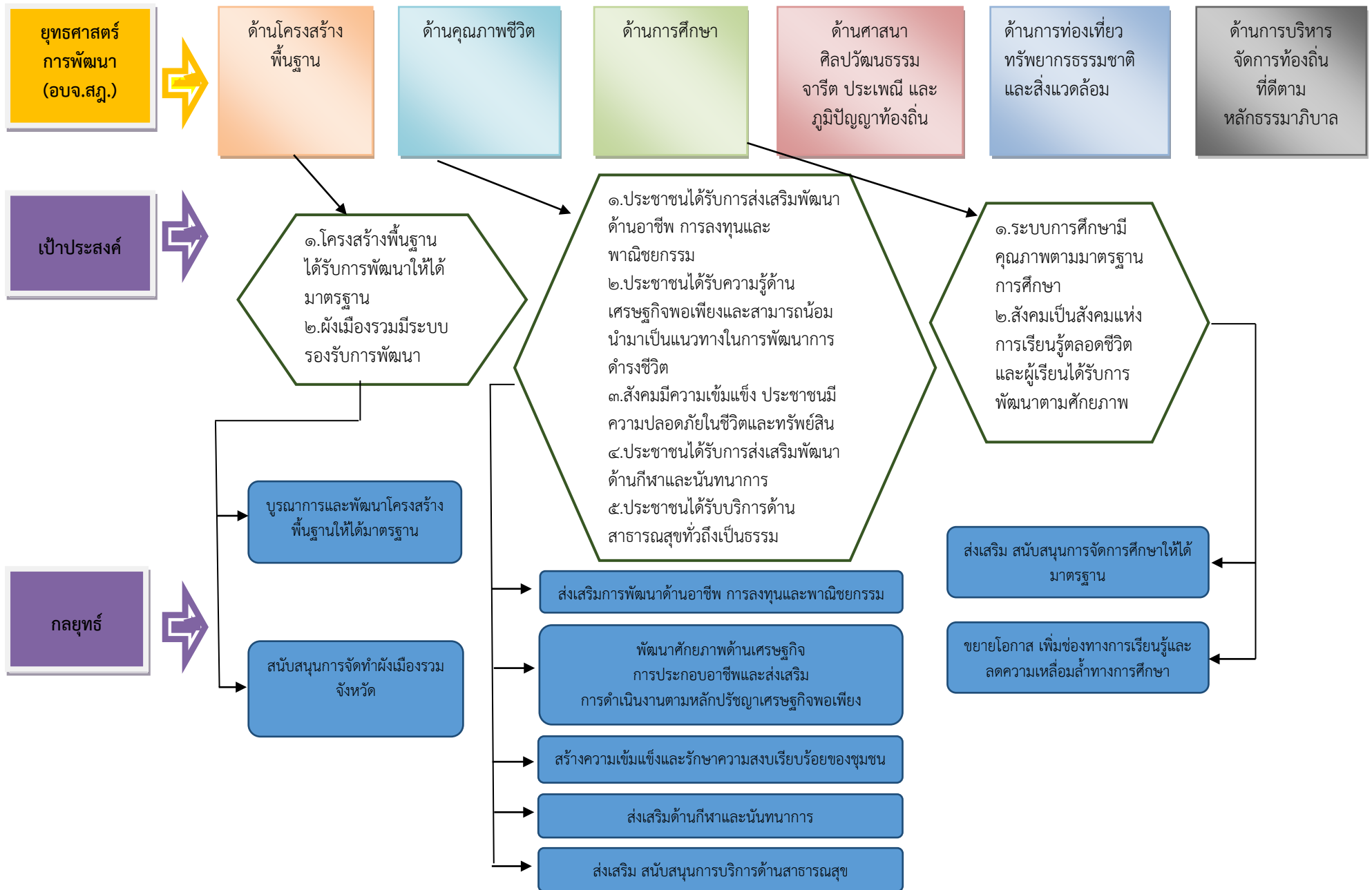
(๖) ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์

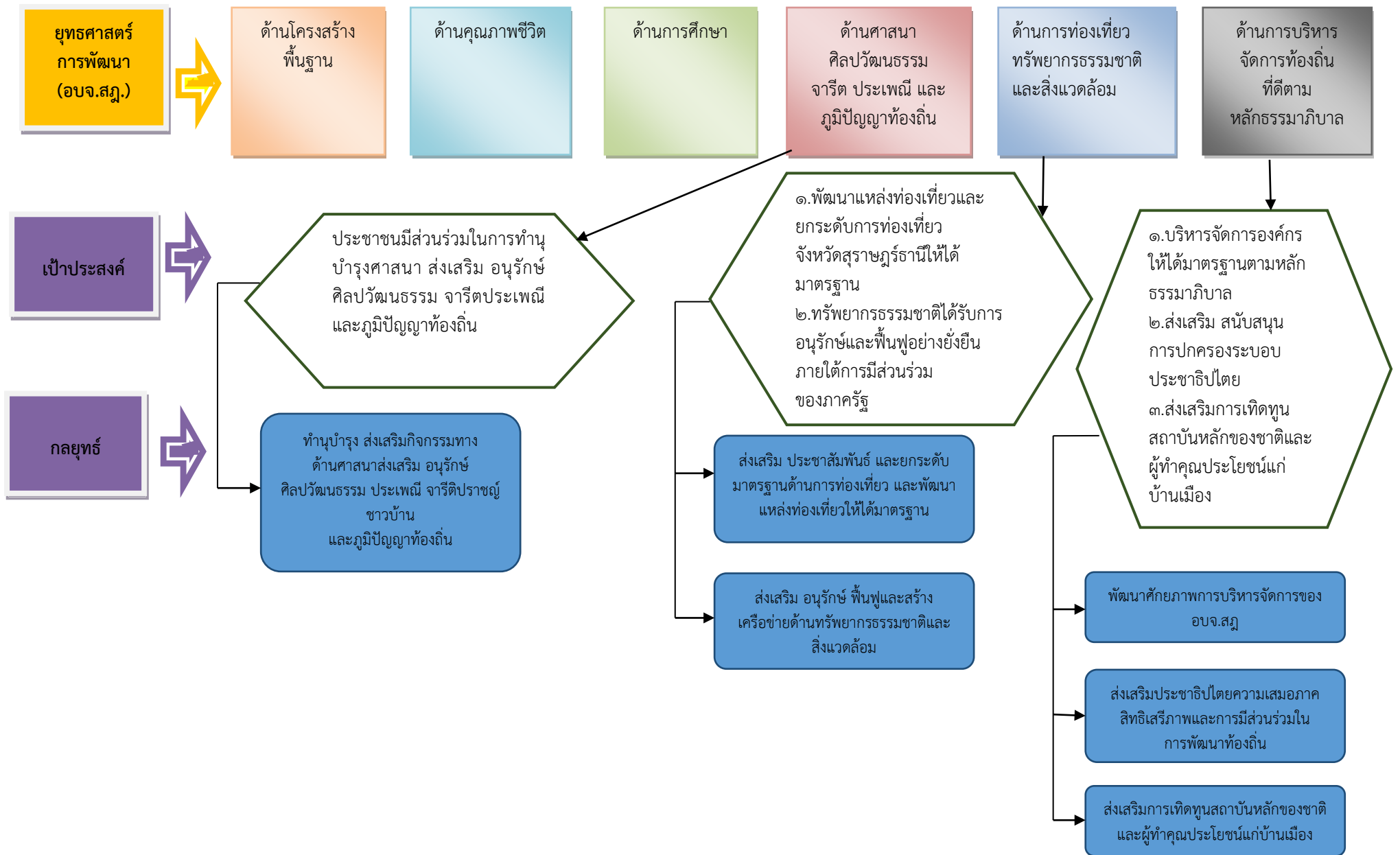
ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี/แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒/แผนพัฒนาภาคใต้/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย/ แผนพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี/ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี/และยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี

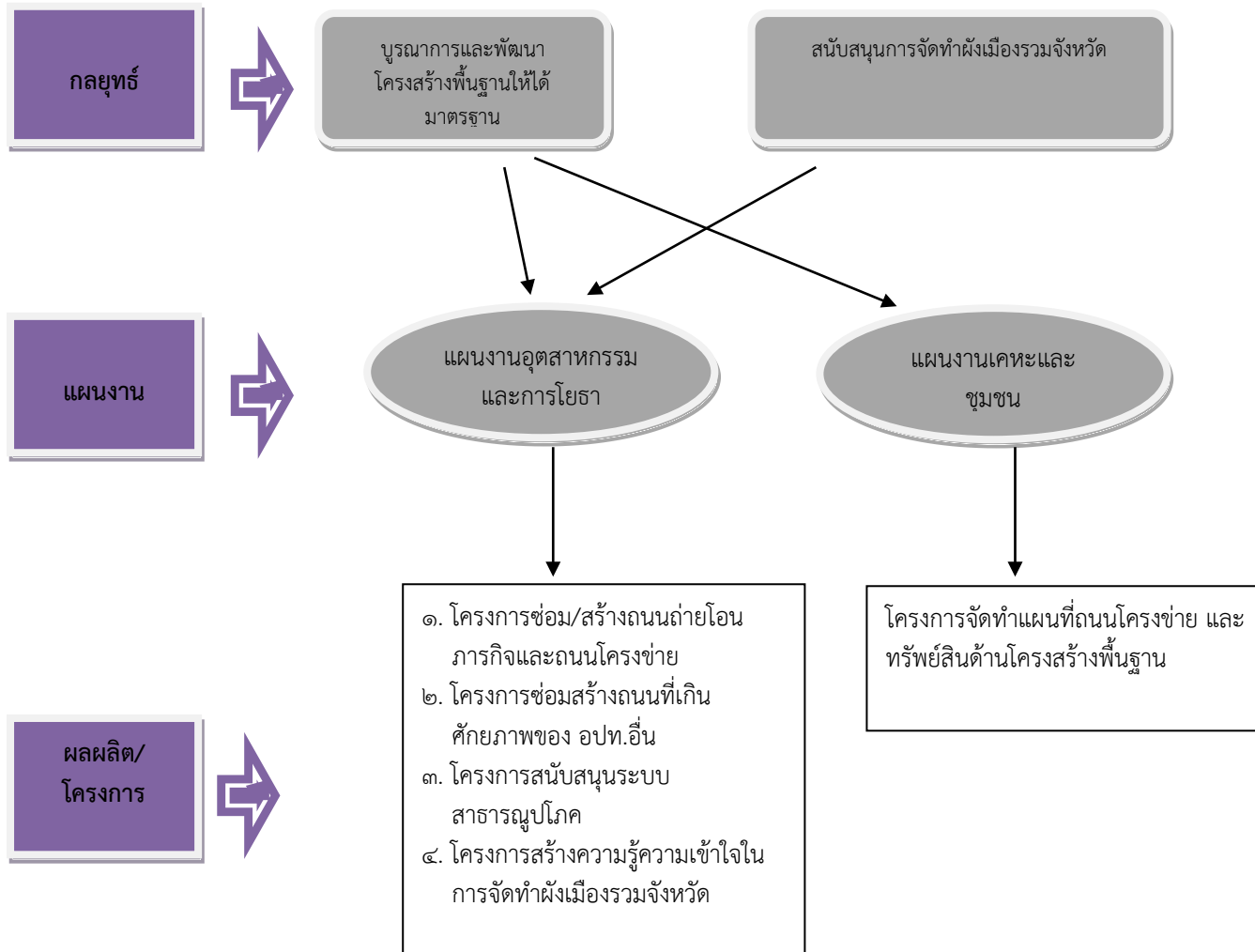

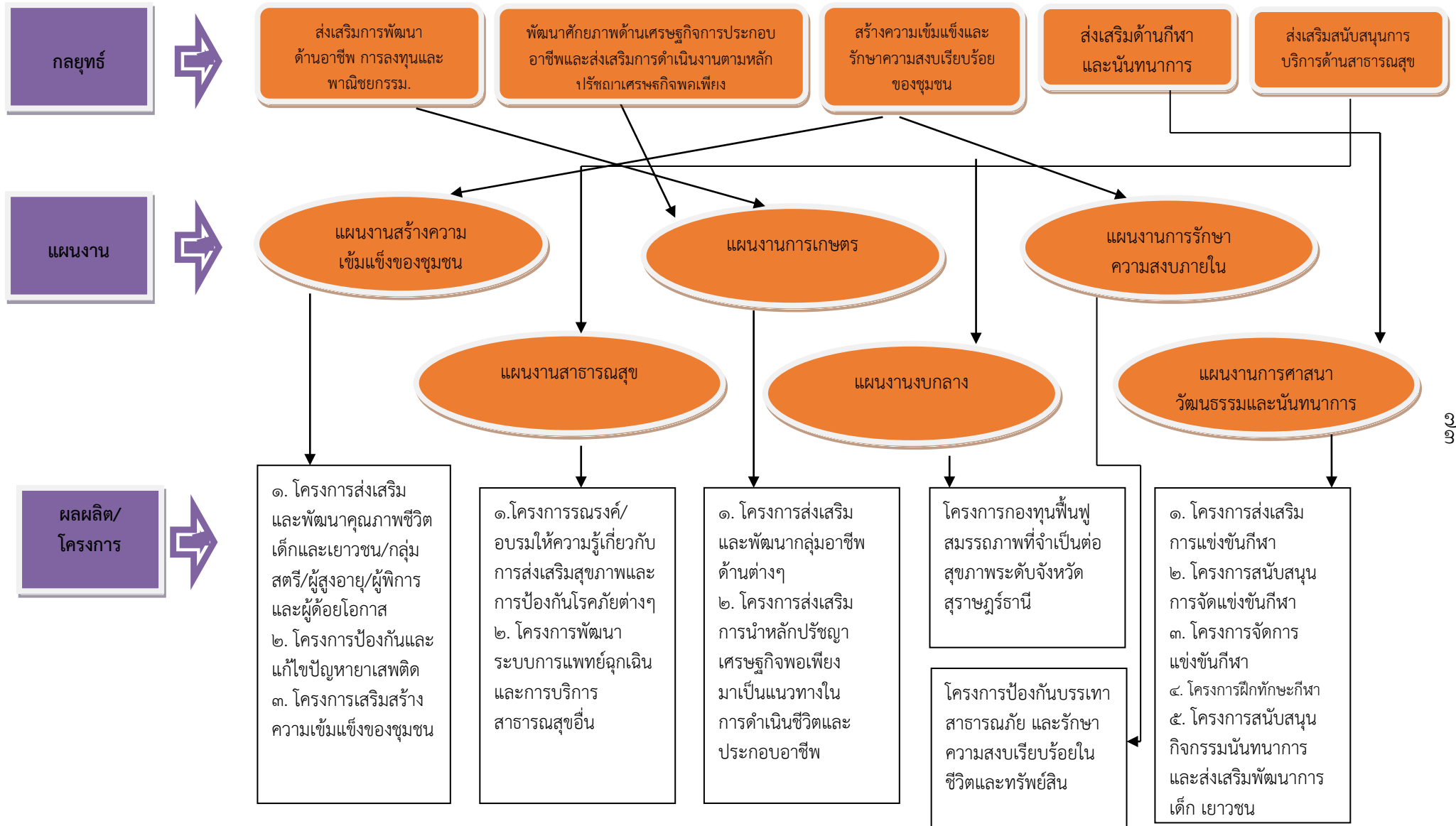

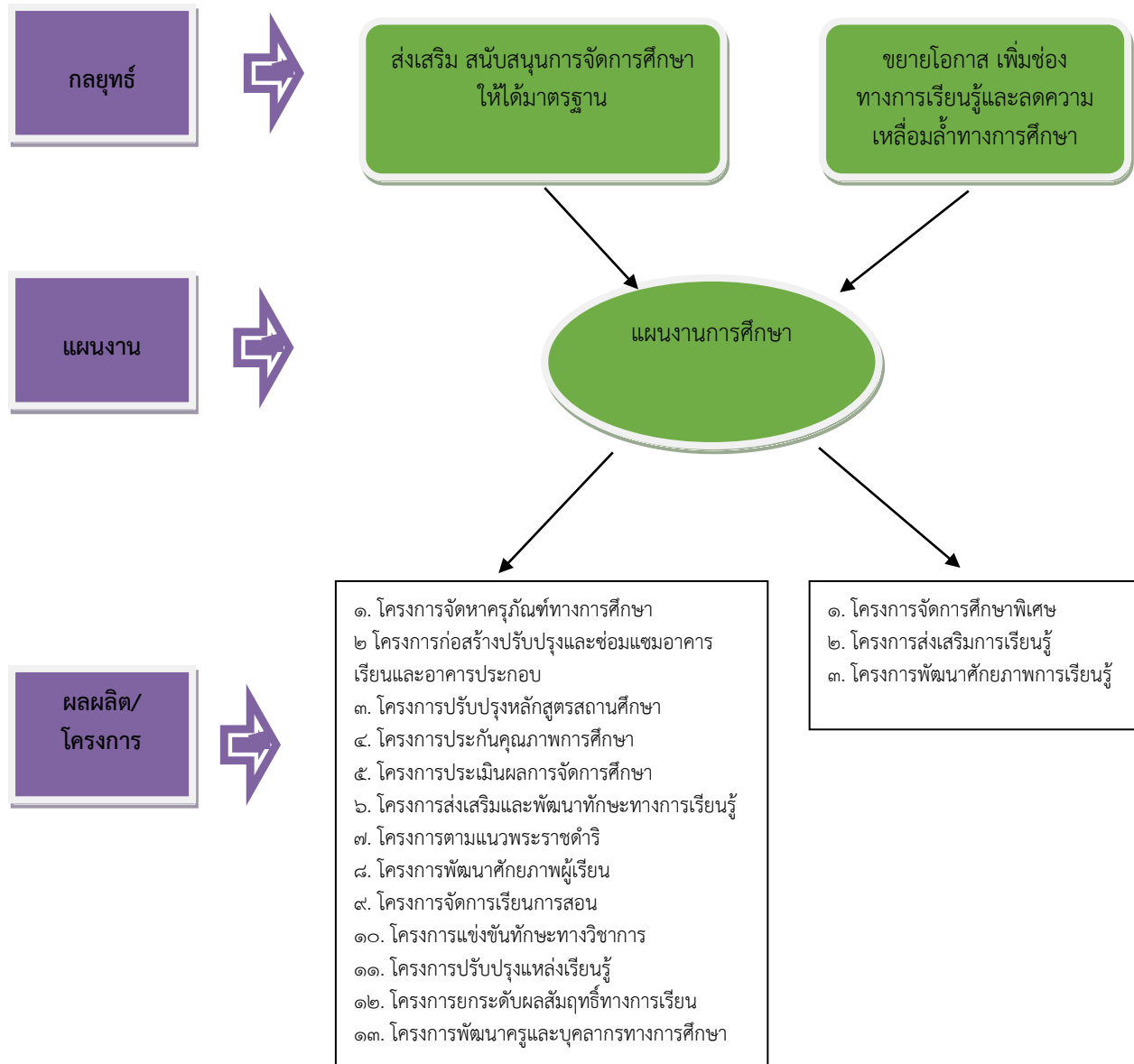
ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

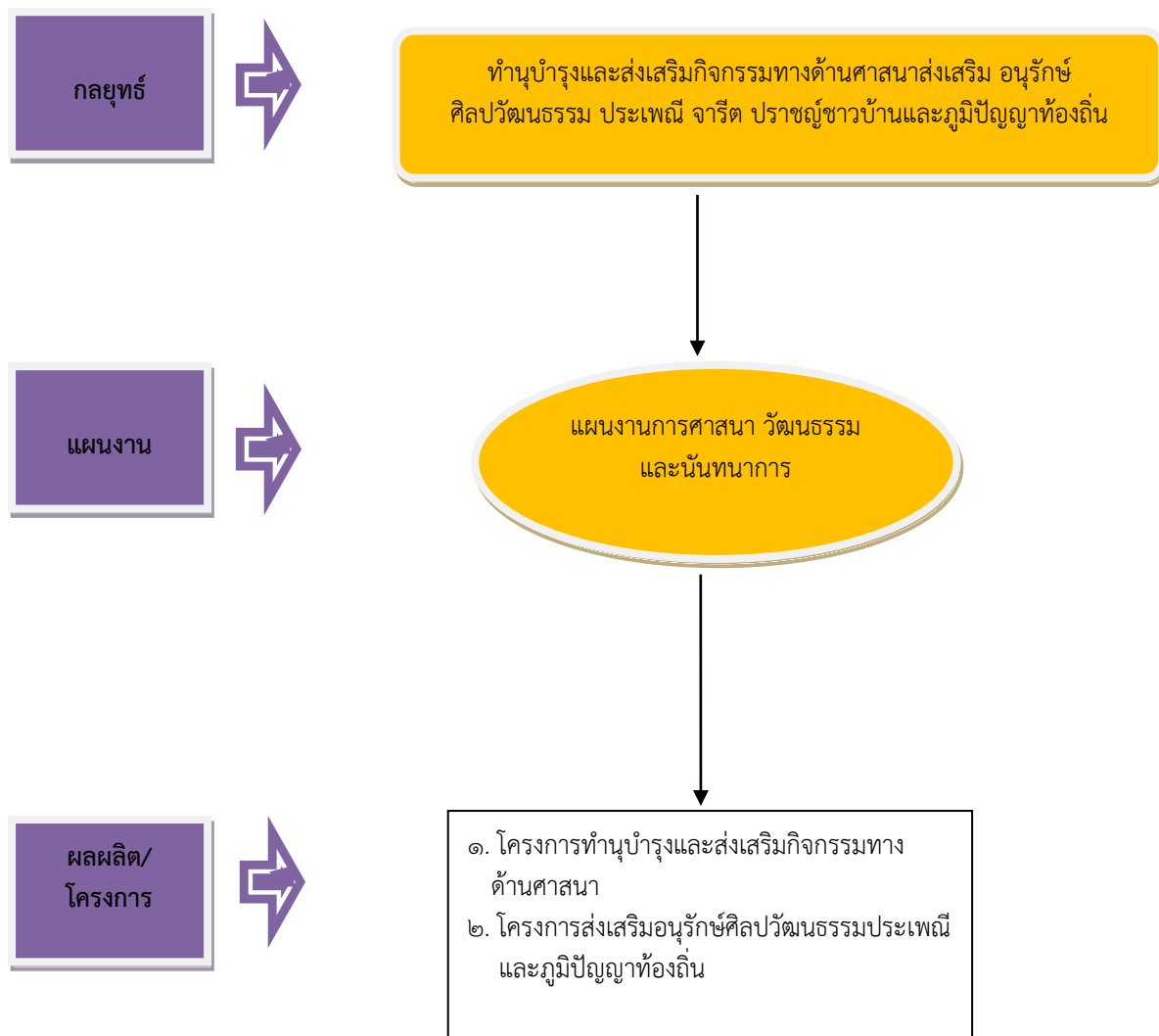
ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต

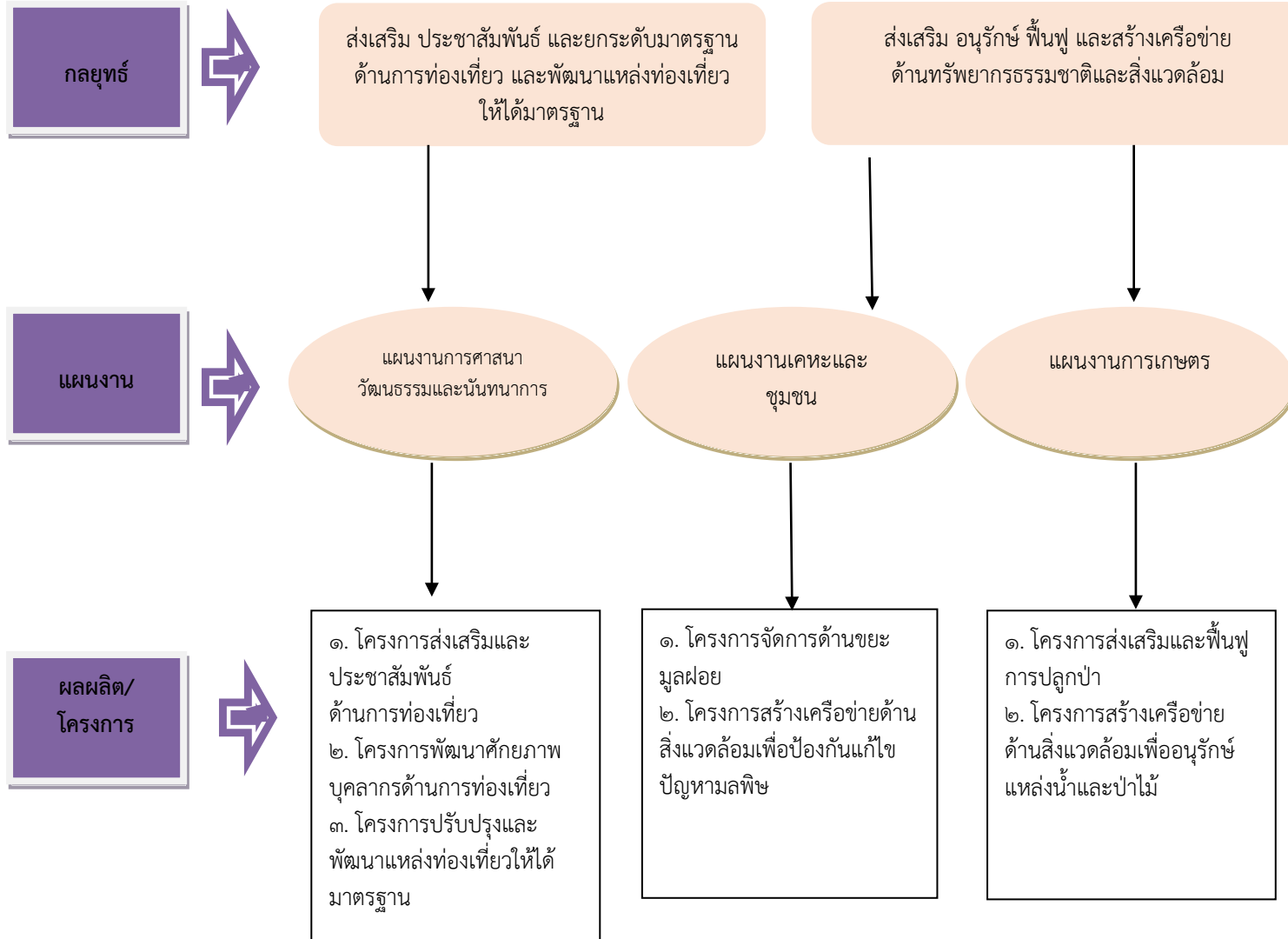
ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา

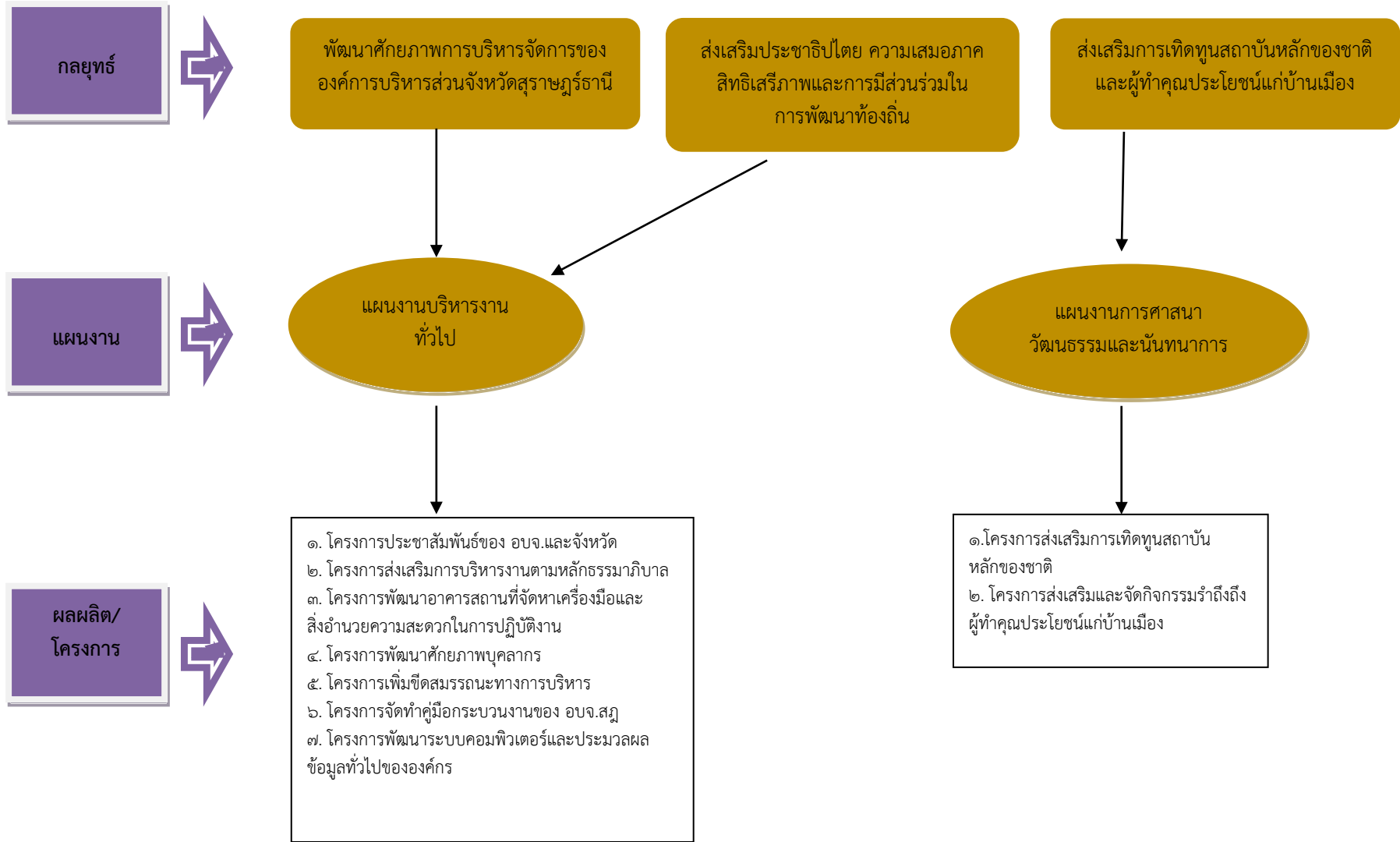
ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการท้องถิ่นที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล

ส่วนที่ ๓

การติดตามและประเมินผล

- การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด
- สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวมแผนพัฒนาภาคใต้/
- ข้อเสนอแนะในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดในอนาคต

ส่วนที่ ๓

การติดตามและประเมินผล

๑. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี

องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้นำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี ไปใช้เป็นแนวทางในการจัดทำและทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่นได้ครอบคลุมทุกยุทธศาสตร์ที่กำหนด และแปลงเป็นแผนงาน/โครงการต่างๆ ได้ตามภารกิจและอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้โดยเฉพาะการประสานโครงการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (โครงการเกินศักยภาพ) มาบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้ทุกโครงการตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ทั้งนี้ โครงการที่ไม่สามารถดำเนินการได้ มีสาเหตุจากความไม่พร้อมของพื้นที่ และองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีงบประมาณจำนวนจำกัด ซึ่งการนำยุทธศาสตร์พัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานีไปใช้มีแนวโน้มว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะนำยุทธศาสตร์พัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานไปใช้มากกว่ายุทธศาสตร์ด้านอื่นๆ รองลงมาคือ ยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยว ดังนั้น องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานีในฐานะประธานกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัดจังหวัด สุราษฎร์ธานี จึงต้องประสานไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อให้ความสำคัญกับยุทธศาสตร์ด้านอื่นๆ ด้วย โดยเฉพาะยุทธศาสตร์ที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนโดยตรง และต้องจัดเก็บข้อมูลการพัฒนาของทุกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาท้องถิ่นในอนาคตต่อไป สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีกรอบทิศทางการพัฒนาเป็นไปในทิศทางเดียวกัน มีความซ้ำซ้อนและเสียโอกาสในการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆ ที่มีความเดือดร้อน ความจำเป็น และมีความพร้อมในการพัฒนา

๒. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม

องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานีได้ร่วมกับคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัด ได้จัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี และการประสานโครงการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ มีการดำเนินการอย่างครบถ้วนตามกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนและประชาชนทั่วไปในพื้นที่ต่างๆ เพื่อใช้เป็นแนวในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นและเป็นกรอบในการจัดและประสานโครงการที่มาจากกระบวนการร่วมกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปีที่ผ่านมา และองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานีได้ดำเนินการพัฒนาท้องถิ่นที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี สามารถนำมาสรุปผลเป็นประเด็นได้ ดังนี้

๒.๑ ผลจากการนำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดไปใช้ เกิดผลในเชิงปริมาณ ตามตารางบัญชีโครงการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่บรรจุไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น (๒๕๖๑-๒๕๖๕) ดังนี้

ตารางที่ ๑ การนำยุทธศาสตร์การพัฒนาไปสู่การปฏิบัติในเชิงปริมาณ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ยุทธศาสตร์	จำนวนโครงการที่ปรากฏตามแผนพัฒนาท้องถิ่น		จำนวนโครงการที่ปฏิบัติ		คิดเป็นร้อยละของโครงการที่อยู่ในแผนฯ
	โครงการ	งบประมาณ	โครงการ	งบประมาณ	
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างความมั่นคงของชาติ	-	-	-	-	-
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี	-	-	-	-	-
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	๑,๒๘๗	๙,๘๐๗,๘๑๑,๕๑๐	๒๔๘	๑,๕๓๖,๐๔๒,๐๐๐	๑๙.๒๗
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ส่งเสริม อนุรักษ์ ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	-	-	-	-	-
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ส่งเสริม พัฒนาคุณภาพชีวิต	๒๐	๒๕๓๘๓๘,๐๐๐	-	-	๐
ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ส่งเสริม สนับสนุนการท่องเที่ยว และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๒๔๒	๓,๔๘๗,๒๔๒,๙๔๐	๒๗	๑๘๖,๔๗๑,๐๐๐	๑๑.๑๖
ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาบริการสาธารณะเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	-	-	-	-	-
ยุทธศาสตร์ที่ ๘ พัฒนาเศรษฐกิจ	-	-	-	-	-
ยุทธศาสตร์ที่ ๙ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมือง	-	-	-	-	-
รวมทั้งสิ้น	๑,๕๔๙	๑๓,๕๕๐,๘๙๒,๔๕๐	๒๗๕	๑,๗๒๒,๕๑๓,๐๐๐	๑๗.๗๕

ที่มา : แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) และข้อมูลผู้ตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔

๒.๒ ผลจากการนำยุทธศาสตร์การพัฒนาไปสู่การปฏิบัติเชิงคุณภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีการนำกรอบการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นในเขตจังหวัดนำไปสู่การปฏิบัติให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และเป็นไปตามระเบียบของกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ การนำยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การปฏิบัติ การดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์เป็นการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแผนที่กำหนด ซึ่งมีประเด็นความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้องในแต่ละยุทธศาสตร์

๓. ข้อเสนอแนะในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนา ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ในอนาคต

๓.๑. ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

- การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้กำหนดยุทธศาสตร์แนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกันภายใต้สภาพปัญหาความต้องการในการพัฒนาของแต่ละพื้นที่ ซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับประชาชนในพื้นที่ แต่เนื่องจากสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (โควิด-๑๙) ส่งผลให้เศรษฐกิจตกต่ำ การจัดเก็บภาษีลดลง ทำให้รายได้ในการพัฒนาท้องถิ่นลดลงตามลำดับ ดังนั้น ในการพิจารณาเสนอโครงการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น ควรคำนึงถึงความเดือดร้อน ความจำเป็น เพื่อแก้ปัญหาให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล

- การประสานแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้สร้างความร่วมมือกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกัน มีการบูรณาการโครงการพัฒนาลดความซ้ำซ้อนของโครงการ มีการใช้จ่ายงบประมาณให้เกิดประโยชน์สูงสุด มีความโปร่งใสและตรวจสอบได้

๓.๒. ความเสี่ยงในการดำเนินการและข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ในการนำยุทธศาสตร์ขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดไปใช้

๑. การนำยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานีไปใช้มีแนวโน้มว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะนำยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานไปใช้มากกว่ายุทธศาสตร์ด้านอื่นๆ

๒. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรให้ความสำคัญและดำเนินการให้ครอบคลุมทุกๆ ยุทธศาสตร์ และจัดสรรงบประมาณให้ทั่วถึงครอบคลุมทุกด้านไม่กระจุกตัวเพียงแห่งใดแห่งหนึ่ง และให้บริการตามความจำเป็นเร่งด่วนก่อนหลัง เพื่อจะได้แก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง

๓. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีการประสานแผนพัฒนาและบูรณาการแผนงานโครงการร่วมกันในการพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันมิให้เกิดความทับซ้อนในการดำเนินงาน

๔. โครงการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรเขียนแผนงาน โครงการกิจกรรมให้ชัดเจน โดยให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการ ผลที่คาดว่าจะได้รับให้ตรงข้อเท็จจริง